BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

ACTA ALEXANDRINORVM

EDIDIT

HERBERT MVSVRILLO

1961

LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI



ACADEMIA SCIENTIARVM GERMANICA
BEROLINENSIS

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

EDITA CONSILIO ATQVE AVCTORITATE
INSTITVTI
GRAECOROMANAE ANTIQVITATIS
STVDIIS COLENDIS DESTINATI



LIPSIAE IN AEDIBVS B.G.TEVBNERI MCMLXI

ACTA ALEXANDRINORVM

DE MORTIBVS ALEXANDRIAE NOBILIVM

FRAGMENTA PAPYRACEA GRAECA

EDIDIT ET NOTIS INSTRVXIT

HERBERT MVSVRILLO



LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXI

BIBLIOTHECAE TEVBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: JOHANNES IRMSCHER

HOC VOLVMEN IMPRIMENDVM
CVRAVIT REIMAR MVELLER

ES 7 M

LIZ. NR. 294/375/5/61

PRINTED IN THE DEMOCRATIC GERMAN REPVBLIC

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI (III/18/154) · 1411

PARENTIBVS MEIS

PRAEFATIO

Primum fragmentum Actorum martyrum Alexandrinorum anno 1839 inventum, quod de reis Paulo et Antonino coram imperatore Hadriano agebat, a viris doctis vix erat animadversum. atvero pluribus mox passim detectis sponte cum passionibus Christianorum occurrebat comparatio; alii *Acta* fictas faciebant fabulas, aliis autem e libellis adversus Iudaeos scriptis haurire videbantur. denique Ulrich Wilcken, Graecorum ille longe doctissimus, et textus aliquot bene excussit et filum eorum historicum argute perspexit; cuius anticipatio magis est hisce diebus confirmata, cum numerus fragmentorum usque XXII crevit. namque etiam post librum meum *Acta Alexandrinorum* (Oxford: Clarendon Press, 1954) in lucem editum, unum adhuc dubium in P. Michigan Inv. 4800 inveniens (*JRS* 47, 1957, 185–190), hic integritatis causa cum aliis ascripsi.

Iam originem documentorum varie agitaverant docti. sat callida erat ratiocinatio viri eruditi Anton von Premerstein, qua omnes fere sibi notae reliquiae deriventur ex opere sub Caracalla confecto, et sollers interpretatio Michaelis Rostovtzev, qui semina quasi ruinae imperii Romani in iis Actis a manu videlicet Cynica sata esse opinabatur. cursu annorum multi quidem docti gravem duro terram verterunt aratro, summi viri Bell, Roberts, Schwartz, Turner, Welles, quorum laboribus messis plenior faciliorque est comparata.

Imprimis diverso stylo diversis temporibus conscripta embolia compositioni unius scriptoris vel aetatis haud congruunt, neque singulare stamen demum Cynicum prae se ferre videantur. reapse sunt *Acta Alexandrinorum* documenta a variis scriptoribus confecta, aut ex commentariis vel actionibus ipsis directe vel indirecte per exemplaria derivata aut in eorum imitationem descripta. ex ratione autem iudiciali aliquot dumtaxat documenta in planum translata erant magis rhetoricum, quo

praeiudiciis et propositis nobilium Alexandrinorum melius servirent atque mentes in Aegypto Graecorum adversus dominationem Romanam excitarent. inter *Acta* et commentaria publica in papyris servata, ne litteras eiusdem aetatis vulgo sparsas omittam, comparationem instituere magnopere prodest, ut influxus variorum generum plebi Graecae notorum passim notari possit. etenim ex parte magis historica aliquid cognitionis extraordinariae vel de rebus repetundis actionis videres; ex parte rhetorica agedum fabulam Graecam, mimos, libellos de mortibus inlustrium virorum, de legationibus relatus. iamvero commentariis magis accedere videantur *Acta Maximi*. et *Acta Heracliti;* sermone potius fabularum vel mimorum scripta *Congressus cum Flacco* (P. Oxy. 1089 = II). *Acta Isidori* (IV). *Acta Hermaisci* (VIII), et *Acta Appiani* (XI).

In Actis igitur Alexandrinis non depinguntur martyres ullo sensu religioso, quamvis in actis de cognitione Hermaisci coram imperatore Traiano fabulam miraculosi sudoris Serapidis legas, quae ex aretalogia forte descripta causam Alexandriae ut rectam confirmare conetur. tamen rationem qua acta et passiones Christianorum conficiebantur iamnunc melius coniectare possimus, siquidem in casu Alexandrinorum consuetudinem, qua exemplaria commentariorum vel describebant vel saltem ad fines proprios imitabantur, clarius intuemur. similes enim causae viros mulieresque fortes celebrare Christianos adducebant. celebrantur porro in *Actis Alexandrinorum* gloria civitatis et legis Graecorum, amor patriae, vita et educatio Graeca tamquam opposita adversus pravitatem et corruptos mores Romanorum.

Aetas cui assignantur *Actorum* papyri se extendit a saeculo I post Christum natum usque ad alterum dimidium saeculi III; tempus autem ipsorum eventuum de regno Tiberii (vel etiam Augusti) ad imperium Commodi, immo (si *Acta Heracliti* certe includi debeant) Caracallae. in Actis igitur Alexandrinorum fastos evolvere possis rebellionis quasi oppressae, qua per duo fere saecula Alexandrini auctoritati Romanae repugnavere, donec iis senatum (anno 199/200) Septimius Severus, civitatem

Romanam Constitutio Antoniniana (212) concesserunt. itaque in nostris documentis quamvis origine diversis recoluntur praeiudicia et inclinationes Graecorum Alexandriae et Aegypti: tributa vel potius ratio qua vectigalia colligerentur, senatus Alexandrinus ab imperatoribus repudiatus, delicta praefectorum, privilegia quae fingerent Iudaica. quae omnia turpis subiectionis accendebat sensus populi qui cum longe superiores Romanis se putarent animi cultu et hereditate, tamen in quaestionibus et cognitionibus ut humiliores tractabantur. et etiamsi querimoniae, quas de gente Iudaica exprimunt, sint omnium forsan vehementissimae in litteris antiquis, vix sunt *Acta* primo loco quasi adversus Iudaeos libelli consideranda.

Licet ergo erraverint ii qui *Acta* integrum facere velint opus singularis finis seu propositi, unitate tamquam arte a nobis facta gaudere potest. nam homines qui istas narrationes utcumque conscribendas curavere, intime connexi viderentur cum gerusia Alexandrina et urbis rurisque collegiis Graecis, per quae *Acta* forsan disseminata fuerint. at repetendum est quod non omnia idem Romae anhelant odium quod *Acta Isidori* et *Acta Appiani*. inter ipsos Graecos vigebant factiones; et aliqui cives Romani ut C. Iulius Dionysius et Ti. Claudius Balbillus et philologi Musei qui privilegiis fruebantur, vix idem erga Romanos sentirent atque Isidorus, Hermaiscus, Appianus. hanc quoque divisionem in civitate Alexandriae scriptores *Actorum Alexandrinorum* nobis bene conservaverunt.

Sequitur conspectus papyrorum earumque siglorum. huic editioni addidimus nuper repertam P. Mich. (XXII). ubi fieri potuit, papyros oculis inspexi (age illas in America, Anglia, Francia conservatas); alias tantum per tabellas luce factas, vel (de nn. VII B, XII, XVIII) per exempla litteris exscripta. tantum restat ut gratias agam viro docto Colin H. Roberts atque Consultoribus Preli Clarendoniani, quod huic editioni usum textus *The Acts of the Pagan Martyrs* tam benigne concesserunt.

Scripsi Plattsburgi mense Aprili MCMLX

Herbert Musurillo

CONSPECTVS PAPYRORVM

I. PSI 1160, s. I in.
II. P. Oxy. 1089, s. III in.
III. P. bibl. univ. Giss. 46, s. II med. vel ex.
IV. *Acta Isidori*, A (Wilcken, *Chrest.* 14): s. II ex.
B (P. London Inv. 2785): s. III in.
C (P. Berol. 8877): s. II ex. vel III in.
V. A. *Acta Diogenis* (P. Oxy. 2264): s. II ex.
B. P. Fouad 8, s. I ex.
VI. *Acta Hermiae* (P. Rendel Harris), s. II med.
VII. A. *Acta Maximi I* (P. Oxy. 471), s. II ex.
B. *Acta Maximi II* (*Griech. lit. Pap.* 42), s. II ex.
VIII. *Acta Hermaisci* (P. Oxy. 1242), s. II ex., III in.
IX. A. *Acta Pauli et Antonini*, recensio A, s. II med.
B. *Acta Pauli et Antonini*. recensio B (BGU 341), s. II ex. vel III in.
C. P. R. Università Milano (= PRUM), s. II in.
X. *Acta Athenodori* (P. Oxy. 2177), s. III.
XI. A. *Acta Appiani*, pars I (P. Yale Inv. 1836), s. III ex.
B. *Acta Appiani*, pars II (P. Oxy. 33), s. III ex. (ex eadem papyro ac prior).
XII. BGU 588, s. II ex., vel III in.
XIII. P. Fayum 217, s. II ex. vel III in.
XIV. P. Erlangen n. 16, s. II.
XV. P. Aberdeen 136, s. II ex. vel III in.
XVI. P. Bouriant 7, s. II ex. vel III in.
XVII. P. Oslo. 170, s. II.
XVIII. *Acta Heracliti* (P. Institut français du Caire), s. III in.
XIX. P. Rylands 437, s. I.
XX. P. Rendel Harris (a), s. II ex.
XXI. P. Rendel Harris (b), s. II ex.
XXII. P. Mich. Inv. 4800, s. II med.

LIBRORVM BREVIS CONSPECTVS

Textus et commentarium habeas in Herbert Musurillo, *The Acts of the Pagan Martyrs: Acta Alexandrinorum* (Oxford: Clarendon Press, 1954). libellos et scripta quae praecesserant praecipua hic videbis:

A. Bauer, 'Heidnische Märtyrerakten', *Archiv für Papyrusforschung* 1, 1901, 29—47.

H. I. Bell, 'The Acts of the Alexandrines'. *Journal of Juristic Papyrology* 4, 1950, 19—42.

E. von Dobschütz, 'Jews and Antisemites in Ancient Alexandria', *Amer. Journal of Theology* 8, 1904, 728—55.

R. Matta, 'Gli Atti dei Martiri Alessandrini: Saggio storico-filologico', *Didaskaleion*, n.s. 4, 1926, fasc. 1, 69—106; fasc. 2, 49—84.

A. Momigliano, 'Un nuovo frammento dei cosi detti "Atti dei martiri pagani"', *Rendiconti Pont. Acc. di Archeol.*, n.s. 7, 1932, 119—27.

A. Neppi Modona, 'Protocolli giudiziari o romanzo storico?', *Raccolta Lumbroso*, Milan, 1925, 407—38.

H. Niedermeyer, *Über antike Protokoll-Literatur*, Diss. Göttingen 1918.

A. von Premerstein, *Alexandrinische Geronten vor Kaiser Gaius. Mitteil. aus der Papyrussammlung der Gieß. Universitätsbibliothek* 5, Gießen 1939 (ed. K. Kalbfleisch).

— 'Alexandrinische Gesandte vor Kaiser Hadrian', *Hermes* 57, 1922, 266—316.

— *Zu den sogenannten alexandrinischen Märtyrerakten. Philologus*. Supplementband 16, Heft 2, Leipzig 1923.

T. Reinach, 'L'Empereur Claude et les Juifs d'après un nouveau document', *Revue des études Juives* 79, 1924, 113—44.

R. Reitzenstein, 'Ein Stück hellenistischer Kleinliteratur', *Nachr. Gött. Ges.*, phil.-hist. Kl., 1904, 326—32.

M. Rostovtzev, «Мученики греческой культуры въ I–II вв. до Р. Хр.». Міръ Божій, 10, 1901, Nr. 5, 1—22.

W. Weber, 'Eine Gerichtsverhandlung vor Kaiser Traian', *Hermes* 50, 1915, 47—92.

C. Bradford Welles, 'A Yale Fragment of the Acts of Appian', *Trans. Amer. Philol. Assoc.* 67, 1936, 7—23.

U. Wilcken, 'Zum alexandrinischen Antisemitismus', *Abh. kön. sächs. Ges. Wiss.*, phil.-hist. Kl., 27, 1909, 783—839.

I

PSI 1160:
Papyrus Boulê seu De Senatu Alexandrinorum

col. I

vestigia finium tantum linearum 15

] ἀ̣ν̣δ̣ρ̣ὶ 16

4 fere lineae desunt

] . ρ̣ο̣υ̣ 21

] τ̣ὴν σὴν

ἡ]μεῖς

col. II

μ̅ κ̅β̅

ἀναγκαῖον ἐπὶ ποσὸν εἰπεῖν. φημὶ γὰρ̣ ταύτην φρ̣[ο]ν̣τιεῖν ἵνα μή τι τῶν μελλόντων τινὲς̣ λαογραφεῖσθαι, τοῖς κατ' ἔτος ἐφήβοις

col. II

1 Quid velint dicere μ̅ κ̅β̅ nisi forte documentorum ordinem in tabulario haud erui potest. || 2ss. memoriam hic habemus legationis Alexandrinae Romam forte missae, quae Caesari formalem petitionem de senatu Alexandrino praeberet. princeps ergo legationis vel rhetor quivis Alexandrinus in nostro fragmento orationem quasi deliberativam concludit, dum necessitatem senatus et Graecis Romanisque utilitatem depingit. qua de causa queritur de illicite ascriptis ephebis (cf. et responsa Claudii in epistola ad Alexandrinos. P. Jews 1912, 53ss., 92ss.), de ratione qua vectigalia colligantur (et cf. P. Jews 1912, 69s.), quos abusus senatus Alexandrinus corrigere possit. dein summam legum senatus propositam describat (11ss.), si modo Caesar eum constitui permiserit. propter nexum inter petitionem et epistolam Claudii (P. Jews), imperator ipse Claudius potius quam Octavianus, uti quibusdam placeret, mihi esse videretur. fragmentum aut de commentariis aut, ut melius opinor, ex compositione litteraria, quasi relatu legationis. iam conferas docu-

συνεγγραφόμενοι ἐπὶ τὴν δημοσίαν γρα[φήν, τὴν] πρόσοδον
ἐλασσῶσι καὶ τὸ π⟨ο⟩λίτευμα τῶν Ἀλεξανδρείων ἀ[κ]έραιον ὑπάρ-
χον ἄθρεπτοι καὶ ἀνάγωγοι γεγονότες ἄνθρωποι μολύνωσι· εἰ δέ
τις κατα|βαρ|βαροῖτο παρὰ λόγον πραττόμενος ἢ ὑπὸ Ἰδί[ο]υ Λόγου ἤ
τινος πράκτορος ἀνθρώπους διασείοντος, συνερχομένη ἡ βου-
λὴ πρὸς τὸν σὸν ἐπίτροπον συνεπισχύηι τοῖς ἀσθ[ε]νοῦσι, καὶ μὴ
δι' ἐρημίαν βοηθείας τὰ σοὶ τηρεῖσθαι δυνάμενα ὑπὸ τῶν τυχόντων
ἀνθρώπων διαφορηθῆι. ἔτι δέ, εἰ δέοιτο πρεσβείαν πρὸς σὲ πέμ-
πειν, αὕτη προχειρίζηται τοὺς ἐπιτηδείους, καὶ [μήτε ἀσε-]
μνός τις ἐκπορεύσηται, ⟦μήτε εὔθετός τις⟧ μήτε ε[ὔθετός τις]
ὢν φεύγηι τὴν τῆς πατρίδος ὑπηρεσίαν. ἀξιοῦμ[εν οὖν κελεῦσαι]
τὴν βουλὴν κατ' ἐνιαυτὸν γίνε[σθα]ι καὶ με[τὰ τὸν ἐνιαυτὸν]
εὐθύνας διδόναι τῶν διαπεπρα[γμένων c. 17]
τὸν γραμματέα τῆς βουλῆς καλὸν [c. 19 τὸν]
προσοριζόμενον χρόνον ι[c. 27]
διδομένηι τὸν χρόνον τοῦτο[ν c. 24]
γίνεται τῶν νόμων, δέσπο[τα c. 25]
Καῖσαρ εἶπεν· [
περὶ τούτων διαλήμψο[μαι
εἰς Ἀλεξάνδρε[ιαν

7 κατα|βαρ|βαροῖτο ita corr. Oliver || 8 ⟨τοὺς⟩ ἀνθρώπους Wilcken || 12 suppl. Schubart || 13 suppl. Norsa-Vitelli || 14 ad finem suppl. Schubart || 15 ad finem suppl. Wilcken || 21 si nihil in lacuna amissum, in 22 forsan suppleri posset ἐπειδὰν ἐπανέλθω, sed alii aliter

mentum Alexandrinum benignioris sane temporis P. Oxy. 2435 (ed. E. G. Turner Oxford 1959), 30 ss., ubi Romae recipit Augustus Caesar legatos Alexandrinos in bibliotheca templi Apollinis, praesentibus Tiberio Drusoque, anno post Christum 13° uti videtur, ut ψηφίσματα quaedam Alexandriae per rhetorem Timoxenum proposita recenseat. alia de tempore et lingua Papyri Boulê conferas apud Turner JRS 45, 1955, 119 ss.

II

P. Oxy. 1089: Alexandrinorum cum Flacco praefecto congressus

col. I

restant fines tantum linearum

]ν̣α̣	]αν	]ν	
]ε̣ρασ	]ηρ̣	]ι̣ω	24
]μ̣αι	]ατοι	] . .	24 a
]α	]ου	] .	b
]ν	]ωα	] . .	c
]κει	]δ̣ωσ	]ν	d
]υν	]οιμε̣ν̣	] . ι	e
]μο	]α̣	]ν	f
]βου	]ε	] . ε	g
] .	]ρ̣ι̣σ	]ο̣ν̣	h
]ε̣	]υ	] .	i

. . . . . .

scissa, ac sex fere desunt lineae

col. II

[ἀνέρχεται] 24 j
σῦν ὁ Φλάκκ[ος εἰς τὸ Σ]αραπεῖον κε-
λεύσας ἐν κρυπ[τῷ ἑτοιμ]ά̣ζεσθαι τὸ χρῆμα. 26
ἀνέρχεται δὲ κ̣[αὶ] ὁ Ἰσίδωρος σὺν τῇ Ἀ-
φροδισίᾳ κα[ὶ] τῷ Διονυσίῳ ἐντὸς δὲ

24 j suppl. Wilcken || **26** suppl. Grenfell-Hunt

28ss. De Isidoro, factionis Graecae duce, vide sis Philonem, *Flacc.* 17, 135—7. Aphrodisia, femina Graeca ignota. Dionysius esse videtur eques Romanus C. Iulius Dionysius, legatus Romam anno 41 missus. A. Avillius Flaccus erat praefectus Aegypti anno 32/3—38, exul vi occisus 39/40.

τοῦ νεὼ ε[ἰ]σελθόντες {δε} ὁ Ἰσίδωρος καὶ ὁ Διονύσιος προσεκύνησαν. καὶ τότε ἔρριψεν ἑαυτὸν [ὁ γ]εραιός, γονυκλινὴς δ' ἐχ[ό]μεν[ο]ς [τ]οῦ Δ[ι]ονυσίου λέγων, ἰδού, δ[έ]σπ[οτ]α Διονύσιε, ἀντικρὺ τοῦ Σα[ρά]πιο[ς] ὁ γεραιός· μὴ βιάζου πρὸς τὸ[ν] Φλ[ά]κκον, ἀλλὰ σὺν τοῖς γέρουσιν [κα]θί[ζ]ανε. ἢ σοῦ πορευθέντος η . . ε . ατρ . . φ . μεν; μετανόησον, τέκ[νον] Δ[ι]ονύσιε. ὁ δὲ ἀντεῖπεν· εὐθετίσ[ω· ἀλλ' ἐμ]ὲ δε[ύ]τε[ρ]ο[ν] μὴ βούλει ἀρνήσ[ασθαι τὸ]ν Φλάκκον. εἰ δεῖ τῇ νέᾳ σ[ελήνῃ σ]ὺν αὐτῷ εἶναι, εἰμ[ι] ἐλ[υθ]ε[ρίως. ἐ]πῆλθεν ὁ Φλάκκος κα[ὶ] ἰ[δ]ὼ[ν τὸν Ἰσί]δ[ω]ρον εἶπεν· τὸ μὲν [χρῆ]μ[α ἕτοι]μ[ό]ν ἐστιν. τίς λοιπὸν ἡμῶ[ν . . . . .] . . . . ε . ευειν ὁ μὴ ε . . . [. . . . . . .] . ε . . ν ὁ προκαθήμενο[ς εἶπεν . .]λ[.] . ω οὖν σὲ τ[ὸ]ν [κ]ύρ[ιο]ν Σάρ[απιν μηδὲ]ν κακὸν ποι-

37 forte legere possis θάτερα προδίδομεν || 39 εὐθετῖς, [ἀλλ' Grenfell-Hunt || 41 σ[ήμερον von Premerstein || 44 suppl. von Premerstein || 47 ὁ]μ[νύ]ω οὖν Merkelbach

32 Senex probabilius sodalis est Gerusiae Alexandrinae et vix, uti quibusdam placuit, Iudaeus. finis huius cum Flacco congressus haud clarus. iste senior Dionysium interpellare conatur, ne Flacco obviam eat, antequam cum gerusia convenerit. Flaccus tamen, si qua documento nostro fides, ita concussionis arguitur, dum pecuniam quasi alicuius gratiae pretium exigere videtur. iamvero summa — 5 talenta aurea, seu 60 fere talenta argenti — maior est, quam quae singulo civi conveniat. at utrum fuerit pretium quo petitiones Alexandrinorum per manus praefecti ad Caesarem perveniant, an facultatis concessae, ut Alexandrini Romam navigare possint (quasi permissum exeundi), vix constare potest. cum τόκον (60) forte compares mentionem pecuniae nauticae seu traiecticiae nostri fragmenti XII, et ingressus egressusque, simul cum tardis inquisitionibus quibus impliciti videantur senes (seu gerusia) fragmenti XIII. hic vero (II) genus narrandi fabulam Graecam totum sapit.

[εἶν] Ἰσ̣ι̣δ̣[ώρῳ καὶ Διο]νυσίῳ. ὀμνύ-
[ω σ]ο̣ί τ . [. . . . . . .]α̣ . α̣ι̣ ἐμὲ τ̣ῷ σῷ.
[ὁ] δὲ Διον[ύσιος εἶπεν·] μηδέποτε
[. .]ο̣ν̣π̣ρ̣[. . . . . . .] . . . εν αὐτὸν εἰς
[. . .] . [. . . . .] . [.] . [.] ἐμαυτὸν ὅς
[c. 14 τ]ό̣[ν Ἰ]σ̣[ί]δ̣ω̣ρον οὐδὲ
[Φλάκ]κος [.]λ̣ο̣[. . . . .] . [. . . .] τὴ̣ν̣ τ̣ῆ̣ς τη-
[. . . ἀ]λήθειαν δω[σ] . . [. . .] ὑπὲ̣ρ̣ τ̣οῦ ε̣-
[. . .]ως τάλαντα πέντ[ε ὅλ]α̣ ἐν χ̣ρυσῷ
[ἐξα]ρ̣ιθμῆσαι τα[ῦ]τα [π]ρ̣ο̣θ̣έ̣μενοι κα-
[τὰ μέ]σ̣ον τοῦ ἱερ̣οῦ . [. . .] . σ̣ο̣ι̣ ὁ Ἰσίδωρος
[. . . .]ηθη παρακ̣[. . . .] . . τ̣ὸ̣ν̣ τόκον
[. . . .] ἀ̣λ̣λ̣ὰ̣ ο̣ . . . [. . . . .] κατέ̣χε[. . .]
[c. 18] . τὸν Ἰσ̣ί̣δ̣[ω-]
[ρον c. 18]ι̣[. . . . .]
[c. 21] . [. .]κ̣[. .]

col. III

α̣[
τ̣[
[
[
[.]ε[
κ̣ετ[

. δια[
[.]τ̣ι̣σω[
[.]ερπ[
[.]ει̣σ̣ν̣[
[.]τ . [
. . . .

Disiecta fragmenta

Frag. (a)

. . . . .
] . [
] . [
] . . [
] . σ̣ . [

]ν[
]ε[
]ο . [
[. [
. . . . .

Frag. (b)

. . . . .
] . . [
]π̣ν[
]νη[
]ο̣ν̣τ̣[
. . . . .

Frag. (c)

. . . . .
]τ̣ . [
]α̣[
. . . . .

48–52 multa hic primo legit Roberts || 57.58 ὅλ]α̣ et [ἐξα]ρ̣ιθμῆσαι suppl. von Premerstein || 73 [τ]ερπ[ν(?) necti possit cum frag. *b*, 2

III

P. bibl. univ. Giss. 46: Papyrus Gerusiae

col. I

[c. 24]οσ . . [
[c. 22] . προκαθε-
[c. 10] . ιτομ[. . . . . . .] καταστὰς
[c. 10] . σν . [. . . . . . ἐ]ν τῇ πατρί-
[δι] . . [. . . . .]παυσας τὰ
[c. 11] . . [.]ετ[. . . . . .]γραψας ἐ-
[πιστολὴν?] Τι[β]έριος Καῖσαρ· τῇ μὲ(ν)
[c. 13]εισ . [. .] δε θεωρῆσαι
] . . . . [.]συμνεται [[μεν]]
] . . . . δὲ κατήγορον
αὐ]τοῦ ἀψάμενος εἶπε(ν)·
] . α Ἀλεξανδρέων ο
κύ]ριε αὐτοκράτωρ, πο-
] . ις ἀπὸ $\overline{\text{ρογ}}$ γερό[ντω]ν
δ]έκα καὶ ὀκτὼ μυριάδα[ς]
] . . ηθη, τόδε εἶπε[ν]
] . . . . περί τούτων . . [.]

6s. suppl. Kalbfleisch ἐπιστολὴν || 9 loco *συμνεται* legere posses *συλεγεται* (Roberts) || 11 ὁ δὲ γονάτων αὐ]τοῦ restaur. von Premerstein magna probabilitate (cf. IV B. 6)

7ss. Quod Tiberius Caesar hic loquatur, paene certe constat. res igitur hic gestae ante diem XVII Kalendas Apriles (seu die 16 mensis Martii), anno post Christum 37, die mortis Tiberii. fragmentum nostrum, quamvis difficile intellectu, nos certiores facit de gerusia Alexandrina, quae loco senatus desiderati potentia frui morali visa est. quod corpus ut medium forsan imperatores inter et populum Alexandrinum ageret, ordinationes pro legibus ferret, legatos eligeret, sociis vero gerusiae fortasse conservatio *Actorum Alexandrinorum* ipsa debetur. || 14 gerusia tempore Gaii et Tiberii 103 membrorum visa est.

] . . . . ον ἀριθμ[ὸν . .]
] . . τὰ κ[α]τα[. . . .]
] . εαν . [c. 9]

. . . .

15 fere desunt lineae

col. II

[c. 8] . . ρος εἶπεν· πλέετ[ε
[. . . . . . τὸ]ν κύρι[ο]ν . ἔπλευσαν [οὖν
[c. 7] ρογ διὰ τοὺς ρογ καὶ Εὔλα[λον
[. . . . ἦλ]θον εἰς Ὠστίαν. [ἐκ]εῖθεν κε[
α[. . . . .]σαν ὄντων μυ[ρ]ίων ιη η[
δευ[τέ]ρῳ μηνὶ καταβά[λ]λουσιν ε[
ἄπονον. Τισίων συνήν[τ]ησεν ια[
ὁ κοιτωνίτης Τιβερίου. [οἱ] δὲ ἀσπα[σάμε-]
νοι αὐτὸν ἠρώτων· τί δ[ρᾷ ὁ] κύρι[ος; ὁ δὲ]
εἶπεν· τέλος ἔχει ε[c. 15]
τότ' ἔφη Γαῖος γερα[ιοῖς· c. 12]
καὶ ποῦ ἐστιν; ἔφη [c. 17]
[. . .]εύεται· οιδε[c. 17]
[εἰσ]ερχομένου αὐ[τ c. 14 εἶ-]
[π]εν· τί γένοιτο, κύριε . . . [c. 9]
[. .] . τιστον ἢ τὸν εἰς τὸ . [c. 9]
[φρ]οντίστη χλ ἐνιαυτοὺς [c. 9]
[. . . . . .] . [. .]. ἐπὶ τῷ γ[c. 14]
[. . . . .] . ντων π[c. 16]

18 forte ἴσον ἀριθμ[ὸν] cum von Premerstein
col. II
1 nomen hic forte Ἰσί]δωρος legi possit. ex linea prima usque ad 9 desunt fere 2—4 litterae latere recto

10 Hic habemus, ut videtur, nuntium mortis Tiberii Caesaris. reliquum de accusatore Graeco agitur, qui coram Gaio Caesare cum legatione Alexandrina apparet. accusatio de tumultu et caede Alexandriae referre videtur (IV. 22ss.); accusatorem tamen Gaius in cremationem addixit (vel forte in quaestionem per ignem, vel demum in frontis igne inscriptionem per notam K = *calumniator*: vide sis col. III. 24—5).

[. . . . .]ην . . [. . . .]η ἐπι[c. 9]
[. . . . .]άχθομαι ὅτι κατη[γορ- . . .]
[. . . . .]εμε[.]οι ἀκουσομ [. . . . . .]
[. . . . .] . [.]α[.]ι . . [.]ς ∟ χλ̅ εκα[. . . . . .]
[. . . . .] προσῆ[ν] τῷ πραιτω[ρίῳ . . . .]
[. . . . . . .]σιν. κύριε, χαῖρε. α {ε} εὐοκ[ᾶτος]
[. . . . . . .] Εὔλαλε, χαῖρε. Καῖσα[ρ . . . .]
[c. 17]ν ὁ κατή[γορος . .]
[c. 17] διὰ τί τα[. . . . . .]εν
[c. 17 ὑ]πὲρ πατ[ρίδος . . .]
[c. 13]πο[. . .]ν οὐκ ἀπήρτ[ησα]ς
[c. 11]ε . ο κατηγοροῦμαι, τοῦτ' ἔστιν
[c. 10]τες· τῇ γὰρ τύχῃ οὐχ ἔνι με
[c. 9] Ἄρειος εἶπεν· κύρ[ι]ε, χαῖρε
[c. 17] χάρις μὲ[ν] Ἀλεξαν-
[δρέων . . . . .]ετα[. . . .] . η σὺ εἶ ὁ τ[ο]ῦ κόσμου

col. III

[*Frag. c*]
[σω]τὴρ καὶ [εὐεργέτης?]
]σι Ἀλεξ[ανδρε-]
]αττ . [
]πορ . [
[δεσ]πόζεις [
κ]ατηγο[ρ-
] . ττο[

Frag. e von P.

καὶ ε[
]αν π[
]αρμ[
]οὗτο [
το]σοῦτον . [
]νησεν Ἀλε[ξανδρε-
]υν ἐκείνων [
]ε . . ὑμεῖν οὐ . [
]ε . υμος Ἕλ[λην ?
ε]ἰσκαλῶ [
] . ον δηλο . [

25 α forte errore scriptum loco ὦ vel ὁ || 32 loco]τες τη legi possit]τε χρη (Roberts) | οὐχ ἔνι vel οὐχ ἑνί, immo οὐδενί ·

col. III
Iunctio fragmentorum veri similis debetur von Premerstein
9 ἔ[τ]υμος Ἕλ[λην] von Premerstein, sed probabilius legitur]εθυμος

] ἡ γλῶ[ττα
τ]ὸ̣ θέατ̣ρο[ν
6 hic fere desunt lineae
. ος εἶπεν· [c. 12]γ[c. 8]
εἶπεν· ἴδ[ε] δ̣ὴ ξενι[κὸς] γὰρ̣ μᾶλ[λον κατα-]
λαβὼν πο[λ]ιτείαν ἀ[να]πόγραφο[ν c. 5]
ξ̣ω ὥστε ἀ̣π̣έδειξεν̣ [τὸ]ν κατήγορο̣[ν οὐ δί-]
κ̣αιον̣. Γαῖος Καῖσαρ ἐκ[έ]λευσεν τὸ[ν κα-]
τ̣ήγορον καῆναι̣. ἔγραψεν ο̣λ̣[. . . . ἐ-]
π̣ιστολὴ[ν τῇ πόλει (?)] τ̣[ο]ιαύτην· [spatium?]
[Γ]α̣ῖος Καῖ[σαρ τῇ πόλει τῶν] Ἀλεξαν[δρέ-]
ων̣ χα̣[ίρειν . . . .] ἐπιπα̣[c. 5]
. ως α[c. 15] . [. .] π̣?[c. 5]
νον . . . . [c. 12] εὐερ̣[γε . . .]
[. .]τ̣[. .]εγν[ω . . . .]υ̣μαστ . [. . . .]
λ̣εμου αἰτια[c. 14] . εμ̣ο . [. .]
. . . ε̣ε . ι . . ε . [c. 14]βο[μ]ε̣ν Ἰσι-
δ̣ώρου λέξ[αντος . . . .] . ο̣[. .]ν̣[. . . .]ν μὴ
ἐ̣χέτωσαν μ[ήτ]ε ἀρετῆς στέφ̣[α]ν̣ον

col. IV

desunt lineae 1–16

. . . .

[c. 12] . . ο̣τ̣ο̣[c. 14–18]
[c. 11]εκ̣ρ̣α̣ . . [c. 14–18]
[c. 11]ιν[
[. . . .]κ̣αια̣ν̣[. . . .]οσ̣π̣ . [
[. .] . οι δὲ ἐ[μπε]σόντες τ̣[
[ἐδ]ραμον̣ [με]θ' ὁ πολλοὺς

21 ἴδ[ε] δ̣ὴ ζενι[κὸς] von Premerstein || **23** forte κατηγορί[αν cum von Premerstein || **26s.** suppl. von Premerstein || **29** initio forte π̣ως || **31** θα[υμαστο] legi possit || **31s.** forte τ[οῦ πο|λ]έμου αἰτία[ν] cum von Premerstein

col. IV
21 suppl. Kalbfleisch

[. .]ν λιμ[ῷ]θῆναι καὶ τ[
[ἀπ]εκεφάλισεν. οἱ δ̣ὲ̣ [
[. . . .]νητησα̣[
[. . .]εκαλε[σ-
[. . .]ισεμε[
[. . .] . ων . . [
[. . .] . ν[
[. .] . α̣ν̣ αὐτομ̣[
[. .]σ̣τ̣ε[— *Frag. d*
χαρίσα̣[ς] μ̣ου τὴ̣ν̣ [. . . . . — von P.
[.] . [.] . εσ . ιεν̣[
. ς ζ̣[η]μ̣ίαν̣ [
. . . . . .
δ̣

col. V

[*Frag. a*]		[*Frag. b*]	
ἐπιζήσας τῆς [	c. 12	].ας Καισαρ̣[	c. 5?]
κ̣ρατεῖ δὲ κα̣ὶ̣ [	c. 14	]. κατηγ[ορούμε-]	
νος τελευτη[	c. 14	] ἀλλα αρ[. . .]	
πάντων ἀνε[	c. 9	ἀπο]λ̣ογίαν τ[	c. 5]
ἐγένετο ἡγεμ̣[ὼν Αἰγύπτου καὶ		] Ἀλεξαν̣[δρείας	
ὑπὸ τοῦ δια̣δεχ̣[ομένου τὴν ἡγε]μ̣ονίαν [			c. 5]
. σ[. .] . . [. . .]ερ̣ .[	c. 12	] . . . [	c. 6]
.			

Fragmenta disiecta

d	*e*	*f*
. . .	. . .	. . .
]ντ̣ο̣ . [	] . πρ̣[	]να̣[
]ω̣σαδει[	]ο̣σ̣[	] . . [
]ειαυτ[	] . . [	] . . [
] . . [	. . .	. . .
. . .		

36 δ̣ = 4 (quarta pagina?)
col. V
Bene iugaverunt von Premerstein et Kalbfleisch duo fragmenta; clavis est restauratio ll. 5—6 a Kalbfleisch facta, sed nimis coniecturalis collocatio fragmentorum *d* et *e* a von P. subiecta.

IV

Acta Isidori

Recensio A: Wilcken, *Chrest.* 14

col. I

[c. 14 Ἰσίδ]ωρον. Ταρκύνιος
[συνκλητικὸς ..... Καίσ]αρι ἀναστὰς
[c. 19] . τον ὅλην τὴν
[c. 19]ον ποιήσεις
[c. 18 ὑ]πὲρ πατρ̣ίδος
[c. 22]μεν ὑπὲρ
[ἠγω]νίζετο, δίκαιον ἦν
[ἀναστὰς] δὲ Ἀουΐόλαος συνκλη-
[τικὸς ἐστ]ιν ὁ ἄνθρωπος καὶ
[ἀγω]ι̣[ί]ζετα[ι]. διὸ ἐρωτῶ
[c. 15].τω τ̣οῦτο τὸ ἅπαξ
[c. 15].τοῦ τηλικούτου
[c. 14 π]ολὺ προσηκούσης
[c. 15]ς, εἰ μὴ οὗτοι παρε-
[c. 15]ν συμβουλίῳ
[c. 15]ε̣κάθισεν. ἐκλήθησαν
[Ἀλεξανδρέων πρέσ]βεις, καὶ μετετάξατο
[ὁ αὐτοκράτωρ εἰς αὔ]ριον ἀκοῦσαι αὐτῶν
[L ιγ Κλαυδίου Καίσα]ρος Σεβαστοῦ
[c. 15] . Παχὼν ε̄.

1 s. suppl. Reinach || **8** suppl. von Premerstein || **9** ἐστ]ιν suppl. Reinach || **10** ἀγω]ν̣[ί]ζεται Schubart || **17** post Wilcken supplevi

1 ss. Post sessionem cum consilio amicorum, quorum in numero (uti videatur) M. Tarquitius Priscus et M'. Acilius Aviola, imperator Claudius cognitionem extraordinariam instituit de actione ab Isidoro contra M. Iulium Agrippam II. intenta | tempus convenit mensis Aprilis/Maius anni 52 vel 53, cum aderat Agrippa Romae iudicio Ventidii Cumani (cf. Iosephum, *Bellum Iud.* 2, 245, *Ant. Iud.* 20, 134), iuvenis vix triginta annorum.

col. II

ἡμέρα [δε]υτ[έ]ρα· Παχὼ[ν ϛ.]
ἀκούει Κλαύδιος Καῖσα[ρ τὸ τοῦ Ἰσιδώρου]
γυμνασιάρχου πόλεως Ἀ[λεξανδρέων]
κατὰ Ἀγρίππου βασιλέω[ς ἐν τοῖς]
λιανοῖς κήποις, συνκα[θημένων αὐτῷ]
συνκλητικ[ῶ]ν εἴκο[σ]ι, π[ρὸς δὲ τούτοις]
ὑπατικῶν δέκα ἕξ, πα[ρουσῶν δὲ καὶ]
τῶν ματρωνῶν εἰσ.[τὸ τοῦ]
Ἰσ[ι]δώρου. Ἰσίδωρ[ο]ς ἐν πρ[ώτοις ἔλεγεν·]
κύριέ μου Καῖσαρ, τῶν γονά[των σου δέομαι]
ἀκοῦσαί μου τὰ πονοῦν[τα τῇ πατρίδι.]
ὁ αὐτοκράτωρ· μερίσω σο[ι ταύτην τὴν]
ἡμέραν. συνεπένευ[σαν καὶ οἱ συν-]
καθήμενοι [π]άντες σ[υνκλητικοὶ]
εἰδότες ὁποῖό[ς ἐσ]τιν ἀ[νὴ]ρ ὁ Ἰσίδωρος.]
Κλαύδιος Καῖ[σαρ· μηδὲν]
κατὰ τοῦ ἐμοῦ [φίλου εἴπῃς· ἄλλους γὰρ]
μου δύο φίλ[ους ἀνῄρηκας ἤδη·]
Θέωνα ἐξηγη[τὴν καὶ Ναίνιον ἔπαρχον]

3 suppl. Wilcken || 5 suppl. Reinach || 6 suppl. Roberts || 7 suppl. Bell || 8 veri simile εἰσθ[εᾶσθαι || 10–15 suppl. Bell secutus in parte Reinach || 16 ἐπαχθὲς] vel similia (v. IV B. 11), sed alii alia || 17ss. bene restaur. Bell

4s. Supplere possis (hortos) Servilianos, Lucullianos, Lollianos, Statilianos, et ita porro. || 9 ss. actio non clare procedit et forte melius e Recensione C intelligitur. Agrippa, ut videtur, ab Isidoro — cui socii Lampon et Balbillus — delatus est forte per libellum accusatorium, quod tumultum Iudaeos inter et Graecos (cf. IV C. 22–24) provocaverit. sive haec ut implicita accusatio laesae maiestatis habita sit sive non (non enim bene actionem sequi possumus), ipse Isidorus reus ab imperatore Claudio habetur seu criminis calumniae seu maiestatis, et poena supplicium mortis visa est. || 19 Theon exegetes, amicus Claudii (forte igitur civis Romanus), cuius mors hic delatori Isidoro tribuitur. per ironiam quandam nomen forte eius indici martyrum Alexandrinorum additur simul cum Isidoro et Lampone in *Actis Appiani* (XI B. IV. 6).

col. III

. . .

[. . . .]ε πρέσβεα[. . . . .] ἡ πατρίς. [Λά]μπων τῷ Ἰσ[ιδώρῳ . . . . . .] ἐφεῖδον [ἤδη] τὸν θάνατ[ον . . . . . Κλαύ]διος Καῖσαρ· [πολ]λούς μου φίλους ἀπέκτ[ει]νας, Ἰσίδωρε. [Ἰσί]δωρος· βασιλέως ἤκουσα τοῦ τότε [ἐπ]ιτάξαντος. καὶ σὺ λέγε τίνος θέλεις [κα]τηγορήσω. Κλαύδιος Καῖσαρ· ἀσφαλῶς [ἐ]κ μουσικῆς εἶ, Ἰσίδωρε; Ἰσίδωρος· [ἐγ]ὼ μὲν οὐκ εἰμὶ δοῦλος οὐδὲ μουσικῆς [υἱ]ός, ἀλλὰ διασήμου πόλεως [Ἀ]λεξαν[δρ]εί[ας] γυμνασίαρχος. σὺ δὲ ἐκ Σαλώμη[ς] [τ]ῆς Ἰουδα[ίας υ]ἱὸς [ἀπό]βλητος. διὸ καὶ ἀπω[.] .ειας ἐπ[. . .]ατή[. .]ως. ἔφη Λά[μπ]ων [τ]ῷ Ἰσιδώρῳ· τί γὰρ ἄλλο ἔχομεν ἢ παρα[φ]ρονοῦντι βασιλεῖ τόπον διδόναι; [Κ]λαύδιος Καῖσαρ· οἷς προεκέλευσα [τ]ὸν θάνατον τοῦ Ἰσιδώρου καὶ Λάμπωνο[ς]

1 [ἐμ]ὲ πρέσβεα [ἐχειροτόνησεν] vel similia || **2** lege ἐπεῖδον || **3** θάνατ[ον ἡμῶν vel similia || **11** εξαλωμη[ς] pap. || **12s.** forte exclamatio ἀπω[λείας ἐπ[ὶ κρ]ατή[σε]ως ('ergo imprecationes super imperium tuum!')

2ss. Haec actionis pars multo posterior videatur illa, de qua in Recensione C mors et Isidori et Lamponis videtur iamiam determinata, et si irridet Claudius Alexandrinos humiliores, isti nihilominus reverentiam principi debitam negligunt crimineque maiestatis clarius sese convincunt. || **11s.** convicium Isidori de matre Claudii fere certe implicat Salomen, sororem Herodis Magni et amicam Iuliorum, mortuam circa annum post Christum 10. at haec licentia, sicut παρρησία Alexandrina Hermaisci (VIII. 40ss.), et Appiani (XI B. IV. 7s. et alibi), vix serio habenda est.

Recensio B: P. Lond. Inv. 2785

col. I

[. . . . .-λια]νοῖς [κή]ποις συν[καθη-]
[μένων αὐτῷ σ]υνκλητι[κῶ]ν κ̄, ὑπατι-
[κῶν δέκα ἐξ ὁμ]ιλουσῶν δὲ ματρωνῶν
[εἰσ . . . .] τὸ τοῦ Ἰσιδώρου.
[ὁ δὲ Ἰσίδωρος πρ]ῶτον λόγον ἤρξατο, λέ-
[γων· κύριέ μου Καῖσ]αρ, τῶν γονάτων σου δέ-
[ομαι ἀκοῦσαί μ]ου τὰ πονοῦντα τῇ πα-
[τρίδι. Κλαύδιος] Καῖσαρ· μερίζω σοι τὴν ἡ-
[μέραν. συνεπένευσα]ν καὶ οἱ συνκαθήμενοι
[πάντες συνκλητικοί,] εἰδότες οἷός ἐστιν ἀνὴρ
[ὁ Ἰσίδωρος. Κλαύδι]ος Καῖσαρ· μηδὲν ὑπερθε-
[. . . . . . . τοῦ ἐμοῦ] φίλου εἴπῃς. καὶ γὰρ ἄλλους
[. . . . . . . μου δύο φί]λους ἀνῄρηκας· Θέων[α]
[γὰρ ἐξηγητὴν καὶ Να]ίνιον ἔπαρχον Αἰγύπτου
[τὸν καὶ ἡγεμονεύ]σαντα τῆς Ῥώμης τῆς
[παρεμβολῆς ἤδη ἀν]ῄρηκας, καὶ τοῦτον τὸν
[ἄνδρα διώκεις. Ἰσίδ]ωρος· κύριέ μου Καῖσαρ, τί
[μέλει σοι ὑπὲρ Ἀγρίπ]που Ἰουδαίου τριωβολείου
[. . . . .]λαι. Κλαύδιος Καῖσαρ· τ[ί]
[φῄς; αὐθαδέστατος] εἶ πάντων ἀνθρώπων
[c. 18 ἐ]κείνῃ εἰρηκέναι.
[Ἰσίδωρος· . . . .] οὐκ ἀρνήσομαι κα-
[c. 20]υ ἡσυχάζει
[c. 20]ερ τύψας ειχ[

Suppl. editor princeps Bell nisi aliter notetur
4 forte hic εἰσθ[εᾶσθαι || 11 s. optime suppletur ὑπερ Θε||[ῶνος cum Crönert loco ὑπερθε||[τικόν ipsius Bell || 20 post Bell ego supplevi || 21 forte legas παρρησίᾳ ἐ]κείνῃ

14 Bene suppletur nomen Naevii Sertorii Macronis; Flacci amicus est designatus Aegypto praefectus, cum se occideret sub Gaio, anno 38.

[c. 20] Ὀλύμπιε Καῖ-
[σαρ, c. 24]σου
[c. 28]ης

. . . .

col. II

. . .

[c. 29?]
σω[
Ισ[ιδωρ-
π̣[
εἶπεν· [
τὸν καὶ πρ̣[
περὶ τὸν Σεβασ̣τ̣[ὸν
ἐπάγομαι γυμ̣[νασίαρχος Ἀλεξανδρείας,]
ἐτῶν ν̅ς̅, Ἑλλ[ην- ὁ]
ῥήτωρ τῇ δεξι[ᾷ
τὸ ἱμ̣άτιον ἔρρι[πψεν
καὶ εἶπεν· οὐ δεῖ ε.[
Κλαύδιος Καῖσ[αρ· Ἰσί-]
[δ]ωρε, ἐπὶ τὸν Θέ̣[ωνα
μήτε Ῥώμην μή̣[τε Ἀλεξάνδρειαν
Ἰσίδωρος· ἐπὶ το[γυ-]
μνασίαρχος Ἀλεξ[ανδρείας
χη τῇ φύσει τι̣[
ἑ̣πτὰ Σεβαστεῖα τ̣[
σας οὐκ ἐ̣ᾶ̣ν̣ με δι̣[ἀπα-]

46 loco ἐ̣ᾶ̣ν̣ legi posset ἐ̣τ̣ι̣ (Bell)

25 Olympius longe sparsum cognomen imperatoris Hadriani post annum 128/9, cum templum Iovis Athenis dedicavit. || 34 s. ad supplicium ducitur anno aetatis suae quinquagesimo sexto. || 36 nomen advocati ignoratur, sed actio vix multum differt ab ea quae in fabulis Graecis narratur. cf. Heliodorus, *Aeth.* 6, 8. inde restaures: 35 ss. Ἑλλ[ηνικὸς τῷ γένει. καὶ τότε ὁ] | ῥήτωρ, τῇ δεξι[ᾷ περιρρηξάμενος . . .] | τὸ ἱμάτιον, ἔρρι[πψεν ἑαυτὸν χάμαι] | καὶ εἶπεν, κτλ. vel similia.

νόμενον ἐν σχ[ήματι γυμνασιαρχικῷ]
[Κλα]ύδιος Καῖσαρ· [c. 26]
Ἰσ.δωρε, Ἰσίδω[ρε, κατὰ τοῦ]
ἐμοῦ φίλον εἴπη[ς
[. . . .]η κ[α]ταλαβ[

. . .

Recensio C: P. Berol. 8877

col. I

[c. 22]σιναρχα
[(ὁ δεῖνα)?]
[c. 22]εται, ὅτι ἀπὸ
[ἄ]λλο τι νῦν
[ ]. ετο
[(ὁ δεῖνα)?]
[c. 22]αις γενα-
[μεν-]ρης κατε-
[ ]ν φασιν
[ ]αὐτοῦ πόλει
[ε]ἰσεκλήθησαν
[ ]ἀπὸ τίνος
[ ]ἔθνος τὸ
[Ἰουδαικὸν (?) Ἀλεξα]νδρέων
[τ]ελοῦσι τοῦ
[-ειλ]κύκασι ῷ
[Π]οσειδῶνι

. . . . .

Recensio C
16 minus recte]κυνασιω legit editor Uxkull-Gyllenband

6 Balbillus loqui videtur (cf. enim 16). || 17 de templo Poseidoni dedicato vide sis Strabo 17, 1. 9. loquitur forte Ti. Claudius Balbillus praefectus Aegypti annis 55—59, civis Alexandrinus et amicus Caesaris in P. Jews *passim*. officio forte advocati pro Isidoro coram Claudio fungebatur.

col. II

Ἰσίδωρος

κ[αλὰ] λέγει, κύριε Σεβαστέ, Β[άλβιλλος] [περὶ τ]ῶν σῶν πραγμάτων. τ[οὐναντίον] [σοὶ δέ,] Ἀγρίππα, πρὸς ἃ εἰση[γεῖ περὶ Ἰου-] [δαίων] ἀντικαταστήσομαι. ἐνκ[αλῶ αὐτοῖς] [ὅτι κ]αὶ ὅλην τὴν οἰκουμένην [θέλουσι] [ταρασ]σειν. δεῖ δὲ τὸ κατ' ἕκα[στον . . . .] [σκοπ]εῖ[ν] τὸν ὄχλον. οὐκ εἰσιν Ἀλ[εξανδρεῦσιν] ὁμοιοπαθεῖς, τρόπῳ δὲ Αἰγυπτ[ίων . . . . . .] οὐκ εἰσι ἴσοι τοῖς φόρον τελ[οῦσι;]

Ἀγρίππας

[Αἰ]γ[υπτ]ίοις ἔστησαν φόρους [ο]ἱ ἄρχ[οντες] [. .] . [.] . [. . .]ν· τούτοις δὲ οὐδείς.

Βάλβιλλος

ἴδε ἐπὶ π[ηλί]κην τόλμην ἢ ὁ θε[ὸς αὐτοῦ ἢ]

. . . . .

19—32 suppl. Uxkull-G. nisi aliter notetur || **20** ad finem suppl. Roberts || **23** ad finem ego supplevi || **26** forte suppleri debet ζῶσι] Roberts loco ὁμοῖοι] (Uxkull-G.) || **30** ad initium forte [Αἰγυπτίω]ν

22ss. Iam clarius accusationem Isidori intuemur: quod Agrippa rebellionem Iudaeorum Alexandriae ut alibi provocet. hoc vero embolium multo prius videtur condemnatione Isidori et Lamponis in IV A. III. 13ss. iam ordinem rerum forte restaurare possimus: actio Isidori delatoris adversus Agrippam (quod in Alexandria tumultus provocet) in calumniam Isidori vertitur; et dum Isidorus plurium delationum a Claudio accusatur, in crimen incidit laesae maiestatis.

V A

P. Oxy. 2264: Acta Diogenis

col. I

[c. 12] ἡμῶν ἐπὶ τῶν
[c. 12]η ἐτῶν Νερῶνος
[c. 11 γ]έγονεν· ζῶντος
[αὐτοκράτορος Ν]ερῶνος πρὸς γυ-
[μνάσιον . . . . .] . η ἀθλητῶν
[c. 13] ἄνδ̣ρ̣ας
[c. 12]. ἄλλαις παρα
[c. 11]. ε̣ἴκοσι οὐκ ἐ-
[c. 12]ωνι καταβαι-
[ν- c. 11]ς εἰς τὸ γυμνά-
[σιον τὸν ἐπι]σ̣τάτην ἐρευ-
[νᾶ . . . .]ην οὕτως τι̣
[c. 12]. ν̣ι̣[c. 5]
[c. 10]ε̣ι̣σ̣[c. 7]

. . . . .

col. II

Διογένης, μήτε τότε μεμψά-
μενον μήτ᾽ ἄρτι μεμφόμενον.
ἔδει μὲν γὰρ ἴσως ἐκδικηθῆναι
φθαρέντα καὶ τοῦτον. ἀλλὰ πίστευ-
σον αὐτοῦ τῇ νῦν σιωπῇ. πρὸ
δώδεκα ἐτ⟨ῶν⟩ ἆρ᾽ οὐκ ἐμέμψατο
Καίσ̣α̣ρα, ἔχων δικαστὴν ὀργιζό-
μενον ἡδέως, εὐφυῆ κατὰ
πλουσίων, εὐπαρόξυντον
ἐπὶ τοὺς ὁπωσδήποτε εὐσχή-
μο̣[νας]; οὐκ ἐμέμψατο Καίσαρ[α]

9 ἀγ]ῶνι vel forte σὺν Νερ]ῶνι || 13 Ν̣ε[ρών suppl. Roberts || 21 forte transponi verba debent δικαστὴν εὐφυῆ | ὀργιζόμενον

22 ss. Calumniae a reo de imperatore expressae derivatae forte de philosophis Stoicis Cynicisve.

ε̣[. . . .] εἰπεῖν προ̣ [. . .]. εκας τί
[δὲ οὐ]δ̣ὲν ἐλάλ̣ε̣ις; .[c. 9]
[. . . . .]ε̣ι̣κ̣η.ε̣[.]. φ̣[c. 9]

. . . . .

col. III

οὐκ ἔχων, πάντα ταῦτα παθών,
οὐ πάρεστιν, οὐ πέπλευκεν,
ἵν' ἐκεῖθεν ἔξωθεν μακρό-
θεν ἀπεστραμμένος κλαύσῃ.
εἰ γὰρ ἔδει μόνον ἐκδικήσαν-
τα τὴν ὕβριν εὐθὺς ἀπολέσθαι,
μόνον ἀκολουθῆσαι μέχρι
τῆς κολάσεως, ἰδεῖν ἀποπνε-
ῖν· εἰ ⟨γὰρ⟩ δύνατον ἦν μισθῶσαι
δ̣ήμ̣[ι]ον αὐτόν. ἀλλὰ σοὶ μένει
κ̣αὶ τ̣ό[τ]ε̣ ἐκεῖνος αὐτός . .[
[. . . . . . π]έπονθε κ̣αὶ τ[. . . .]

. . . .

col. IV

[c. 10 κύριε, τὴν σὴν] [e praevia columna]
ἡρωΐδα ψυχήν, εὐκαίρησον
εἰς ταύτην τὴν διάγνωσιν·
ὁ σὸς λοιδορεῖται βίος, ὁ σὸς
ἐνκαλεῖται [θ]ρόνος. οὐ δεῖ ζῆν
τὸν ἐπὶ σοῦ ταῦτα ψευδόμε-
νον. οὐκέτι σου τιμῶμεν
τὰς ἀκοάς, οὐδ' εἰ φειδόμεθά

38 loco αὐτόν corrigere possis αὐτοῦ || **44** loco θρόνος et χ̣ρόνος possis (Roberts)

48s. Cf. Tac. *Ann.* 3, 55: 'praecipuus adstricti moris auctor Vespasianus fuit, antiquo ipse cultu victuque.' iam si Vespasianus hic iudicium exercet, princeps de quo in 19ss. certe Nero fuerit.

De nostro tamen Diogene, si id revera nomen rei (15), nihil constat. certe ex 42ss. agitur de crimine laesae maiestatis. et conferre possis Dio 66, 15, 5 de philosophis Cynicis Diogene et Hera, qui

σου τῆς τῶν ἠθῶν ἀρχαιότη-
τος. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκείνοις τοῖς
ἀνωτέρω προσετεύχθης
[. .]ρον[.]ονδ[. . . .]ιοσαν[. . .].
[c. 14].εψω[. .].
[c. 14]ηθου[ς . .]
. . . .

col. V

ἀργύριον ἀπολελύσθαι.[.]
ἔνκλημα διπλο[ῦν c. 7]
τῶν ὁποι[. . .].[.]χ.ε[c. 5]
θε[. . . . . . .]ει[c. 9]
δὲ τῶν ἐλυ[. . .].[c. 8]
μεῖζον ἀκόλο[υ]θον [.]μ.[
πρῶτον καὶ αι[. .]ασει.[
τὸ πρῶτον ἵνα τύχη καὶ [
της ἀκολουθεια.ε[. .]ρ[
δὲ μὲν ζῆν μα[. . .].[
ε.[.]σ[. . . . .].[
. . . .

Titum amicitiae cum Berenica accusabant, anno post Christum 75. tamen noster casus sit certius Alexandrinus: et melius conferas calumnias contra Vespasianum ab Alexandrinis expressas: Suetonius, *Vesp.* 19, 3, Dio 66, 8, 6.

52 forte]μεψω || 58 loco ἐλυ[et ἐτυ[μ- legi possit

V B

P. Fouad 8: Ingressus triumphalis Vespasiani

. . . . .

]το[
]ρι· Ἀλεξα[νδρ-
]. βωμα[
]στον .κ
]σαντω[ν . . .]ρις συνη[
]στ . . α . των
]
εὐθ]ὺς ὁ αὐτοκράτωρ μ[
εἰς] τὴν πόλιν τῶν ὄχλ[ων
]α[?]τ ὅλον τὸν ἱππόδρομον [
] ὅτι ὑγιαίνων, κύριε Καῖσα[ρ
Οὐεσπ]α[σ]ιανὸς εἷς σωτὴρ καὶ ε[ὐεργέτης
]ο . . . ος σ' ἀνατέλλων ε[
]α φύλαξον ἡμεῖν αὐτ[όν?
κύρι]ε σεβαστέ, εὐεργέτα, Σάρ[απις
] . . Ἄμμωνος υἱὸς καὶ ἀπλ[
εὐ]χαριστοῦμεν Τιβερίῳ [
] . Τιβέριος ηπ[. .]τισε[
] θεὸς Καῖσαρ ε[. .] ὅτι ὑγια[ιν-
] . θεὸς Καῖσαρ Οὐ[ε]σπασια[νὸς
]ις, κύριε σεβαστὲ Ο[ὐεσπασιανέ (?)

Suppl. editores principes Jouguet et Guérard nisi aliter notetur 2 nomen Tiberii Alexandri hic occurrit || 11 post *Καῖσα[ρ*, forte *βασιλεύοις* vel similia || 13 ad initium veri simile]*ὁ ὄχλος* (Jouguet) || 18 *ἠπ[εν]* = *εἶπ[εν]* Jouguet, at forte legi possit *ἠπ[ήρ]τισε* = *ἀπήρτισε*

2 Ti. Iulius Alexander, Iudaeus, filius Alexandri fratris Philonis Iudaei et praefectus Aegypti annis 66—70; Vespasianum Alexandriae recepit in initio anni 70, cui iamiam milites suos iure iurando obligavit anno 69. fragmentum nostrum forte ex oratione provenit, in qua ingressus Vespasiani commemoretur: iamque conferas P. Oxy. 2435, 1 ss., ubi Germanicus Caesar, ut videtur, hieme anni forte aetatis christianae 18 magno gaudio et clamore populi Alexandrini benigne recipitur. nam videas 8: *εὐθ]ὺς ὁ αὐτοκράτωρ*. apte enim sumitur cum V A., si vero orator mutationem mentis Alexandrinae erga Vespasianum depingere voluerit.

VI

P. Rendel Harris: Acta Hermiae

] ἀρχόντων
]ν Ἀλεξανδρείας
Τίτος] Καῖσαρ· ἀλλὰ κοινῇ
δι]ακρίνω τὰ πάντα
]. κα. μάλιστα δὲ ἐμὸς
]. τα. Ἑρμίας· κύριε
] ἀπολογείσθω Κ[ ]
] Τίτος Καῖσαρ· [ ]
]ιε, ἀπολογοῦ. Κυ[ ]
κύριε,] οὐκ εἰμι ἕτοιμ[ος]
[ποιεῖσθαι τ]ὴν [ἀ]πολογίαν. Τ[ίτος]
[Καῖσαρ·] τόπον πεποίη[μαι]
]ιου καὶ Οὐηστε[ίνου]
κ]αὶ τούτου θει[ ]
[μάρ]τυς τοῦ μέλλ[ον-]
[τος]. εσθαι πλὴν κ[ ]
]του[

. . . . .

Suppl. editor princeps Roberts nisi aliter dicatur
3 ego supplevi || 12 forte legatur ἔργον ἄ]τοπον πεποίη[ται] (Skeat); sed esse possit versio Latini 'locum dedi' || 13 Τιβερ]ίου possis || 14 ad initium forte]αιτου, finis nominis proprii (Roberts)

3 Forte expresse hic damnat Titus cognitiones intra cubiculum principis habitas. Hermias, aut Graecus aut Iudaeus, nobis aliunde ignotus. || 13 fieri potest, ut hic referatur ad praescripta Tiberii (Iulii Alexandri) et Vestini praefectorum Aegypti. L. Iulius Vestinus, praefectus 59/60—61, a Claudio appellatus 'equestris ordinis ornamentum', Capitolium restaurandum curavit imperatore Vespasiano (Tac. *Hist.* 4, 53).

VII

Acta Maximi

(P. Oxy. 471 + Schubart, *Griech. lit. Pap.* 42)

A: Acta Maximi I (P. Oxy. 471)

col. I

vestigia linearum obscura

col. II

καὶ [τῶν] ἀρχαίων ἀπο̣[στε-]ρεῖτ[αι. δι]ὸ̣ [π]ροσθήσω τι, κύριε, περ[ὶ οὗ] θαυμάσεις, οἶμαι, καὶ ἀπι[στήσ]εις ἕως ἂν τα γράμ-μ[ατα ἀνα]γνῶμεν. τόκον κα-τέκρινεν ὑ(πὲρ) οὗ μηδέπω χρό-νου λαβόντες ἔνιοι τὸ δάνει-ον ἦσαν. τί φησιν; ἀποδη-[μοῦν]τες ἠγνοήσατε τὰς [π]ερὶ τούτων γεγραμμέ-νας ὑμ[εῖ]ν ἐπιστολάς; ἄμει-νον δ' αὗται καὶ σαφέστε-

Supplevere editores Grenfell et Hunt nisi aliud notetur
2 *δι]ὸ̣* suppl. Crönert

2ss. Est oratio invectiva coram imperatore Traiano, uti videtur, anno 107/9 adversus C. Vibium Maximum in iudicio de rebus repetundis. Maximus, praefectus Aegypti annis 103—7, amicus Plinii Secundi (*Ep.* 3, 2), Martialis (11, 106) et Statii (*Silv.* 4, 7, 54ss.), epitomen historiae mundi scribebat. quamvis eventus iudicii ignoretur, inscriptiones eius in Aegypto abolitionem nominis passae sunt. accusatur passim faenerationis, concussionis (ut videtur), stupri cum masculo, adversus Aegyptios crudelitatis, in conventibus iudicialibus neglegentiae.

ρον τὴν περὶ τοῦτο ἀκρί-
βειαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν
Μαξίμ[ο]ν δηλώσουσιν.
ὁ μὲν γὰρ τελευταῖος ὑπο-
μνημα[τ]ισμὸς [ἐ]πισφρα-
γίζει τὴν σπουδὴν αὐτοῦ
καὶ τὸν ἔρωτα τὸν πρὸς
τὸ μειρά[κι]ον. θλιβομέ-
νων γὰρ ⟨ἡμῶν⟩, ἐπειδὰν ἀπαλ-
[λ]αγῆι τῆς ἐ[π]αρχείας, εἶτα
[. . . . .] τοὺς τόκους
[. . . . .] . ετα[.] παντὸς
[. . . . .] . [. . .]
[. . . . .]νο[.] ὑπο
[. . . . .]ν διαδο-
[χ-. . . . .] . ερ διατάσ-
[σει τὰς γυμνα]σιαρχίας
[ἐπι]τηρητα[ῖ]ς· εἰς μὲν
[τὸ] ἐν[νεακαιδ]έκατον
[ἔ]τος τ[οῦ] κυρίου Βερνεικια-

[. .] . . αλ . . . νειας . . τω τῶν πώποτε
[. . . .] . . [.] κ[αὶ γ]υμνασιάρχων καὶ γρα-
[μα]τ[έω]ν κ[αὶ τῶ]ν τῆς γυμνασιαρχίας
[ἐπιτηρητῶν . . . .] . [. . .] . . . . . [. . .]

col. III

νὸς ἔ[σται] γυμνασίαρχο[ς],
τὸ δὲ ἔνατον καὶ ε[ἰκο-]
στὸν Ἀνείκητος [γυμνα-]
σιαρχήσει. ταῦτ[α δὲ ἐκ]
τίνος αἰτ[ί]ας σ[εσίγη-]

18 ex *δουδην* (pap.) corr. Grenfell-Hunt || **21** *ἡμῶν* suppl. Crönert || **28s.** suppl. Crönert || **33** forsan *ἀλαζονείας* (Sherwin-White) || **41** suppl. Fuhr

30ss. Quale delictum referatur, vix constat. Berenicianus vero cognomen commune inter Iudaeos.

κας; ἐξαπατηθ[ῆναι] ἢ καὶ δωρεὰ[ς λαβεῖν] φήσεις; συνφέ[ρει τοί]νυν τοὔλαττο[ν μόν]ον ὁμολογεῖν. ἡμεῖς δ' οὐκ εἰληφέναι σε μισθὸν [ἀλλὰ δε]δωκέναι φαμέν. τ̣[ί] γάρ; ἑπτακαιδεκαετὴς [π]αῖς πᾶσαν ἡμέραν ἐδείπνει παρὰ σ̣[οί]. τούτων ἕκαστος ὁσάκις ἠξιώθη μεταλαβεῖν ἑστιάσεως— [ο]ὐδὲ γὰρ ῥᾳδίως ἐκβασ̣ι̣λισθεὶς ἅπαξ τὰ τοιαῦτα ἐχαρίζου—τὸν παῖδα ἑώρακεν ἐν τῶι [σ]υνποσίωι καὶ μετὰ τοῦ π[α]τρὸς καὶ μόνον. ἑώρακε δὲ καὶ [βλ]έμμα ἀναίσχυντον καὶ διαπομπὰς ἀναισχύντου⟨ς⟩ ἐραστῶν δα̣σ̣είων. τί δέ; πᾶσαν ἡμέ[ρ]αν ἠ[σ]πάζετο. μαρτύρονται, κύριε, τὴν σὴν τύχην, [εἶ] μὴν ἀναμενόντων αὐτῶν τὸν ἀσπασμὸν

col. IV

καὶ θυραυλούντων, ἐκ τ[οῦ] κοιτῶνος ἐξιόντα τὸν παῖδα ἑωρακέναι μόν[ον] [ο̣ὐ] σύνβολα δεικνύντα τῆς πρὸς τοῦτον ὁμι-

49 *τί γάρ*; ego interpunxi (ita ad 63 et 129) || 62 *δα̣σ̣είων* primo legit Mussehl || 67 *αὐτῶν* ex *ἡμῶν* corr. pap.

λίας. ἅπαξ γὰρ ἐν ἔθει τῆς α[ἰσ]χύνης γενόμενον, εὔμορφον καὶ πλούσιον μειράκιον ἐθρύπτετο καὶ ἐξύβρι[ζ]εν, ὥστε ἄντικρυς ἁπάντων συνπαίζειν καὶ ἐ[ξ]ηρτῆσθαι τῶν χειρῶν [Εὐ]τύχου τοῦ κοιτωνίτου καὶ γέλωτα πολὺν καὶ ἀνειμένον ἐν μέσοις τοῖς ἀσπαζομένοις γελᾶν. ἦν δὲ οὐκ ἀσύνετον, ὥστε καὶ ἐπίδειξις ἦν αὐτῶι πρὸς τοὺς δανειζομένους ἃ ἔπραττεν. τί οὖν ὁ κατηφὴς σὺ καὶ ὑπεραύ[σ]τηρος οὐκ ἐκώλυες; ⟦εαν⟧ ἀλλ' ἐὰν μ̣ὲν πένης ἄνθρωπος [ἐν] εὐτέλεσιν ἱ̣ματίοις ἐντ̣ύχηι σοι, τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀναλη⟦μ⟧φθῆναι κελεύεις. καὶ τὸν οὐκ ἐν λευκαῖς ἐσθῆσιν

τοσ̣α̣[ύ]τ̣[ο]ν̣ δευτέρου
τούτου τόκου πλήρη τὸ συμ-
πλήρ̣η τῇ τῆς καὶ η προσ
[. . .]ν̣τρ̣ικης τῆς [. .]ω̣σ̣υ. μα̣τ̣ε̣[. .]

col. V

[ἐ]ν θεάτρῳ καθίσα̣[ντα] παρέδωκας εἰς θ̣[ά]ν̣[ατον]. ἀγένειον δὲ καὶ ο[. .] . . ν̣

92 ss. cf. dicta Iuvenalis, *Sat.* 2, 8—9.

ἔτι καὶ εὔμο[ρφον μ]ειρά-
κιον ἐν τῶι [πραι]τ̣ωρίῳι
πᾶσαν ἡμ̣[έ]ρ̣α[ν τ]ηρ̣ῶ̣ν̣
οὐκέτ̣ι̣ ἔπεμ̣π̣ε̣ς [ἐπὶ τὰ]
διδασκ̣α̣λε[ῖ]α κα̣[ὶ] τ̣[ὰς προ-]
σηκούσας τοῖς .[εανί]α̣[ις]
τριβ[ά]ς. πόσῳ δι[καιότε-]
ρον ἂν ἐμέμψω τ̣ὸ[ν μὴ (?)]
τα[ῦ]τ̣α̣ πα[ι]δαγωγ[οῦν-]
τα π̣α̣τέρα καὶ .[. . . . . .]
.[. . . . . .].στ[. . . . . .]
[. . . . .]ε̣κ̣τ̣[.] . σ̣[. . . . .]
λ̣[. . . .]τ̣ . . . . τ̣ . [. . . . .]
χ[. . . .] . . . ιχ̣[.]ε [. . . . .]
καὶ ε̣[. . .] . . . . [. . . . .]
περ[ι]π̣α̣[τ]εῖς ὅλην [τὴν Αἴ-]
γυπτ[ον σὺν] μειρ[ακίῳ.]
οὐ μὴν εἰς [τὸ] του . [. . . . .]
ἀγοραίου κριτηρ̣[ίου βῆμα (?)]
ἑπτακαιδεκαετ[ὴς παῖς ἕσ-]
πετό σοι; τί οὖν; καὶ ἐ̣[ν Μέμ-]
φει καὶ ἐν Πηλουσίῳ [καὶ]
ὅποι ποτ' ἦσθα, Μ[ά]ξ[ιμε,]
συμπαρῆν. οἱ μὲν [ἄλλοι]
πάντες περιστάμ[εθα]
τάς τε ἀποδημία[ς καὶ]
τὰς κρίσεις, ὥστε μ[. . . .

οἱ μὲν ἄλ[λο]ι πάντες περ[ιστά-]
μεθα τὰ[ς ἀ]ποδημί[ας . . . . . .]
ἀπέσφαξεν τ[. . . . .]
. . . [c. 20]

116 suppl. Crönert ‖ **122** post]ε tria punctula (pap.) ‖ **128s.** [εἶ]|πετο Wilcken ‖ **131** suppl. Wilcken

124 Puerum secum duxit, cum Aegyptum inspectionis vel conventus causa circumiret. tempora conventus erant de more: mense Ian. (Pelusium), Feb./Mart. (Memphin), Iun./Iul. (Alexandriam).

col. VI

. τ[. . . .] . . ṭιϲ [.] . [. . . . . .]
ἅμα γὰρ τὴν εὐσέβ[ειαν]
Μαξίμου σκόπει. Ọ[ὐαλέ-]
ριος Καλλί[ν]εικός ṭ[ις τῶν]
ἀπὸ Μουσείου φιλ[ολόγων,]
ἄρξας δὲ καὶ τὴν . [. . . . . .]
ἀρχιδικαστῶν αϲ̣[c. 7]
κα ἐπὶ παιδε[ία̣ c. 11]
ἐνπειρία̣ δε̣[
ἄλλως δὲ οὐκ̣ [
σώματι κεχρημ[έν-
ἠξιώθη παρ[
τῶν τοιούτ[ων
σιων αφ[
κρ̣εινειν . [
αὐτῶι θαρ[
τὴν ἐπιστ[ήμην
κε̣ τὴν σὴ[ν
της ἐπ̣[
ἐργο[
[.]ξ̣[
[. .] . [
[. .] . [
. . . . .

VII B: Acta Maximi II (*Griech. lit. Pap.* 42)

col. I

desunt fere 35 lineae

. . . . .
[c. 21]κ

142s. suppl. Wilcken || 144 ego supplevi: φιλ[οσόφων Grenfell-Hunt || 145ss. alii aliter suppl.

]
]
]ι̣
]βερ̣ὸν καὶ
]τια̣ι̣ γὰρ
ἐ]γγύς εἰσι(ν)
] . ον τῆς
]δυνηθῶ . . .
τὴν πα]τρίδα
]ο̣υ συκο-

. . . . . .

desunt 2 vel 3 lineae

col. II

[c. 17?] . α̣ γὰρ
] . ι̣στο
]ο̣υ̣
hic desunt fere 10 lineae
τ[c. 21?]
τ[
κ̣[
κ̣[
[
τ[
τ . [. . . .]κα[
τω[
τ̣[
ρων κει[
σοῦ τὴν φ̣[
ω λυπου̣[
γορικον [

Omnia supplentur ab editore Schubart nisi aliud notetur
6 αἰ]τία̣ι̣ bene possis || 10 τὴν ego supplevi || 36s. fortasse ᾧ λυποῦ̣[νται κατη]γορικόν, vel sim.

col. III

Ἡραῖος·
ὅτι μὲν βλεπόμενος ἄξιος εἶ
τῆς πρεσβείας, ὡ[ς] ἐν ποταπῶι
κούφωι ἄνοσμος οἶνος οὐκ αἰ-
σθ[άν]ε[ι] μετὰ τὴν κολακείαν·
[νῦν δ' εἰς] ἔλεγξιν μετέβημεν
[ἐξ ἐναντι]ώσεως.
[. . . . .]λιος Διόδωρος γυμ(νασίαρχος)·
[. . . . .] κύριε, βραδύτης πε-
[ριεγένετ' ἄν,] εἰ μή τι ἔβλαψεν
[αὐτὸν ἡ ἐνα]ντίωσις Ἡραίου.
[. . . . .]
[. . . . . πρε]σβεύεις, ἄνθρωπε,
[. . . . .] . . [. .] . τῶν οὐσῶν
[. . . . καὶ ἡμι]σέας· καλῷ γάρ'
[. . . . .]αι τόπον ἔχεις
[. . . . .]ιητα[. . . . .]ς ὑποθέσεις.
Εὐδαίμω[ν] ἀρχιδ(ικαστής)·
ἐ[γὼ π]εριττῶς ὀφείλω Μαξί-
μου κατηγορεῖν, ἐπεὶ δοκεῖ
ἐπ' ἐμ[οῦ κεκελε]υκέναι ἀλεί-

41s. ita Schubart, sed melius ad sensum forte αἰ|σχ[ύν]ε[ι] || 45 [Ἰού]λιος vel [Κλαύ]διος (Schubart) || 46 bene congruit forte [ἀλλ' ἡ σὴ] κύριε || 49 nomen, forte Ἡραῖος || 50 [ἄρα σὺ] vel sim. || 52 ante καὶ aderat numerus (Schubart) || 58 aut κεκωλ]υ-κέναι (Schubart)

38 De forte eodem Heraeo agitur in *Actis Athenodori* (X), 56ss. rhetor Alexandrinus, forsan et philologus Musei fuerit. || 41ss. Heraeus, vetere metaphora Stoica mutata, dicit adulationem eodem agere modo atque aera calidum, qui boni vini odorem augeat melioremque faciat; econtra vinum minoris pretii nihil habere quod augeri possit: ita adulationem homines afficere. at textus difficilis manet. || 56ss. divisionem indicat inter pueros et ephebos; illos, qui annum septimum compleverant Eudaemon archidicastes exercebat. at valor ipsius querimoniae nobis obscurus. Eudaemon (nomen sat commune) vix idem atque archidicastes quis anni 143/4, vel praefectus Aegypti anno 141—2.

φειν τ̣[οὺς νέους] ἕως ὥρ̣ας ἐν-
δεκάτη[ς, ὅν καὶ ὁ υἱός] μου Θέ-
ων ἐγ[ένετο . . . . . . ἀ]λλ' ἐπεὶ
ἡ ὠφέλ̣[εια . . . .]λ̣ιαν ἐ-
. . . π̣ρ̣[c. 17]
[c. 22]
ε̣ι̣ς ὑπ[c. 12 *ἡ]συχῇ*

. . . . . .

col. IV

. . . . .

ἐπ[c. 20?]
τῆς [
τὸν [
τροφ[
τῶν [*Ῥω-]*
μα̣ί̣ω[ν
ἐξ οἰ̣[κ-
νηα[
ἑαυτ̣[*κυ-]*
ρίου π̣[
ἀργυρ̣[ι-
δόσε[
πρ̣εσ[βε-
σικ . [
εσθα[ι
πυρὶ [

. . . . . .

VIII

P. Oxy. 1242: Acta Hermaisci

col. I

.[c. 22]β[.]ρ̣[. .] . [
ξ[c. 21]μοσ[.] . ὑ̣-
σμεν[. . . . . . .]α . [. . . Διον]ύσιος ὁ ἐν πολλαῖς ἐ[πιτρο]παῖς γε̣ν[ό]μενος, καὶ Σαλούιος, Ἰού[λι]ος Σαλούιος, Τειμαγένης, Πάστωρ γυμνασίαρχος, Ἰούλιος Φανίας, Φιλόξενος ἀ[π]οδεδειγμένος γυμνασίαρχος, Σωτίων γυμνασίαρχος, Θ̣έων, Ἀθηνόδωρος, Παῦλος Τύριος τῷ γένει αὐθαίρετος συνήγορος ὑπὲρ Ἀλεξανδρέων. ταῦτα μαθόντες οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ αὐτοὶ τοῦ ἰδίου ἔθνους προχειρίζονται πρέσβεις, χειροτονοῦνται δὲ Σίμων, Γλαύκων, Θεύδης, Ὀνίας, Κόλων, Ἰάκουμβος καὶ Σώπατρος Ἀντιοχεὺς τῷ γένει συνήγορος ὑπὲρ Ἰουδαίων. ἀνάγονται μὲν οὖν τῆς πόλεως, ἕκαστοι βαστάζοντες τοὺς ἰδίους θεούς, Ἀλεξανδρεῖς

Suppl. primi edd. Grenfell et Hunt, nisi aliud notetur
post 18 in aliam columnam secuti Schmidt maxime supplere possimus [μὲν τὴν Σαράπιδος προτομήν, Ἰουδαῖοι δὲ] vel similia

3ss. Princeps forte legationis est Dionysius, nepos forte illius equitis Romani C. Iulii Dionysii Claudii amici: vide II. 28. nomen Hermaisci hic non occurrit. Athenodorus forsan ille, de quo in *Actis Athenodori* (X). legimus 'Salvius, Iulius Salvius, Timagenes', et ita porro; non vero cum Weber: 'Salvius Iulius, Salvius Timagenes.' Paulus Tyrius, rhetor et scriptor (*Suda*, s. v.; 4, 69, 16ss. Adler). || 11ss. de septem legatis Iudaeis, numero forte mystico, qui thecam forte legis ferunt, scimus Simonem et Oniam ut nomina communia in familia pontificia (cf. *Sirach* 50, 1). Theudes errore forte scriptum pro Theudas (cf. Iosephum, *Ant. Iud.* 20, 98; *Actus Apost.* 5, 36); Kolon Hebraice melius Kolias scriptum; et Sopatros seu Sopater Antiochenus advocatus certo pro Iudaeo habendus. iam cf. A. Fuks, *Corpus Pap. Iud.* II. 157.

col. II

. . . .

[c. 13]ρ[c. 11]π[. . . .] . [. . .]

[. . . . .]ισ . . [. . . . . . .] . [. . .]δω[. . .]σει[

[. . . . . .] . [. . .] . ο[.]ι[.]ν . [. .] μεταδίδωσ[ι] τοῖς σὺν αὐτοῖς λό[γω]ν, καὶ λήξαντος τοῦ χειμῶνος ὁρμίζοντ[αι εἰ]ς τὴν Ῥώμην. ἔμαθεν ὁ αὐτοκράτωρ ὅτι πάρ[εισι] πρέσβεις Ἰουδαίων καὶ Ἀλεξανδρέων, κα[ὶ ἐ]τάξα[ν]το τὴν ἡμέραν ⟨ὅ⟩τε ἀμφοτέρων ἀκούσεται. [ἡ] δὲ Πλωτεῖνα ἀπαντᾷ τοὺς συνκλητικοὺ[ς] π[αρ]αγενέσθαι κατὰ Ἀλεξανδρέων καὶ τοῖς Ἰουδ[α]ίοις βοηθῆσαι. καὶ πρῶτοι εἰσελθό(ν)τες οἱ Ἰουδαῖοι ἀσπάζονται τὸν αὐτοκράτορα Τραιανόν· ὁ δὲ Καῖσαρ εὐμενέστατα αὐτοὺς ἠσπ[άσ]ατο, καὶ αὐτὸς ἤδη προπεπεισμένος ὑπὸ [τ]ῆς Πλωτίνης. μετ' α⟨ὐ⟩τοὺς εἰσέρχονται Ἀ[λ]εξανδρέων πρέσβεις καὶ ἀσπάζονται τ[ὸ]ν αὐτοκράτορα· ὁ δὲ οὐκ ἀπηντήσατο, ἀλλ' [εἶ]πεν· χαιρετίζετέ με ὡς ἄξιοι τυγχάνοντ[ες] τοῦ χαίρειν, τοιαῦτα χαλεπὰ τολμήσαντε[ς] Ἰουδαίοις; ἀλλὰ πορεύεσθαι καὶ

col. III

. . . .

[. . . . .]ισ[c. 26]

[. . . . .]ον Ἰουδ[αι . . . .] . [. . . . .]ησ[

. [. . .] μελε[τ]ᾶς τὸ θανεῖν καταφρο[νήσ]ας τοῦ θανάτου ὥστε κἀμοὶ αὐθάδως ἀποκρινόμενος. Ἑρμαΐσκος εἶπ[εν·]

25 ⟨ὅ⟩τε post Schmidt correxi: τε pap. || 31 ante καὶ ego interpunxi || 37 nisi inf. pro imper. forte legas πορεύεσθε || 41 aut corrigas in ⟨οὕτ⟩ως τε ut puto, aut emendes (uti Grenfell-Hunt) ἀποκρίνεσθαι

41ss. Cur cognitio extra ordinem coram imperatore Traiano habeatur, non certe liquet. attamen ex usu Alexandrinorum conicere possimus Graecos libellos Caesari misisse, quibus actionem de iniuriis quibusdam, de vi et forte de maiestate instituere conarentur. Traianus igitur in iudicium legatos ex utraque civitate Iudaica et Graeca, vocaverit. denique Hermaiscus forte ipse legatus Graecus licentia ac contumelia sua patientiam imperatoris tentare paeneque in crimen maiestatis incidere.

ἀλλὰ λυπούμεθα ὅτι τὸ συνέδριόν σου ἐπλήσθη τῶν ἀνοσίων Ἰουδαίων. Καῖσαρ εἶπεν· ἴδε δεύτερόν σοι λέγω, Ἑρμαῖσκε· αὐθάδως ἀποκρίνῃ πεποιθὼς τῷ σεαυτοῦ γένει. Ἑρμαῖσκος εἶπεν· τί αὐθάδως ἀποκρίνομαι, μέγιστε αὐτοκράτωρ; δίδαξόν με. Καῖσαρ εἶπεν· ὅτι τὸ συνέδριόν μου Ἰουδαίων ἐποίησας. Ἑρμαῖσκος· οὔκουν χαλεπόν ἐστι τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων; ὀφείλεις οὖν πάλι τοῖς σεαυτοῦ βοηθεῖν καὶ μὴ τοῖς ἀνοσίοις Ἰουδαίοις συνηγορεῖν. ταῦτα λέγοντος Ἑρμαΐσκου ἡ τοῦ Σαράπιδος προτομὴ ἣν ἐβάσταζον οἱ πρέσβεις αἰφνίδιον ἵδρωσεν, θεασάμενος δὲ Τραιανὸς ἀπεθαύμασ[ε]ν· καὶ μετ' ὀλίγον συνδρομαὶ ἐγένοντο εἰς [τὴ]ν Ῥώμην, κραυγαί τε πανπληθεῖς ἐξεβοῶντ[ο κ]αὶ πά[ν]τες ἔφευγαν εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη τῶν λό-|[φων]

col. IV

. . . .
[. .]ι[c. 33?]
καὶ τ[
ποτ[
κλυ[
σου.[
ναὶ τ[
. . ε[

42 Haud credi potest Iudaeos in consilium principis ut adsessores hoc tempore convocatos; at certe inter amicos et Augusti procuratores Iudaei numerabantur. immo de confusione Iudaeorum et Christianorum cogitare forsan possimus. at totum quasi convicium Graecum, ut illud Isidori (IV A. III. 11), melius intelligendum. || 51 ss. narratio theophaniae Sarapidis forte ab antiqua aretalogia sit intercepta. apto tamen composita, siquidem sudor in imaginibus sacris bella intestina seu inter cives nonnumquam portendit: Ioannes Lydus, *De ostentis*, prooem. 8. quod deus Alexandrinorum patronus ita se exprimit, bonum Graecis, Iudaeis Romanisque malum omen plane praedicat. quamquam Plutarchus causas naturales talis sudoris offert, tamen tota nostra scaena, turba et confusio, fabulae Graecae vel mimo Alexandrino melius convenirent. haud scio an hanc partem ut imaginem religionis et iustitiae Alexandrinorum scriptor finxisset: cf. dicta de *Actis Appiani* (XI B) inferius.

δεσ[
. . [
τεσ[
ωσ[
ạπ[
. . . . . .
η[
μ[
ἀλλ[.] . η καὶ τηλικαύτη[
τας. Κλαύδιος Ἀθηṿ[
ἐπὶ τοῦ θεοῦ Κλαυδίου [
λέγει· ἀνάξιοι μὲν ι̣[
σ̣ọυσιν γὰρ ἀιὰν λοιδορ̣[
πων εἶναι καπ̣.[. . .]τ̣[
ον τῆς ὄψεως [. . .]ε̣[
σεβεῖς ὄντες [

Fragmenta disiecta

Frag. I

. . . .
]κ[
]π̣[
. . . .

Frag. II

. . . .
]ε̣[
]υ[
].[
. . . .

Frag. III

. . . .
]σ[
]τ[
. . . .

Frag. IV

. . . .
]ϑ[
]υ̣[
. . . .

71 possis Ἀϑηṿ[όδωρος, Ἀϑηṿ[αίοις || **74** forte legas ἐὰν

IX

Acta Pauli et Antonini

Recensio A: P. Lond. Inv. 1 + P. Louvre 2376 *bis*

P. Lond. 1 Recto (*col. IV* Wilcken)

[c. 15] *Καῖσαρ· καὶ οὐ̣[. .]*
[c. 15]*ων Θέων ἀνέγν̣[ω]*
[*τὸν ὑπομνηματι*]*σ̣μὸν Λούπου ἐν* [*ᾧι ἐ-*]
[*κέλευε παραδοῦναι*] *τὰ ὅπλα καὶ ἀναχ*[*ω-*]
[*ρεῖν* . . . . . . *Καῖσα*]*ρ· ποίας ἔσχεν ἀφο*[*ρ-*]
[*μὰς* . . . .]*ν̣ ἀπαιτεῖν ὑμᾶς*
[c. 15]*α̣ εἴχατε· θέλετε*
[c. 15]*νομένους στρατι-*
[*ώτας* . . . . . . *πραιτ*]*ωριανοὺς καὶ η.*[
[c. 13 *ἐρ*]*ωτήσω ὅ τινες*
[c. 15] *περὶ τοῦ ἀπὸ σκηνῆς*
[*καὶ ἐκ μίμου βασιλέω*]*ς̣ ἀκριβέστε-*
[*ρον* c. 15] *καὶ Κλαυδιανοῦ*

4s. *ἀναχ*[*ω*|*ρεῖν* suppl. Milne || **10** veri simile *ο*⟨*ἵ*⟩*τινες*

Col. IV (vetere ordine ipsius Wilcken)

P. London, quae hic supplet nostras primam ultimamque columnas iuxta ordinem primo a Weber insinuatum, antiquissimum est omnium nostrorum fragmentorum, cum P. Louvre, quae eodem ex volumine provenit, acquisita iam ex Collectione Salt anno 1821. ex hisce inde problema de martyribus Alexandrinis primo ortum est. cf. Fuks, *Corpus Pap. Iud.* II. 158.

Tumultus inter Graecos et Iudaeos iamiam ortus sub fine anni 117; at iudicium Pauli et Antonini de vi vel de maiestate exercuit ipse Hadrianus circa annum 119/120. cognitio tamen extraordinaria forte Romae habita novam seditionem Iudaeos inter et Graecos agitat: etenim postquam Alexandrini cives praefecti Lupi edictum (hic IV. 2ss.) violavere, ipsos ad numerum 60 cum servis Lupus in custodiam inclusit. postea et Iudaei et Graeci captos liberare conati; turba atque tumultu complures occisi sunt (col. III).

[c. 21]ε . . . ντω[
[c. 24] . . ε[

. . . . . .

plures desunt paginae

col. I

[Πα]ῦλος περὶ τοῦ βασιλέως ἐν[. . .]
[.].ο ὡς προήγαγον καὶ ἐτοσα[. . .]
[.]ο ἀνηγ[όρ]ευσε, καὶ Θέω[ν
περὶ τούτ[ο]υ διάταγμα ἀνέγνω [τοῦ?]
Λούπου, ὡς προάγειν αὐ[τ]οὺς
[ἐ]κέλευε χλευάζων τὸν ἀπὸ
[σ]κηνῆς καὶ ἐκ μίμου βασιλέα.
[ο]ὕτως ἡμῶν, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ
[ἐ]σχε{ν}δίασεν εἰπὼν πρὸς
[Π]αῦλον καὶ τοὺς ἡμετέρους
[τ]αῦτα· ἐν ταῖς τ[ο]ιαύταις πα-
[ρα]τάξεσ[ι] γίνεται ἐμοὶ .η
[. .] ἐν τῶι Δακικῶι πολέμ[ω]ι [
[. .]ατοσ[. .]θυλει τις τῶν πε[. . .]
[. .]ρων [. .].ων ἐκεῖ ατον[. . . .]
[. .]κεν[. .] ἄνδρας ξ̄ τὸν [ἀριθ-]
μὸν .[. .].ελεσι μόνοις [. . . .]
[.]ξιου. [.] ας τι σχεῖν ἀντ[. . . .]
[.]υ ἐκ.[. .].σα αὐτο[. . . . .]
[.].θηι [. . .]και κα[. . . . .]
[πε]μπει[. .]. ἐξε[. . . . .]
[. .]ειλε.[. .]ποσο[. . . . .]
[.]. τότε [ἀ]νδρ[. . . . .]
[.].αι κ[c. 17]
[ἔγ]γυο[ν c. 17]

col. I

1 s. ἐν[έθε|τ]ο Weber, sed sensui vix congruit || 2 veri simile (ut plerique volunt) ἐτοσά[σαν|τ]ο = ἐτωθάσαντο || 14 forte] α⟨ὐ⟩τός et 15 α⟨ὐ⟩τόν || 17 possis]μελεσι || 20—28 litterae perobscurae

[. .]ων.[c. 17]
[. .]ωσ.[c. 17]
[. .]αυ[c. 17]
. . . .
2 amplius forte erant lineae

col. II

Ἀ[πεκρίνατο] Καῖσαρ Ἰουδαίοις· ἔμαθον
[. . . . .].ου τω θονηιαρχηι τῆς
[. . . . .] καὶ τοῦ πολέμου ἤρξηται
[. . . . .]. ὀλίγα καὶ πε[ρ]ὶ τοῦ Ἀνθίμου
[. . . . . . ἀπ]εδείχθη τῶι κυρίωι ἐφ' οὗ
[. . ὁ πόλεμ]ος ἐκινήθη, ὅτι καὶ με-
[τ . . . .] ἀποδημίαν ταῦτα ἐγένετο.
Ἰ[ουδαῖοι· ἐκ] κωστωδίας ἥρπασαν καὶ
[σ . . . .]τας ἐτραυμάτισαν.
Κ[αῖσαρ· περὶ] τῶν πάντων συνέγνων·
[οὐ πᾶσιν(?) Ἀλε]ξανδρεῦσι ἀλλὰ τοῖς ποιή-
[σασι ταῦτα] δεῖ ἐ[πε]ξέρχεσθαι.
[Ἰουδαῖοι· . . . .] ἀνόσ[ια] Θέων ἐμ-
[φαίνει(?) . . . . αὐτο]κράτωρ, χάρις σου
[c. 14 χ]ρόνον· ἃ περὶ τοὺς
[c. 15]. μᾶλλον αὐτῶν
[c. 13 γίν]ωσκε ὡς πιστευ-
[c. 15] ἡμῖν περὶ ὧν ἐ-
[c. 15]ειν φθονων
[c. 17 ἀγ]αθοὶ ὀλί-
[γ- c. 18]ψε.
exiguum intervallum

col. II

2ss. vellem restaurari posse: ἔμαθον [ἀπὸ τοῦ Λού]που πόθεν ἦι ἀρχὴι τῆς | [ταραχῆς, ἢ] καὶ τοῦ πολέμου ἤρξατο· | [ἔγραψέ μο]ι ὀλίγα, κτλ. || 9 forte [στασιασ]τὰς, vel uti von Premerstein [σαρκασθέν]τας

[Ἀντωνεῖνος(?)· κύριε, Ἀλε]ξανδρεῖς
[οὐκ c. 18 *] τοῖς*
[c. 14 *ὅλοι κατα]κριθέν-*
[τες ἦσαν ἑξήκοντα Ἀλεξα]νδρεῖς
[καὶ οἱ τούτων δοῦλοι, καὶ οἱ] μὲν
[Ἀλεξανδρεῖς . . . .]τ̣ι̣ου[
[c. 23 *]θ̣[*

. . . . .

1 vel 2 amissae lineae

col. III

ἢ τὸ πᾶσιν ἀνθρώποις [διδόμε-]
νον δάκρυ προπεμ[ψάντων]·
ὥστε εἴ τινας ἔδε̣[ι ἐκβλη-]
θῆναι ἀπὸ Ἀλεξανδρε[ίας . . .]
οὐδὲ ἧττον καὶ οὐ[χ ὑφ᾽ ἡμῶν]
ἁρπασθέντας, ὥς [φασιν, ἀλλὰ]
ὑπὸ τούτων ἡρπάγησ[αν]
εἰς ἡμετέραν συκο[φαντίαν.]
ὅσοι μὲν τελέως δια[σωθησό-]
μενοι πρὸ[ς] τοὺς κυρί[ους κατέ-]
φυ[γ]ον, αὐτοὶ ὑπὸ αὐτ̣[ῶν προ-]
παρεστάθ̣ησαν καὶ [ἐκολάσθη-]
σαν.
[Ἰ]ουδαῖοι· κύριε, ψεύδον[ται λέγον-]
τες, οὐδ᾽ ὅσοι ἦσαν ἄν[δρες ἴσασι.]
Κ̣αῖσαρ Ἰουδαίοις· φανε.[. . . . . . .]
ατους οὐ δύνασθε δε[. . . . . . .]
μ᾽ εἰσιν Ἀλεξανδρεῖς [. . . . . . .]
νες Ἀλε̣ξανδρεῖς εὐχ[. . . . . . .]
πεποιηκέναι ἢ ἄλλου[. . . . . . .]
ὁ ἔπαρχός μου ἐν ὧι ἔ̣[γραψε δια-]
τάγματι δηλοῖ δυνα̣[. . . . .]

col. III
17 forte legas α⟨ὐ⟩τοὺς

μων εἶναι· καὶ γὰρ το̣[. . . . . . .]
ἁμαρτάνοντας δού[λους . . . .]
εἰκός· πάντας γὰρ κα[. . . . . . .]
Ἕλληνες καὶ ἐγὼ αὐτὸς [. . . . . . .]
[τ]οὺς ἀχρείους δούλους [. . . . . . .]
[.]χωι περὶ τῶν κω̣.[. . . . . . .]
[τ]αῦτα, καὶ πόσοι ἐκ̣η.[. . . . . . .]
[. .]ς πεποιηκότες ἐκ̣ολ[άσθησαν]
[δι]ότι [ἐ]κολάσθησαν [. . . . . . .].

plures hoc loco paginae desunt

col. VI

[Π]αῦλος· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τάφος μοι
μόνος πεφρόντισται, ὃν νο-
μίζω καταλαβεῖν. ἐπὶ τοῦτον
δὲ πορευόμενος οὐ δειλιά-
σω σοι τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν.
οὕτως ἄκουσόν μου, Καῖσαρ, ὡς
μεθ' ἡμέραν μηκέτ' ὄντος.
[Ἀ]ντωνεῖνος· κύριέ μου Καῖσαρ,
μὰ τὴν σὴν τύχην ἀληθῶς
λέ[γ]ει ὡς μεθ' ἡμέραν μίαν
μηκέτι ὤν. εἰ γὰρ τοσούτων
ἐπι[σ]τολῶν σοι πε[μ]φθεισῶν
ἐπειγόντων ἡμᾶς ὡς διέτα-

col. III

28 κωσ̣[τωδιῶν]? || **29** possis ἐλ̣ή[φθησαν]

col. VI

Paulus et Antoninus, Alexandrini aliunde ignoti, ut duces seditionis forsan lege Iulia de vi aut maiestatis accusari videantur, quamvis nesciamus illorum nexum cum mimo, in quo irrisus rex quidam personatus certe Iudaeus (col. I. 6—7). Paulus (vix autem ille Paulus rhetor Tyrius, de quo in VIII. 9) ab Hadriano liberatur; in supplicium tamen cremationis aut saltem per ignem quaestionis Antonius rapitur (VI. 29; VII. 5—8); de quorum fato penitus ignoratur. Theon, de quo in IV. 2, I. 3, II. 13, rhetor forte Alexandrinus, pro Paulo socioque advocatus.

ξ' ἀνοσίους Ἰουδα[ί]ους προσ-
κατοικεῖν οὐ οὐ παραβόλως
ἔσχον ἀναπίπτειν καὶ πο-
λεμεῖν τὴν εὐπρ[ο]σώνυμο-
ν ἡμῶν πόλιν, περὶ τούτων
οὐδεμίαν ἐπιστολὴν ἐ-
δέξω εἰς τὰς εὐερ[γ]εσίους
σου χεῖρας, ἐξ ὧν φανερόν
ἐστιν περὶ τῶν αἰδεστάτων
σου λόγων. δῆλον γὰρ ὅτι
καὶ τοῦτο πεποίηται κατὰ σοῦ
μηδεμίαν ἀπόδειξιν ἔ-
χων τῶν πρὸς ἡμᾶς γε-
γενημένων π[ημ]άτων.
Καῖσαρ· Παῦλος [μὲν ἀ]φείσ-
θω, Ἀντων[εῖνος δ]ὲ

col. VII

δεθήτω [. . . . . π]ροσπ[ηδ]ῶσιν
ἡμᾶς τοῖ[ς . . . .]. τοις [. . .].ς κατὰ
τὸ παρὸν [. . . . . Ἀντω]νείν[ου δ]εθέντος,
αἱ σεβασ[ταὶ ἀρχαὶ κε]λεύο[υσι] τοῖς πρὸς
τοὺς δε[σμίους τὸν] Ἀντω[νεῖ]νον κο-
λάζειν κα[ὶ κρεμάσασ]θαι ὑπὸ ξύλον
καὶ ὑποκα[ίειν πυρὶ τὰ α]ὐτοῦ ὀστέα κα⟨ὶ⟩ βα-
σάνεισον [. . . . . διώ]μοσο Ἰουδαῖον
τοῦτον φ[. . . . .].ριν ἀλλοτρίου
πρὸς ἀν[. . . . .]ος πρέσβεα γε-
γενημ[ένον . . . .] κα[ὶ] φανερός ἐστιν
ἀνόσια π[οιήσας . . . . .].ιω[. .] ἄρξας κα-

col. VI
27 suppl. von Premerstein π[ημ]άτων

col. VII
1 suppl. von Premerstein || 5–8 ego supplevi

ϑ.[c. 16] ψ[ή]φ[ι]σμα κατὰ
Ἰο[υδαίων(?) c. 15] ξ τῶν
Ἀ[λεξανδρέων (?) c. 10]. ἐν στό-
μ[ατι? c. 20]έμψατο
τ.[c. 18 σε]βαστὸς
Κ[αῖσαρ? c. 22].

. . . . .

10 forte lineae desunt

col. VIII

ταῦτα τ[ἐ-
πιγνοὺς [
γεγενημ[έν-
Ἀντωνε[ιν-
ἀναιρέθη[
μέλλωι . [
με βλεπ[
σως ε[
τοῖς ορ[
διαταξ[
ται εν[
κινδυ[ν-
δ[. .]σο.[

.[. .]αι [
[. .]ως [
Π[αῦ]λος [
ϑ[εο]σεβ[
ν[. .].ειν[
σ[. .]μοι.[
[. . ἐ]στιν [
[. . .]ϑεο[
[. . .].σσα[
[. . .]μορ φ.[
[. . .]ε σ[
[. . .]επα[
[. . .]αιε[

. . . . .

3 forte lineae amissae

forte plures hoc loco desunt paginae

col. VIII

9 videtur esse τοῖς ὀρκ[οις?] || 18ss. vix legi possunt || 23 forte possis [. . δ]μόφυ[λ-

P. Lond. Inv. 1 Verso (col. V Wilcken)

(forte iungenda cum col. VIII)

. . . .

[c. 18]α̣ν[.]ε̣γ . . . .
[c. 20]ρ̣ εἰς οἷ̣α̣ν
[Ῥάμ]μιε, θήσον-
[ται].ντο δυσὶ
[ ]ς ἐάσ̣ω
[ ]ς ὑποφε-
[ ]ν̣.[.]η κ̣αὶ
[μεθ' ἡ]μέρας θ.
[πε]μφθε̣ὶς ὑπὸ
[ἐ]ναντίας νει̣-
[Τραιαν]οῦ Καίσαρος·
[ἀ]ν̣θρώποις
[ ] π̣ολλάκις καὶ
[ ]α̣φέρονται
[ ] ταῖς καθ' ἡμῶν
[ ]ναβ̣α̣σειν.[. .]
[ ].κ̣ω[. . . . . .]

. . . .

Fieri possit, ut col. v iugari debeat cum col. VIII dextrorsum; ita v. 3 necti possit cum VIII. 11 (θήσον|ται), VIII. 16 cum v. 9, et ita porro

2 veri simile ὅ̣λο̣ν (Skeat) || 3 nomen Rammii primo agnovit Crönert || 5 ἐ̣άσ̣ωι pap., vel et κ̣ἀγώι possis (Skeat) || 11 supplevi Wilcken secutus || 16 vel forte]να̣κ̣α̣σειν

col. V (vetere ordine ipsius Wilcken)

Q. Rammius Martialis, praefectus Aegypti post Lupum anno 117, cui epistolam ab Hadriano missam papyrus hic conservare videatur. ad Rammium porro praescripta Hadriani de Iudaeis inter Graecorum Alexandriae insulas collocandis forsitan essent relata (col. VI. 14ss.)

Recensio B Alexandrina brevior: BGU 341

. . . .

[. . πα]ύσασθαι σιω[π]ήσαντ[c. 28]
[. . . .]των ἐνίστασο μ[c. 25 Ἰουδαῖοι·]
[ἐκ κωστω]δίας ἥρπασαν καὶ σ.[. . . . . τας ἐτραυμάτισαν. Καῖ-]
[σαρ· συν]έγνων· οὐκ Ἀλεξ[ανδρεῦσι πᾶσιν(?), ἀλλὰ τοῖς ποιήσασι ταῦτα δεῖ]
[. . .] πολ[λ]άκις ἐπεξέρχεσθ[αι c. 15 Ἀντωνεῖνος(?)·]
[αὐτο]κράτω[ρ], Ἀλεξανδρεῖς οὐκ. [c. 23]
[οἱ δ]λοι κατ[α]κριθέντες ἦσαν ἐξ[ήκοντα Ἀλεξανδρεῖς καὶ οἱ τούτων]
[δο]ῦλοι, καὶ οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς [ἐξεβλήθησαν, οἱ δὲ δοῦλοι αὐτῶν ἀπ-]
[εκ]εφαλίσθησαν, μηδενὸς τῶν α[c. 24]
[. . .].άντων αὐτῶν ἢ τὸ πᾶσιν δ[ιδόμενον ἀνθρώποις δάκρυ προ-]
[πεμ]ψάντων· ὥστε εἴ τινας ἔδει [ἐκβληθῆναι ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, οὐ-]
[δὲ]ν δὲ ἧττον, ὥς φασιν, τοὺς ἁρπασ[θέντας καὶ οὐχ ὑφ' ἡμῶν ἀλλὰ]
[ὑπὸ] τούτων ἡρπάγησαν εἰς ἡμετέρα[ν συκοφαντίαν. ὅσοι μὲν τε-]

2 forte corrigendum ἐπίστασο || 3 veri simile supplendum σ[τασιαστὰς] (uti IX A. II. 9): σα[ρκασθέντας] von Premerstein || 4 suppleri possit ex IX A. II. 10ss. || 5 ad initium [ὡς] suppl. von Premerstein || 6 οὐχ ἥ[ρπασαν Wilcken, οὐκ ιο[vel π[(at difficulter post οὐκ) Schubart-Plaumann || 7 ad initium ego supplevi: [πόλ]λοὶ κατ[α]κριθέντες von Premerstein || 9 bene suppl. von Premerstein, ex IX A. III. 1ss., de notitia a Schubart-Plaumann facta || 12 suppl. Wilcken

2ss. Haec brevior recensio textum longioris A resumit, col. I usque ad col. III. 13. porro notatu dignum, quod locutio imperatoris et oratio Iudaeorum maxime hic abbreviatae, ut documentum melius fini Alexandrinorum congruat.

[λέω]ς δ[ι]ασωθησάμενοι πρὸς τοὺς ἰδί[ους κατέφυγον, οὗτοί ὑπὸ αὐ-]
[τῶν] π[ρο]παρεστάθησαν καὶ ἐκολάσθησα[ν c. 16]
[. . . . .] ε̣ι̣[ι]οι περιπ[. . . . .]ορ̣[. . . . . . .] . . [c. 16]

Textus C: Papyrus PRVM seu edictum praefecti de seditione Graecorum et Iudaeorum

col. I–II

reliquiae minoris momenti

col. II. 28]ι̣ πῦρ καθ' ἡμῶν

col. III

ἑτοιμ[ά]ζου[σι] καὶ σίδηρον. οἶδα ὅτι
εἰσὶν [ὀ]λίγοι· ἀλ̣[λ'] ἐγφέρουσιν αὐτοὺς [οἱ] πλε̣[ί]-
ονες̣ [κ]α̣ὶ τρέφουσιν οἱ κρείσσον[ε]ς, ἀγοράζον-
τες τὸ μὴ λοιδορεῖσθαι, τὸ μὴ διαρπάζεσ-

15 π[ρο]- suppl. von Premerstein || 16 ad finem]ορ̣[vel]οι̣[Schubart-Plaumann

IX. C. Papyrus PRVM

Omnia supplentur ab editore Cazzaniga, nisi aliter notetur

col. III

2 lectio ipsius Cazzaniga a Skeat correcta: legas ἐκφέρουσιν

Nostrum fragmentum est exemplar edicti Graeci praefecti Aegypti, quo seditionem Graecos inter et Iudaeos cohibere conabatur. promulgatum die 16 Phaophi, anno 19 imperatoris; et, si nomen Traiani recte (ut credo) suppletur, hoc erat III Idus Octobres, seu 13. Oct., anni 115, praefecto M. Rutilio Lupo, de quo in *Actis Pauli et Antonini*. utrum hoc edictum ibi memoretur, non liquet; at profecto edictum provenit ex annis prioribus tumultu, de quo in IX A. sed conflictus fere idem perduravit. accusationes ad magistratum deferendas, nec turbam ac violentiam umquam legi Romanae substitui posse; sin delicta perseverarent, praefectum nocentes puniturum. edictum fere certe e Latino conversum.

[θ]αι· τὸ ἐν ὀλίγο[ι]ς μεισούμεν[ο]ν ο[ὐ]κ ἀδί[κ]ως ὅλης πόλεώς ἐστιν ἔνκλημα. οἶδα ὅτι ἐν τούτοις πλείονές εἰσιν δοῦλοι· διὰ τοῦτο οἱ δεσπόται λοιδοροῦντα[ι]. πᾶσιν οὖν ἐγὼ παραγγέλλω μὴ προσποιεῖσθαι ὀργὴν ἐπιθυμ[ί]ᾳ κέρδους. γεινωσκέτωσαν ὅτ[ι] οὐκέτι αὐτοὺς ἀγνοοῦμεν. μὴ πιστευέτωσάν μου τῇ εὐπετίᾳ μηδὲ ταῖς . . ταις ἡμέραις . . [. . . .]τον ἐβιασάμη[ν . .]ρειν ὅσα εὐθέως ἐδυ[νά]μ[η]ν ε.[. .]λειν [ἀλ]λ' ἐ[ά]ν τ[ις] κατ[η]γορεῖν θ[έ]λει τ[ι]νός, ἔχει δικαστὴ[ν] ὑπὸ Καίσαρος ἐπὶ τοῦτο πεμφθέντα. οὐδὲ γὰρ ἡγεμόσιν ἔξεστιν ἀκρίτους ἀπο[κ]τεῖναι ἀλ[λ]ὰ καὶ κρίσις ἴδιον ἔχει χρόν[ο]ν, ἴδιον τόπον ὡς ἴδιον τύπον κόλα[σ]ις. παυσάσθωσαν οἵ τε ἀληθῶς οἵ τε ψευδῶς τραυματίας ἑαυτοὺς εἶναι λέγοντες καὶ βιαίως ἅμα καὶ ἀ[δίκω]ς `δ[ί]κην' ἐπαιτοῦντες. μὴ τραυματίζεσθαι γὰρ ἐξῆν. τινὰ τῶν ἁμαρτημάτ[ω]ν ἴσως ἀπολογίαν ἔχειν ἐδύνατο πρὸ τῆς Ῥωμαίων

col. IV

π[ρ]ὸς Ἰουδαίους μάχης. νῦν δὲ μάτ[αια] κ[ριτ]ήρια, ἃ καὶ πρότερον οὐκ ἐξῆν.

∟ ιθ Τραιανοῦ Φαῶφι ις

col. III

5 legas *μισούμενον* || 13 forte *τη]ρεῖν* (Schubart), vel etiam *εὑ]ρεῖν ὅσα, κτλ.* || 14 *[ἀλ]λ' ἐ[ά]ν τ[ις]* legi Schubart secutus: *. . ρεν.[.]* Cazzaniga || 15 *θ[έ]λει τ[ι]νός* Skeat et Schubart, *θέλει* = *θέλῃ* || 25 *ἀπολογίαν ⟨ἂν⟩* Collart

col. IV

28 suppl. Pariboni || 30 *Τραιανοῦ* Schubart et Bell, et revera melius vestigiis convenit quam *Ἁδριανοῦ*

X

P. Oxy. 2177: Acta Athenodori

Frag. 1

col. I

. . . .

[. . . . . πό]λεως κ̣[. . .]ων
πέριξ κυκλαμί̣[ν . . . . . .] (ν)
[.]ε̣υ̣[. . .] . υρι̣α̣ς ἀ̣ν̣δ̣[ρ]είας.
Καῖσαρ· ὑμεῖς τῆς ἀλλοτρί-
ας πρεσβευταί ἐστε. Ἀθάμα[ς]·
οὐκ ἐσμεν ἀλλοτρίας πόλε-
ως πρεσβευταὶ ἀλλὰ ἰδία[ς]·
καὶ γὰρ συγγενὴς ἡ πόλις.
Καῖσαρ· Ἀθηνόδωρόν μοί
τις καλεσάτω. Ἀθηνόδω-
ρος· πάρειμι, κύριε, ἰδίας

Omnia ab editore Roberts suppleta, nisi aliud notetur
1 κ̣[ρατ]ῶν possis || 2s. forte [σημεῖο]ν | [τ]ο̣ύ̣[των] κ̣υ̣ρίας ἀ̣ν̣δ̣[ρ]είας || 8 καῖσαρ ex καιγαρ corr. A. H. M. Jones

1ss. Videretur legatos coram imperatore ingressos foliis cyclamini coronatos, forte 'quasi signum verae fortitudinis'. Theophrastus, *H. P.* 9, 9, 3 de vi magica cyclamini loquitur. || 4ss. utrum Hadrianus (ut editori primo placuit) an Traianus, non liquet. Athenodorus Alexandrinus forte idem atque ille, de quo in VIII. 9. Athamas, quamvis Atheniensis (uti videatur), coram imperatore cum aliis Atheniensibus sistitur ut legatus pro Alexandria. imperator igitur conatur primo auctoritatem legatorum de iure determinare (cf. 12ss.), dein originem libelli sive inscriptionis sive petitionis sibi pro Alexandria missi (59ss.). epistolam Traiani forte Athenis vel ipsis philologis Alexandrinis missam legendam proponit (28ss.). Athenodorus vero iam Romae adesse videtur, reus forsan alicuius criminis cum casu legatorum non connexi. at actio e nostro fragmento vix clarius definiri possit. || 11s. locus nondum plane intelligitur. Athenodorus forte adest Romae, ut propriae actioni iudiciali respondeat, quae nihil habeat commune cum causa legatorum. sed alii aliter explicant.

ἀκούων ὑποθέσεως. Καῖσαρ·
τοῖς γὰρ αὐτοῖς νόμοις χρῶ(ν)-
ται Ἀθηναῖοι καὶ Ἀλεξα(ν)-
δρεῖς: Ἀθηνόδωρος· πάν-
[των] γὰρ νόμων ἰσχυρότε-
[ροι ὄ]ντες τὴν εὐκρασία(ν)
[τῆς] φιλανθρωπίας ἔχουσι(ν).
[. . . Ἀθην]όδωρος τέκ̣ν̣α
[. . . . .]τα δημ̣ό̣σ̣[ι]α τεσ-
[. . . . .] . ο̣ δοξα[. . . .]τ̣ρος
[. . . . .] . [. .]υ̣[. . . . . . .]
[c. 16]π̣ρ[.]
[c. 18]φ

. . . .

col. II

. . . .

κα[.]ελ[c. 14]
ἐπιστολῆς [c. 10]
ἀντιβαλὼν̣ [c. 10]
ἐπιστ[ολὴ Τραιανοῦ·]
Αὐτοκρά̣[τ]ωρ [Καῖσαρ Τραι-]
ανὸς Σεβα̣[σ]τὸ[ς Γερμανικὸς]
Δακικὸ[ς] τοῖς [c. 11]
τοῖς εἰδόσι τὰ [διατεταγμέ-]

18 ad intium [διὰ] vel [ἐκ] Schubart || 19 minus bene τεκ̣μ̣. (Roberts) || 31 suppleas [Ἀθηναίοις] potius quam [Ἀλεξανδρεῦσι] (Roberts), sed melius forte φιλολόγοις (de quibus in 40) || 32 suppl. Pearl

15ss. Etiamsi haec laudatio legum Graecarum in memoriam vocet doctrinam Neo-Pythagoreorum de legibus, tamen usui encomii ad θέσιν seu causam probandam in scholis rhetoricis communi magis accedit. hic autem amor patriae Alexandriae et laudatio humanitatis Graecae (φιλανθρωπία) est paene caput omnium *Actorum Alexandrinorum* et ratio ipsorum conservationis. cf. eundem affectum in Chariton, 1, 13, 10; Heliodorus, *Aethiop.* 1, 22ss., Achilles Tatius 5, 1, 3, et passim.

να εὐχερὲς ἦι [c. 11]
θρασυτολμίαν [. . . . . ἀλ]
λ' ὥσπερ ὑπὲρ [. . . . . πόλε-]
ως ἐπρεσβεύ[σασθε . . . . . .]
λου [λ]ογιωτάτου [. . . . σύ-]
κ ἂν ἔσχον ὑμ[. . . . . . . (?) εὔ-]
νοιαι ἐλέγξα[ι . . . .]
φιλόλογοι ἐγρά[ψατε. ἔγνω-]
σται μὲν ἡ ἐμ[ὴ ἀνεξι-]
κακία, καὶ ὑμε[ῖν σημεῖον δί-]
δωμι τῆς εἰς ὑμ[ᾶς φιλαν-]
θρωπίας καὶ οὐ[c. 9]
μα[. .]. ὑμῶν τα[c. 8]
πα[. . .]υ τούτου μ[c. 6]
[. . . . εὐσε]βεῖς . [c. 6]
[. . . . . . .] . ν καὶ [c. 6]
[. . . . .] . α[c. 8]

. . . .

Frag. 2

col. I	*col. II*
. . .	. . . .
] (ν)	ιπα[c. 13 τοὺς]
] .	παρ' ἡμῖν εὐγενεῖς οὐ[δ' ἐρ-]
] . ει	ρωμένους ἡμῖν ἀπό[στει-]
]ιμα	λον· Ἡραίου γάρ εἰσιν εὐα[γεῖς] μα[θη-]
]κα	ταί. ὁ δὲ Καῖσαρ ἀναγνο[ὺς]
. . . .	τὴν γραφεῖσαν ἐπιστο[λήν,]

35 bene congruit [ἰδίας πόλε]|ως (Roberts) || 36s. possis Παύ]|λου, ut etiam in 46 || 56 suppl. Welles || 58 εὐα[γεῖς] supra lineam obscure scriptum ego supplevi

58 Heraeus forte et discipuli ex Museo imperatori scripserunt (cf. 40). est certe idem atque ille, qui loquitur in iudicio Maximi praefecti (VII B).

μεταχαλεσάμενος επ[. . .]
[συν]κλητικοὺς καὶ τοὺς [ἰδί-]
[ου]ς φίλους, ἐκέλευσε [. . .]
[. . . . .]την καὶ Ἀθάμαν[τα]
[ἀχθ]ῆναι καὶ ἔφη αὐτ[οῖς·]
[τόδε τὸ] βιβλίδ[ι]ον ἡ πόλ[ις]
[ἔπεμ]ψεν ἢ οἱ . . τριτηπ[. . .]
[συλλα]βόντες; Ἀθάμας· υ[. .]
[. . . . . .]ινε . [. . .]νηπ[. . .]
[. . . . .]ν· δ . [. . . .]ιτη[. . .]
[. . . . .]νετ[. . . . . .]ι ιν[. . .]
. . . .

Frag. 3

. . . .
]νοι αρ[
] γὰρ ἡμ[
πε]ρὶ τούτω[ν
]πυνθα[ν-
. . . .

Frag. 4

. . . .
] . ο[
]ατοις ψ[
]υς το[
]τυχοῦσι[
]ειν οὐ πρα[
κατ]ηγορεῖτ[
θά]νατο[ν (?)
]· υ[
. . . .

61 vel ἔπ[ειτα] Roberts, vel ἐπ[τὰ] Schubart || **63s.** nomen certe amissum || **67** cogitaveris οἱ μητρὶ τῇ π[όλει] vel similia || **68** ego supplevi

XI

Acta Appiani

(P. Yale Inv. 1536 + P. Oxy. 33)

XI A: P. Yale Inv. 1536

col. I

[c. 23? ἔ]δωκε̣
]μενον
]ντες
]μ̣αν δὲ
]ενος τι
]υ̣σι ὕλην ἀ-
]τι προς
]ω̣ν̣
]η̣ . . ε̣πω
ἐ]ώ̣ρ̣α̣ς με̣
ἐπ]εμπε με
εἶ]πε̣ν̣
] αὐτοκ̣ράτ[ο-]
]π̣αν . [.] .

col. II

Ἀππιανὸς ε̣[ἶπεν· c. 16]
ασι ὅπως ο̣[c. 19]
χονται, οἵτι̣[νες . . . . π]υ̣ρ̣ὸν̣ [
πεμπόμενοι εἰς τὰς ἑτ̣έρ̣α̣ς π̣ό̣[λεις]
τοῦ τετραπλοῦ πωλοῦσι ἵνα σώσω̣[σι]
ἃ ἐδώκασι. αὐτοκράτωρ εἶπεν· κα̣[ὶ]
τ̣[ίς] ἐ̣σ[τ]ιν ὁ τὰ χρήματα λαμβά̣ν̣ων̣,
Ἀππιανὸς εἶπεν· σύ. [αὐτ]οκράτωρ·
καὶ τοῦτο πέπεισαι; Ἀππιανός· οὔ, ἀλλ'
ἠκούσαμεν. αὐτοκράτωρ· καὶ πρὸ τοῦ
σε πεισθῆναι οὐκ ὤφειλας τοῦτον τὸν
λόγον ἀποφήνασθαι. σπεκουλάτωρ.
Ἀππιανὸς ἀπαγόμενος καὶ ἰδὼν νε-
κρὸν εἶπεν· ὦ νεκρέ, γενάμενός
μ̣ου εἰς τὴν χώραν λέγω Ἡρακλειανῷ̣

Omnia ab editore primo Welles supplentur, nisi aliud notetur

col. I

6, 9, 10, 14 ego relegi

col. II

3 π]υ̣ρ̣ὸν̣ ego legi: *πάπ]υ̣ρον̣* Welles. inde (1ss.) suppleri forsan possit: *ἀποσδεικνύ*]|ασι ὅπως ο[ἱ Ῥωμαῖοι ἐμπόρους παρέ]|χονται, οἵτι̣[νες ἀγοράσαντες π]υ̣ρόν, κτλ. || **6** forte ἃ ⟨δ⟩εδώκασι || **14**s. num in *γεναμένου* vel (15) *λέγε* corrigere debeas, vix liquet

1ss. Cur Appianus, legatus et gymnasiarchus Alexandrinus, Heracliani filius, Romae coram Commodo (uti videatur) adfuerit, non nobis constat; nec quomodo sit immixtus rebus Heliodorus

XI B: P. Oxy. 33

col. I

[π]ατρί μου καὶ [. . .]ι[. . . . .] ὅτι
μήτε χρείαν [. . .]σ . [. . . . .]ạι
[. .]σ . . δεισ[. . .] . . [. . .] . ụπε
[. . . . .] . . αμε[. . . .]νοσ . [.]εν κά-
γὼ γὰρ κα[. . . . . .]ν[. . .] αὐτοῦ
γε ταῦτα λέγον[το]ς, στρ[α]φεὶς καὶ
ἰδὼν Ἡλιόδωρον εἶπεν· Ἡλιό-
δωρε, ἀπαγομένου μου οὐδὲν

XI B: P. Oxy. 33

Omnia ab editoribus (Grenfell-Hunt) supplentur, nisi aliud constet.

col. I

1 forsan suppleas καὶ [μη]τ[ρί μου] ὅτι, κτλ.

XI A: P. Yale

col. II

(et ille forsan reus Alexandrinus). attamen ex mentione frumenti (si recte suppletur), quod reapse accidit, forte restaurari possit: a mercatoribus a Romanis praemissis Alexandrini frumentum suum infimi pretii vendere coacti sunt. iamvero haec consuetudo (πυρὸς συναγοραστικός), de qua scimus e regno Antoninorum et postea, licita erat in favorem rei frumentariae militum Romanorum. sed si Appiano quid credere possimus, connivente imperatore mercatores frumentum infimi pretii emebant, quo alibi fructu ad 300% capto venderent. hanc apertam accusationem imperator ut delictum laesae maiestatis habet. confusio Romanorum tamen, cum ducitur Appianus ut in mimo ad supplicium, ultra fidem augetur; tamen videtur Appianus, ut legatus et gymnasiarchus, ibi obiecisse videlicet aut ut honestior et vix mortis supplicio dignus, aut ut sacrosanctitate legati fruens. omnium nostrorum fragmentorum *Acta Appiani* maxime amorem patriae Alexandriae et cultum martyrum prioris saeculi oculis proponunt. stylus rhetoricus et passim fabulam redolens *Actis Hermaisci* (VIII) proxime accedit.

Fortissimus igitur nobis videatur scriptor *Actorum Appiani*; nam in persona Appiani habes quasi in allegoria repetitas omnes virtutes virorum Alexandrinorum: amor patriae nobilis, condemnatio propter licentiam et imperatorum contemptum, cultus martyrum Alexandriae (Isidori, etc.), mors scaenica omnibus ornamentis indutis.

λαλεῖς; Ἡλιόδωρος εἶπεν· καὶ τίνι ἔχομεν λαλῆσαι μὴ ἔχον[τ]ες τὸν ἀκούοντα; τρέχε, τέκνον, τελεύτα. κλέος σοί ἐστιν ὑπὲρ τῆς γλυκυτάτης σου πατρίδος τελευτῆσαι. μὴ ἀγωνία·

col. II

καὶ [. . . . . . .] κ̣α̣ι̣ . [. .]ας σε διώκω ἐκ π̣ . [. . . . .]ανω αὐτοκράτωρ μετεκ[α]λέσατο αὐτόν. αὐτοκράτωρ εἶπεν· νῦν οὐκ οἶδας τίνι [λα]λεῖς; Ἀππιανός· ἐπίσταμαι· Ἀπ[πι]ανὸς τυράννῳ. αὐτοκράτωρ· [οὐκ,] ἀλλὰ βασιλεῖ. Ἀππιανός· τοῦτο μὴ λέγε· τῷ γὰρ θεῷ Ἀντωνείνῳ [τ]ῷ π[ατ]ρί σου ἔπρεπε αὐτοκρατορεύειν. ἄκουε, τὸ μὲν πρῶτον ἦ[ν] φιλόσοφος, τὸ δεύτερον

col. I

9 Litteram *α* supra *λαλεῖς* scriptam hic negleximus, ut in tribus aliis locis (II. 14, III. 3, V. 13) vix magni momenti, signum forte correctoris.

col. II

1 s. forte possis *κ̣α̣τ̣α̣[β]άς σε διώκω | ἐκ π̣α̣[δός, εἰ τυγχ]άνω*

col. I

12 s. Huic *γνώμη* de amore patriae multa habes similia in rhetore Favorino *De fuga* (P. Vatic. Gr. 11), et passim in fabulis Graecis Heliodori, Charitonis, Tatii. de crimine et genere Heliodori, cum Appiano aliquomodo rei in carcere Romano, disputatur. e nomine equitis Romani scriptor forsan personam finxerit: C. Avidius Heliodorus erat praefectus Aegypti annis 138—140, cuius filius Avidius Cassius in perduellione anno 175 occisus.

col. II

10 ss. Scriptor plures hic figuras exhibet de libris rhetoricis prehensas: tricolon, parisosis, similiter cadens, alliteratio, asyndeton, antithesis in una quasi complexione sumuntur. comparatio Commodi et Aureli proxime accedit progymnasmati *σύγκρισις*, de quo Theon, *Progym.* 9 (Spengel). item superius habetur coniunctio figurarum exclamationis (apostrophe ad mortuum) et visionis (hypotyposis); inferius (B. IV. 3 ss.), apostrophe ad Mortem, euphemismus, polysyndeton.

ἀφιλάργυρος. τ[ὸ] τρίτον φιλάγαθος· σοὶ τούτων τὰ ἐναντία ἔνκειται, τυραννία ἀφιλοκαγαθία ἀπαιδία. Καῖσαρ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαχθῆναι. Ἀππιανὸς ἀπαγόμενος εἶπεν· καὶ τοῦτο

col. III

ἡμῖν χάρ[ισ]αι, κύριε Καῖσαρ. αὐτοκράτωρ· τί; Ἀππιανός· κέλευσόν με ἐν τῇ εὐγενείᾳ μου ἀπαχθῆναι. αὐτοκράτωρ· ἔχε. Ἀππιανὸς λαβὼν τὸ στρόφιον ἐπὶ τῆς κεφα[λ]ῆς ἔθηκεν, καὶ τὸ φαικάσ[ιο]ν ἐπὶ τοὺς πόδας θεὶς ἀνεβόησεν [μ]έσης Ῥώμης· συνδράμετε, Ῥωμ[α]ῖοι· θεωρήσατε ἕνα ἀπ' αἰῶνος ἀπαγόμ[ενο]ν γυμνασίαρχον καὶ πρεσβευτὴν Ἀλεξανδρέων. ὁ ἠβο[κᾶτο]ς εὐθὺς δραμὼν παρέθετο [τῷ] κυρίῳ λέγων· κύριε, κάθῃ; Ῥωμαῖοι γογγύζο[υσ]ι. αὐτοκράτωρ· περὶ τίνος; ὁ ὕπατος· περὶ τῆς ἀπάξεως

12 litteras ἐν supra ἔνκειται e textu omisimus || **13** lege forte ἀπαιδεία

col. III

5 στροφεῖον ex pap. Grenfell-Hunt, quod ego correxi || **13** κάθῃ; ut interrog. interpunxi

col. III

3ss. εὐγένεια, ornamenta gymnasiarchi Graeci: corona, phaecasia, strophium: cf. Plut. *Antonius*, 33, 7. totam hanc partem, simul cum evocatione tragica civium (9ss.), ut imaginem fortitudinis scriptor noster forsan symbolice finxerit. || **9ss.** exclamatio quasi scenica proscriptionem ludorum circensium valde sapit: 'spectate, cives, unum a saeculo gymnasiarchum ita in supplicium ducendum'. εἷς ἀπ' αἰῶνος idem fere velit ac mirabile, inauditum, insolitum: locutio hyperbolica de athletis victoribus exclamata (cf. Dio 63, 20, 5, de Nerone).

col. IV

τοῦ Ἀλεξανδρέως. αὐτοκράτωρ· μεταπεμφθήτω. Ἀππιανὸς εἰσελθὼν εἶπεν· τίς ἤδη τὸν δεύτερόν μου ᾅδην προσκυνοῦντα καὶ τοὺς πρὸ ἐμοῦ τελευτήσαντας, Θέωνά τε καὶ Ἰσίδωρον καὶ Λάμπωνα, μετεκαλέσατο; ἆρα ἡ σύνκλητος ἢ σὺ ὁ λήσταρχος; αὐτοκράτωρ· Ἀππιανέ, ⟨ε⟩ἰώθαμεν καὶ ἡμεῖς μαινομένους καὶ ἀπονενοημένους σωφρονίζειν· λαλεῖς ἐφ' ὅσον ἐγώ σε θέλω λαλεῖν. Ἀππιανός· νὴ τὴν σὴν τύχην οὔτε μαίνομαι οὔτε ἀπονενόημαι, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἐμαυτοῦ εὐγε-

col. V

νείας καὶ τῶν ἐ[μοὶ προσηκόντων] ἀπαγγέλλω. αὐτ[οκράτωρ· πῶς;] Ἀππ̣ιανός· ὡς εὐγ[ενὴς καὶ γυμνασί-]αρχος. αὐτοκράτω[ρ· φὴς οὖν ὅτι ἡμεῖς] ἀγενεῖς ἐσμεν; [Ἀππιανός· τοῦτο μὲν] οὐκ ο[ἶ]δα· ἐγὼ [ὑπὲρ τῆς ἐμαυτοῦ]

col. IV

3 in *τὸ δεύτερον* corrigere velit Wilcken

col. V

6 punctum ante *ἐγὼ* ego posui

col. IV

7s. De prorogatione mortis quod indicat Appianus vix serio intelligendum, quamvis aliqui principes ius senatorium in criminibus capitis et maxime maiestatis aliquando agnoverint. nec tamen sumendum *σύγκλητος* ut consilium Augusti, ut quibusdam placeat. convicium Appiani inusitatam clementiam Commodi indicare videatur, et sicut locutiones Hermaisci (de consilio Iudaeorum) et Isidori (de Salome Claudii matre) vix magni habendum.

εὐγενείας καὶ τῶν [ἐμοὶ προσηκόν-]
των ἀπαγγέλλ[ω. αὐτοκράτωρ·]
νῦν οὐκ οἶδας ὅτι [c. 12]
Ἀππιανός· τοῦτο μ[ὲν εἰ ἀληθῶς οὐκ οἶ-]
δας, διδάξω σε. π̣[ρῶτον μὲν Καῖσαρ ἔ-]
σωσε Κλεοπάτρ[αν c. 10]
ἐκράτησεν βασι[λείας, καὶ ὡς λέγου-]
σί τινες, ἐδανεί[σατο c. 8]

FRAGMENTA DVBIA VEL INCERTA

XII

BGU 588

[. . . .
[ ] . σ̣ . [. . . . .]σ̣ασθε σω-
[π]αρ' ὑμῖν φιλτάτων με[
[ ]ν πορθοῦντες ὑμᾶς· ο̣ἱ̣ γὰρ
[ ] καὶ ἔργον καὶ πάθος ἔχειν ἐ̣μα-
[με]τ̣αφοράν, τὰ ναυτικὰ
[ἀ]πὸ λιμένος οὔτε ἀνθρω-
[π-] παροξυνθεὶς εἰς τὴν ὑμε-

9ss. alii alia suppl. || **9** [*ἀγενεῖς ἐσμεν*] Grenfell-Hunt || **14** suppl. Schultess

XII. BGU 588

4s. legas *ἐμα*||[*θον*] vel sim. || **5** *με*]*τ̣αφοράν* ego supplevi *ναυτικ*[*αταπ*]*α* legerunt editores Schubart et Plaumann acsi delebat scriba litt. *αταπ*, unde in proxima linea supplere velint [*καταπα*-(?)

5 *μεταφορά*, seu traiectio, ad tributum aliquod referri possit. deinde mentio forsan de pecunia nautica seu traiecticia. cf. et XIII.

[τέραν τὸ φιλάνθ]ρωπον μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον
[ ]ν, ἀλλ' οὐκέτι ἀπειλῆς λοι-
[Ἀλεξ]α̣ν̣δρεῖς βασιλεὺς Ῥωμαίων

XIII

P. Fayum 217 = P. Bruxel. inv. E. 5966

col. I	*col. II*
]μένους γείτονας ἀν[α]κα-	[
]ας εἰσόδους καὶ ἐξόδους	[
ἀπ]α̣ι̣τούντων γερόντω̣ν	[
] βραδέα ζητήματα	σ̣[
]έρχεται Καῖσαρ π[ρ]οσαπο-	η[
ἐκ] νηπ̣ί̣ου.	[
] τοῦ βίου τέρμα δ[ι]καίως	ρ̣[
]ις αὐτοκράτορι χρηστῷ	?[
]καν̣[. .]τι	[

. . . .

8 τὸ φιλάνθ]ρωπον ego supplevi || 10 post Ἀλεξ]α̣ν̣δρεῖς interpunctum posuit Wilcken finis paginae hic esse videtur

8 Locutio officialis Romana paene fixa: 'humanitatem potius quam iustitiam' monstrandam putavit sive imperator sive praefectus erga Alexandrinos. de iustitia et humanitate actionum Hadriani, videsis inscriptionem Avidii Quieti in OGIS 502 (anno 125/6). inde cogites de edicto praefecti, vel etiam oratione coram Alexandrinis habita, in qua memoratur clementia imperatoris. supplere possis εἰς τὴν ὑμε-|[τέραν θρασυτολμίαν vel similia. || 10 nomen βασιλεύς de imperatore adhibitum potius subicit orationem coram Alexandrinis habitam.

XIII. *P. Fayum 217*

1, 3 suppl. Bingen qui post e. p. legit || 3 forte et]ητούντων possis (Bingen) || 5s. forte Καῖσαρ· π[ρ]οσαπο|[λογοῦ] cum interp. post]έρχεται (Roberts) || 6 ego supplevi. intervallum alium loquentem indicare videatur || 8 λοιδορε]ῖς bene suppl. vellet Roberts

2 Forte necti possit cum portu et pecunia nautica fragmenti XII; hinc forte 'tardae inquisitiones' (4), quibus immixta gerusia Alexandrina (3). || 7 haec locutio (cf. Soph. *Oed. Rex.* 1530) fabulam sapit; cf. Xenophon, *Ephesiaca* 5, 10, 8: ἐπὶ τὸ τέρμα ἥκω τοῦ βίου, unde similia hic dici cogites.

XIV

P. Erlangen n. 16

. . .

]ο[.]σῡπο̣δ̣[
]ν̣ε̣κ̣ρ̣[ο]πολε[
]το δεδώκασιν [
] . ῃ . . . . [
] τ̣ο̣ῦ̣ καλουμ[ένου
vestigia 4 linearum
]μ̣ενη[
]τητου πρ̣[
vestigia unius lineae
]νομεν . [
vestigia 5 linearum
]οναι̣τ̣ι̣ο̣κ̣[
] . . . τι . . . [
ἀδ]ε̣λ̣φ̣ὸς τὸ σὸν . [
] . παρεῖναι . [
] . . . . δειγμα[
] . . . . ἔναρχος εἶπ(εν) . ο̣υ̣δ̣ε̣ρ̣[
] . . . . . . νοσι, ε̣ἰ̣ προδῷ̣ι̣ . . . [
] . . . . καὶ ἄκουσον ὧ̣ν̣ λ̣ε̣γ . . . . [
] . . . . ωσοι κἂν μὴ τ̣ο̣ι̣[

1 οὐ ποδ[vel et ο[υ]ς ὑποδ[editor Schubart || 3 forte τοῦ]το || 13 κρι]νομεν.[possis || 19 divisit Schubart]ον αἰ̣τ̣ι̣ο̣κ̣[, at cogitare possis διδ]όναι τι ὁ κ[ύριος || 21 vel τόσον (Schubart) || 24 ad initium vix γυμνασίαρχος Schubart || 25 ad initium γ̣ε̣γ̣ο̣νόσι legi possit || 26 possis λ̣έ̣γω̣ (Schubart)

1 Mentione facta de sepulchreto et de fratre alicuius (21), videtur iudex, forsan praefectus, dare iudicium in 24ss. actio fortassis de violatione sepulchri aut alia re quavis non pertineat.

XV

P. Aberdeen 136

. . . . .

κ]υρίω[
] . ου γὰ[ρ
]οντες το̣[
] τοὺς Ἰουδ̣[αίους
]των τῆς [
] . . [. . .] . . [

. . . . .

XVI

P. Bouriant 7

col. I

. . . . .

] ἐκ̣
]νομε̣-
]ι̣ν̣α οὐ
] Ῥουβρίου
]ακου
]νεκτων
ν]όμων
]ην κε-
γ]ραφὴν

col. II

. . . .

[Α]ἰγυπτίων [
. . . . τ[.]ν̣α̣σ̣[οὐ-]
[δὲ]ν ἧσσον τῶν̣ [
τ̣ι̣μ̣ίων καὶ φιλανθ̣ρώ[πων
κωλυθέντος περὶ τοῦ [
πρεσβεῦσαι πρὸς τὸν ἔπ̣α̣[ρχον
στον, κρίναντος το . [
ρου τὸν {π} τόδε δηλώ[σαντα τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ τοῦ [Ἑλλη-]
νικοῦ γένους μόνον τε[

XV. *P. Aberdeen 136*

1 suppl. Roberts || **4** κατὰ] vel sim. supplere possis

1 si imperatoris et Iudaeorum (4) mentio facta sit, faciliter cum aliis fragmentis connectitur.

XVI. *P. Bouriant 7*

15s. Μόδε] | στον suppl. Roberts || **16** Ἰσιδώ] | ρου suppl. Körte

4 Probabilius P. Rubrius Barbarus, praefectus Aegypti sub Augusto a. 13/12 ante Christi nativitatem; sed nomen Rubrius non raro occurrit. || **13** i. e. privilegia ab imperatore concessa. cf. P. Jews 1912, 55. || **15s.** forte (M. Mettius?) Modestus praefectus obscurus sub Claudio vel Nerone. tempus cum mentione Isidori sub Claudio fortasse occisi bene congruit.

XVII

P. Oslo. 170

. . .

] . [
] . ρ̣ιαν[
]εωι ζω[
]ον ἐργ[
] . να τα̣υ̣[τ-
] σὺν ὅπ̣λ̣[οις
] . ἀναμ̣[
πό]λ̣εως γι[ν-
] . υτοι οἱ [
]ξαι τιτ[
] . ευ̣τα . [
] . ἐθαυ[μα-
]δοκει̣[
] . [

. . . .

2 certe]δ̣ριαν[possis, unde ἀν]δ̣ριαν[τ- aut ἀν]δ̣ρίαν[se commendant || 6 ita suppl. recte Roberts || 10 hasta superior primae τ paulo in sin. unca, ab aliis diversa, unde de Τίτ[ος recte cogitare possis || 11 fortasse βου]λ̣ευ̣ταί[, sed alia multa possis

2 De fortitudine Alexandrinorum vel etiam de imaginibus cogitaverimus. || 6 si qua mentio armorum, facile cum aliis fragmentis vinculum. | si recte habeatur Titus, fragmentum arctius cum VI coniungi debeat.

XVIII

P. Institut français du Caire: Acta Heracliti

col. I

(2) vel plures litt. amissae

] . . ἀναγε[ι]νώσκω τὰ ὑπομνήμ̣[ατα . . . .]υσει
]αντα πῶς ἔκαυσεν τὸν λ̣ο̣ιδ̣[οροῦντα καὶ βιά]ζοντα
]α τοῦ φιλοῦντός σε Σαράπιδ[ος c. 9]ρ̣απισ
ἀ]ντεχῶσιν ἵν' Ἡράκλειτος [c. 13]α ποι̣η-
] δεινὸς ἑκατόνταρχος ὁ τὸ γράμ̣[μ]α̣ πεπιστευμένος
]λλαι εἰκόνες κεῖνται ἐν τοῖς [ἐργ]α̣στηρίοις εἰς τὰ δώδεκα
ἐν] Κανώβῳ ἔξω τῶν ἐργαστηρ[ίων] ἔν̣θα εἰσὶν εἰκόνες

Notas cepi ex prima publicatione in *Études de papyrologie* 7, 17ss., editoribus Benoit et Schwartz, nisi aliud notetur.

2 in textu λ̣ο̣ιδ̣[οροῦντα, κτλ., posui ex nota Benoit-Schwartz || 3 ego supplere malim Φιλοσά]ρ̣απις || 7 forte supplendum [ἱερα, [Σεβαστεῖα, vel similia ut putavi

Ex Herodiano (4, 8, 1) et Cassio Dione (77, 23) scimus imperatorem Caracallam Alexandriam pervenisse, postquam Asiam atque Thraciam peregrinatus sit, ad initium anni 215. ibi in Serapaeo quasi novus Alexander regnans civium caedem crudelissimam imperavit. causam vero huius foedae internecionis subiciunt scriptores imperatoris offensam propter irrisum Alexandrinorum post fratris Getae mortem. nostrum demum fragmentum, quomodocunque obscurum scissumque, suspicionem tumultus Alexandriae confirmat, in quo imagines (iam certe ipsius imperatoris) forsan mutilatae atque ignominia fuerint affectae. ut ipsis primis editoribus (Benoit et Schwartz) placeat, seditio tempore adventus imperatoris Alexandriae erupit (col. II. 14), dein tumultus ad officinas se extendit.

Cognitio Septimii Heracliti praefecti agitat neglegentiam praefecti in ipso sacrilegio (I. 29) et in communi crimine maiestatis. aderant Italicus Alexandriae pontifex anno 214/5, et Herarchus quidam forte advocatus. scimus Aurelium Antinoum post Heraclitum praefectum Alexandriam venisse anno 215 vel 216. si non fallimur, Heraclitus videatur imprudentiam suam vita exsolvisse.

]ṇ καὶ μεγάλαι εἰκόνες· Ἡράκλειτος εἶπεν· ἐνῆσαν
Ἀντωνῖνος Σεβαστὸς εἶπεν·] ἐκέλευσας οὖν [. . . . .
. . .] . . . ṿαι ἢ οὔ; Ἡράκλει-
τὸς εἶπεν· οὐκ ἐκέλευσα]ναι ἀλλὰ μετε[τ]ọῖς ἐντο-
τέροις . .
Ἀντωνῖνος Σεβασ]τὸς εἶπεν ἀπεκ[c. 10 Ἡράκλειτος
ε]ἶπεν· οὐκ . .
Ἀντ]ωνῖνος Σεβαστ[ὸς εἶπεν . . . . Ἡρ]άκλειτος
εἶπεṿ·
] Ἀντωνῖνος Σ[εβαστὸς εἶπεν . . . .] . αχη
εἴ{ασ}ασας αὐτὰς
]πον Ἡράκλειτο[ς εἶπεν· ἐργ]ατεία [[.]] ἦσαν αὐ-
Ἀντωνῖνος Σεβασ]τὸς εἶπεν· ἕτεραι γὰ[ρ] . . ι προσẹ̣θη . α
τ]ọ πεπληρωμένον α . [Ἡρά]κ̣λ̣ε̣ιτος εἶπεν·
] Ἀντωνῖνος Σεβαστὸ[ς εἶπεν . . . .] . .·
Ἡράκλε̣ι-
τος εἶπεν·] . . σουτ . ακ . . .· Ἀντω[νῖνος Σεβαστὸς
εἶπε̣]ν·
τὸ ὑ]πόμνημα Ἥραρχος ἀ[νέγνω
]ọν τοὺς ἐργολάβους π̣[
]ọν καὶ τῶν Ἰταλικοῦ [
]ν ἀναγκαίως ἐμ[
]αρα Ἰταλικὸς ηρ[
]ου ἀναγνωσθ[έντος ?
Ἡρ]αρχος ἀνέγνω̣ τ[ὸ ὑπόμνημα
] πρόσελθε· Ἀντων[ῖνος Σεβαστὸς εἶπεν·
ἐκέλε]υσα τῷ ἀρχιερεῖ κ[
ἐ]ξουσίας οὐκ ἐπεζητ[
ἱε]ροσυλία γείνεται τηλικ̣[αύτη]ος
Ἀντωνῖνος] Σεβαστὸς εἶπεν· ἀκο[ ].
ἑκατ]όνταρχοι ὤφειλον [ ] . . [ ].ι
Ἀ]ντωνῖνος Σεβαστὸ[ς εἶπεν· ἑκατον]ταρχο[ ].

9 pro]. . . ṿαι et]σε̣ι̣ṿαι possis || 10 [οὐκ ἐκέλευσα] ego supplevi lege ἐνδοτέροις || 14 forsan ἐργ]ά̣λειᾳ? Bell || 15 forte]λ̣ᾳι possis || 18 ego supplevi || 24 ego legere malim ὑπομνηματισμ]οῦ || 25 ego supplevi, vel aliquid simile || 31 ad finem forte].ạι

col. II

ἄγειν πρὸς σὲ π[άντας το]ὺς οὐ τριάκον[τα [25 vel plures litt. omissas]
χωρὶς ὑπομν[ημάτω]ν· Ἀντωνῖνο[ς Σεβαστὸς εἶπεν·
(?) ἐκ κατασκευ-
άσματος αὐτὰ π[. . . .]ατα λέγουσιν καὶ .[
νον. Ἡράκλειτο[ς εἶπε]ν· διὰ τί δούλους [
ἀναγνωσθέν[τ . . Ἀ]ντωνῖνος Σεβα[στὸς εἶπεν·
λεγα διὰ τί δραπ[έτας;] Ἥραρχος εἶπεν· [
ας δραπετῶν [. . . .]ριον· Ἀντω[νῖνος Σεβαστὸς εἶπεν·
ἡγεμὼν οὐκ ἂν οὕτως ἔκρινεν· Ἥ[ραρχος (?) εἶπεν·
ϙκολασα. εὑρήσεις αὐτοκράτωρ. Ἀ[ντωνῖνος Σεβαστὸς εἶπεν·
τις ἐν Ἀλεξ[αν]δρείᾳ σήμερον χρηματ[
[.]ιον ἤ τι ἄλλο; Ἥραρχος εἶπεν· προ. [
φαλαίου ἄκουσον ἵνα μαθῃς ὅτι φο[
Ἀντωνῖνός Σεβαστὸς εἶπεν· ἄλλο .[
νες πρεσβεῦσαι καὶ στασιάσαι ἐπα.[
. . . . . [. ἔ]γραψα αὐτῷ ὅτι εἰ μὲν ενεκ[
[.] . . . . [. . . . .] αὐτοὺς ἔτι ἃ ὕστερον ἐγρ[αψ
σ.[ ] πάντων πρεσβείαν ἀπο[
με[ ]. πρεσβεύειν ἦσαν δ . .[
π[ ].[
[
ε.[
ε.πωσυσ.α[
ἀπ[ό]ρρητον πρε[σ]βε[ίαν
ο[.]αν ἀναγνωσθέντος· Ἀντων[ῖνος Σεβαστὸς εἶπεν·

1–2 in margine sinistra hic vestigia κ' πρὸς |]κλ. . .· quae tamen non bene congruunt cum Κ(αῖσαρ) πρὸς | [Ἡρά]κλειτον (Benoit-Schwartz) || 2s. ἐκ κατασκευ] | άσματος (Benoit-Schwartz) || 3 supplendum puto π[ράγμ]ατα || 6 λεγα corrigi forte possit in δου]|λεία (Benoit-Schwartz): sed potius forsan errore scriptum loco λέγε || 7 αὔ]ριον suppl. Benoit-Schwartz et 10s αὔρ]ιον || 8 ego supplevi Benoit-Schwartz secutus || 14 immo forte ἔγραψ[legi possit (Benoit-Schwartz) || 15 ad initium fere certe κ. . . .[et post κ forte α potius quam λ || 22 πω legi posset ut του

ομ . . ου τότε γενομένου καὶ ἀπο[
πυνθάνομαι μηδὲν ἀγαθὸν γε[
ἃ δεῖ μαθεῖν παρὰ πᾶσιν εἰ οὖν δ̣[
εἶ βουλεύσασθαι α̣ἱ μὲν γὰρ πληρωσά[μεναι ἔ-]
μελλεν πληροῦν ἐγδικήσω τὴν .[
καὶ ὑπέστητε τότε εἰσελθεῖν εἰπό[ντες ἀ-]
πόρρητον ἡμῖν πρεσβείαν ἐνεξ[

XIX

P. Ryl. 437

. . . .
] . [
σετ̣[
spatium [
ἐὰν ο[ὖ]ν̣ χρο[
νεσιν εὐπρακ̣[τ
κρίσιν λέγῃς .[
ὠφεληθήσετ̣[αι
ἐὰν κακοποιῶ̣[σι
καὶ ἄπρακτα τ̣[
εἰς πλοῖον ἐλ[θ-
εἴην δὴ κ̣α̣ὶ̣ εἰ
. . . . .

25 vix ὁμ(ε)ίλου (Benoit-Schwartz): at forte ὁμο̣ίου possis || 29 lege ἐκδικήσω

XIX. *P. Ryl. 437*

3 spatium forsan novam personam indicet loquentem || 9 suppleri alicubi possit ἄν || 10 κ̣α̣ὶ̣ dubium supra aliud quid scriptum

3ss. Tota forma orationem subicit advocati Graeci, qui navigationem forte legatorum aut etiam pecuniam nauticam (cf. XII et XIII) memorat. de itinere Alexandrinorum vide III. II. 1ss., VIII. 21ss.

XX

P. Rendel Harris (a)

]ν πᾶν̣ παρ̣συσ.[
]της πρὸς τὸν Ἵμε̣[ρον?
αὐτοκρ]άτορα καὶ κύρ̣ιον [
].[.]ν̣ον θεοῦ πρὸ γ [ἐτῶν?
]ε̣ Ἀρχίας γενό̣[μ]ε̣[νος
σεβ]αστοὶ προστ̣[

. . . . . .

1 πᾶν̣ ex πᾶς correctum. in fine forte α̣[|| 5 in fine possis γέρη[τ]α̣[ι || 6 προστ̣[άται] tentat

2 Himeros vel Iudaeus (forte Ieremias) vel Graecus esse possit. at suppleri possent et Himerophon, Himeraios, et similia. || 5 Archias ignotus, forte honore olim functus. || 6 de imperatoribus patronis litterarum Graecarum hic cogitare possis, et de privilegiis philologorum Musei.

XXI

P. Rendel Harris (*b*)

Recto

. . . . .
]εστ.[
] πασα[
]σαι γρ̣α[
] κοιτων[
] .ν.σκω[
] ἡγεμων[
]οις μεν[
]σ̣τω τεχ̣[
? διατ]άγματα [
]ναι παρ̣[
]μ̣ενος κ̣[
. . . . .

Verso

. . . . .
]ι̣ημ̣[
]τ̣ο̣μο̣[
]νησε-
]κη
] . . . . . [
]ιανον
]κο . . [
? Φαμ]ε̣νὼθ [
]σ̣διστ̣[
τ]ῷ̣ θ̣εῷ̣ [
. . . . .

4 e nomine κοιτωνίτης? || 5 νε]α̣νι̣σκω[aut γ]ι̣νω̣σκω[|| 8 τεχ̣[ν- aut τεχ̣[μ- et sim. possis sed primum praeferendum

4 Mentio cubicularii et forsitan adulescentis (5) connecti posset cum iudicio Maximi praefecti (VII) et iniuriis contra ephebos factis. licet et cogitare de ignota femina et filio in XXII. || 19 aut mensis Aegyptiacus (fere 25 Feb.—26 Mart.) aut aliud nomen in -νωθ.

XXII

P. MICH. INV. 4800

Ex Actis Maximi praefecti (?)

Frag. I

col. I

ἐ]κεῖ τ̣ὸ̣ν̣ θεὸν ἑω-
[ρακ-]ε αὐτῆς κατασπω-
[μένης]ον ἐφ' ᾧ μ̣α̣-
[θεῖν ?] . . . . . [.] . . ῆ̣λ̣θεν
] Μ̣αξι[μ- ? . . . . .]

. . . .

desunt fere 14 lineae

col. II

γ̣ε̣γ̣ο̣νέναι φανερῶ̣[ς c. 12]
το τ[οῖ]ς ἀραβάρχαις θ̣[c. 10]
πάντων καὶ τὰ τη[λικαῦτα . . . φοβε-]
ρὰν σκύλακα τὰ π̣α̣ν. [c. 9]
σ̣ε̣τ̣α̣[ι] ου̣ . . [.]ο̣κει κ̣α̣ὶ η̣ [c. 9]
τ̣α̣ῦ̣[τ]α ἃ δέδρακε καὶ ει[c. 7]
τ̣α̣ῦτ' ἀντ' ἐκείνων ἃ ε̣[c. 8 ἀλ-]
λ' ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ εκεσ[c. 6]α̣ς̣
ἐπὶ τοὺς ἐφήβους, ἐπὶ τ[οῦτο ἀμώμ]η-

9s. ταράσ] | σ̣ε̣τ̣α̣[ι] vel sim. legi posset || 10 forte ο̣ὐ̣κ̣ [ἀ]ρκεῖ

2ss. Hic et alibi (44ss.) de matre agi videatur, quae se filiumve defendat indigneque a Romanis tractetur. comparari possit *Laudatio Turiae*, ubi matrona 'prostrata humi . . . livoribus corporis repleta' (*CIL* VI, 1537, 14—5). iamvero hae contumeliae bene cum criminibus Maximi praefecti congruant, de quibus in VII A et B. inde etiam bene suppletur in nostro fragmento (*5*): Μ̣]αξι[μ- || 11ss. iniuriae puerorum etiam connecti possint cum iudicio Maximi: cf. VII B. 55ss., accusationem Eudaemonis.

τον ἡλικίαν τέκνον [c. 7]ει
ο[ὕ]τος ὡς ἡμεῖς καὶ ε . [c. 7]τον
[ὡ]ς ἡμεῖς καὶ πλανηθῆ[αι . . δ]υνά-
μενον ὡς τὰ ἡμέτερα [c. 8]ον
σον τὸν εἰς τοῦτον η . [c. 8]έ
[ἐκ] τῶν τ[ὸ τηλι]κοῦτον ἠσεβηκότων
[c. 11]εστι καὶ προσπεσεῖν
[c. 12]αι τι γ[c. 3] . . . σως
[c. 11]σοῦτον [. . . . .]πλως . .
[c. 24]ονε

col. III

4 lineae desunt

μάλισ[τα c. 18]
ἐφοβήθημε[ν
λε κύκλῳ τὸ σ. [ἀ-]
πὸ συνθήματ[ος
ησεν. περίεσ[τι
θώρακας καὶ [
μὴ πρότερον [
ὥστε τεθνά[ναι c. 7 ? μηδὲ ἀπο-]
κλαῦσαι μηδὲ [
ἀπ' ἐκείνων φ[υλάκων ?
ε . [. .]ιειν μ[
ξ . [

. . . .

3 fere lineae desunt

19 ad initium vix τοῦτον || **22** bene hic legitur τί γ[άρ; ἀ]λλ' ἴσως || **24** forte γέγ]ονε(ν) || **26s.** περιέβα]|λε forte vel εἶ]|λε possis

Frag. II

col. I

] . ι̣
] . ο̣ . . ε̣
|
]ο̣υ
]
] .

. . . .

(14 fere lineae desunt)

col. II

μων π[. . . .]λ̣αι. ἔχουσα δ[ὲ] αὐτὴ [υἱόν,]
ἐξεπήδ[ησ]ε̣ λελυμένη ὑπ' α̣[ὐτῶν]
καὶ προσελθοῦσα τούτῳ με̣[τ' αὐτοῦ]
εἶπεν · ἔχω μελλέφηβον. [ὁ δὲ ἔπαρχος]
ἔφη · . . ὐ̣[. .] κ̣α̣τ̣α̣κρείνω [. .]ο̣υ̣[c. 5]
. . . χ̣α̣κειν αὐτὸν οὐδὲ προ̣[c. 6]
τ̣ο̣ν̣ ἔφηβον. διὰ τί{ι} οὔτε πρ̣[c. 6]
ν̣ηι̣ ἐν αὐτ . . οὐδέπω, φησί, τ[c. 6]
θ̣ε̣[. . . . .]ο̣ . [. .] αι λέγει τῶι [c. 5]
[c. 6]ων δικαίως γελ̣α̣[c. 7]
[c. 7]. ἔφη · ποιῶν ἃ λέγ̣[εις c. 4]
[c. 7 κύ]ρ̣ιε, πά[σχ]ω [ἄ]λ̣εκτα̣ · [εἰμὶ]
[Ἀλεξανδρ]ε̣ὺ̣ς ῥαδιο̣υ̣[c. 8]
[. . . . . τι ἄλ]λο ἢ ἐχθεσθ[c. 9]
[c. 7]ε̣ινα ἀποδε̣[c. 10]
[c. 5 θ]α̣υ̣μ̣α̣σ̣τ̣[c. 13]
[c. 5]σαλε̣ε̣ c. 16]
[c. 6]τ̣ο̣υ̣[c. 16]

43 e praevia pagina forte ἡ]|μῶν, sed ἡγεμών vel sim. possis. ante ἔχουσα interpungi possit || 47 post ἔφη puncti altioris vestigium: inde post legi possit ο̣ὐ̣[δὲ] vel ο̣ὐ̣ [σὲ] || 48 χ̣α̣κειν aut λ̣α̣κειν || 54 possis et [ἄ]ν̣εκτα || 54 [εἰμὶ | Ἀλεξανδρ]ε̣ὺ̣ς bene suppl. Roberts || 59 forte]ς Ἀλε[ξανδρ-

[c. 6]χ̣[
[c. 5] . ε ἐστ̣[
scissa, sed nullae forte desunt lineae

Frag. III (10—11 lineae desunt)

[c. 9]λ̣ο[.]θα̣[. . . . .]
[.]εισ̣[. . . .] ἤθελεν ἐν θεάτρ̣[ω . . . ἐ-]
πικαθίζειν. συνήλθομε̣[ν οὖν εἰς]
τῶν λα̣ ὀνομάτων θέαν ε̣[. . . . . . .]
τ̣ονας . . α̣θ̣ισεν ὁ δῆμος [. . . . . . . ἀ-]
[π]ή̣τ̣ησε̣ [c. 2] εἰ τοῦτο ὕπα̣ [. . . . .]
[ἀπ]ήγαγεν, κύριε, τὰ τέκνα τ̣[. . . . .]
[. .]υς ἡμῶν ἀντὶ τῶν χλαμ̣[ύδων . . .]
[.]η̣γα̣ περικειμένους νο[c. 7]

Disiecta fragmenta

Frag. a	*Frag. b*
.	. . . . . .
]α · ο̣λ̣[.]ει̣[	] .
]αγενα̣[	]δ̣ε̣
ἐ]κπλεο̣ι̣]τ-	]α
]ε̣ς α̣λ . [	]αγε
]ενα[	] συν
]ν̣εσθα̣ι̣ [	δ]ύο καὶ
]ι̣ωι̣[	]ρ̣ο̣ς
.	. . . . . .

66 post τῶν minus bene κα̣ || **67** ἐ̣κ̣άθ̣ισεν cum vestigiis componi posset || **71** possis et [.]θ̣λ̣α legere

64 De theatro Dionysiaco Alexandriae vide etiam VII A. 106, et forte III. III. 13 (?). || **66** de nominibus 31 vel et personis (vel corporibus) agi videtur. || **70** depositio chlamydarum num signum pacis an luctus, vix certe constat.

Disiecta fragmenta

Frag. a

2 ad finem ω possis

Frag. c

. . . . .

].ϰ[
α]ρκεῖ φο- *spatium*
εἰς ἀκρίτους [
].ụς ου[
] ἐν ταῖς . [
]εϰ̣ . [

. . . . .

Frag. d

. . . . .

] . [
] μέσοις [
]. οὐϰ[
].ϰ.δασ[
] τ[η]λικα[υτ
τ]οῦ παιδ[ός
]σευειν [
]σε ων.[
ους
]ου διδοντ[
]οπτε . ε . [
] . . ρια[
] . ιτ . [
]υσει υ[
]ϰοσ[
]ρ . . [
] . α[

. . . . .

Frag. c

4 spatium ante ου, et ante υς forte ο vel ε

Frag. d

10 reliquiae 3—4 litterarum supra τε | 11 ad initium forte]ω

Frag. e

. . . . . .
] . ον . [
]ενοις [
] . ητο . [
]των ετ . [
] . ιε τι πο . [
το]ῦ κυρ[ίου ?
. . . . . .

Frag. f

. . . . . .
]εν σ]
] καισ[
? γεγεν]νημ[έν-
]ουμεν[
] . [
. . . . . .

Frag. g

. . . . . .
]αιδικη[
]ξε καὶ γ[άρ
]ς δα. [
. . . . . .

Frag. h

. . . . . .
]νο[
]σο[
]ικ[
. . . . . .

Frag. i

. . . . . .
]ωιγ[
]ω ἔδε[
]τη[
] . σε[
] . τε . [
. . . . . .

Frag. j

. . . . . .
] . εο[
] . αικ[
] βουλο[μ-
]σιν αυ[τ-
. . . . . .

Frag. k

. . . . . .
] . . [
]λοιπα[
] . ειν [
. . . . . .

Frag. l

. . . . . .
γ]ωρουν . [
]σαμε[
] . [. . . . .]εν γ]
]μ.[
] . τ [. .]ουςω . . [
] . α ὠνήσαν[το
] . νοιαν [
] . αι . . νη . . [
] . . . . . . λε . [
] . σει . ειδα . [
] . . αυτο. πολιο . [
scissa, sed forte nullae desunt lineae

Frag. e

1 hic legere posses]εοντ[forte ex πλέω (cf. *frag. a*, 3) || 5 forte]ινε

Frag. f

2 ante καισ[intervallum, inde forte Καῖσ[αρ possis

Frag. k

3 ante ειν forte ζ vel σ

Frag. l

8 loco αι possis ὄν || 10 ante σ forte η || 11 ante α forte λ

PROSOPOGRAPHIA

Agrippa: M. Iulius Agrippa II. IV A. II. 4; IV B. 18; IV C. 20, 27.
Anicetus: gymnasiarchus designatus Alexandriae. VII A. 39.
Anthimus (= Anthemas, Anthianus?): IX A. II. 4.
Antoninus: Marcus Aurelius Antoninus Imperator. XI B. II. 8.
Antoninus: Marcus Aurelius Antoninus Caracalla Imperator. XVIII. I. 12 et passim.
Antoninus: reus Alexandrinus coram Hadriano imperatore. IX A. VI. 8 et passim.
Aphrodisia: femina Isidori comes. II. 27s.
Appianus: filius Heracliani, gymnasiarchus Alexandriae et Romam legatus missus sub Commodo imperatore. XI A. II. 1 et passim; XI B. II. 4 et passim.
Archias: XX. 5.
Arius: Alexandriae legatus Graecus sub imperatore Gaio. III. III. 33.
Athamas: Alexandriae legatus Graecus forte Atheniensis Traiano imperatore. X. 5, 64, 68.
Athenodorus: Alexandriae legatus Graecus Traiano imperatore. VIII. 9. idem forte ac Athenodorus in X. 9. 10s., 15, 19.
Aviolaos: senator Romanus in consilium a Claudio imperatore vocatus, forte M'. Acilius Aviola. IV A. I. 8.

Balbillus: Alexandriae legatus sub Claudio; ut videtur, eques Romanus Ti. Claudius Balbillus (seu Barbillus). IV. C. 19, 31.
Berenicianus: gymnasiarchiae Alexandrinae candidatus. VII A. 32s.

Callinicus, Valerius (?): doctus Graecus Alexandrini Musei. VII A. 143s.
Claudianus: IX A. 13.
Claudius: Claudius imperator. IV A. II. 2 et passim; IV B. 11 et passim; VIII. 72 (iam θεός), forte 71.
Cleopatra: Cleopatra VII, Ptolemaei Auletae filia. XI B. V. 12.

Diodorus (Iulius *aut* Claudius): gymnasiarchus. VII B. 45.
Diogenes: V A. 15.
Dionysius: Isidori comes, forte C. Julius Dionysius. II. 28, 30, 32, 33, 38, 49, 51.

Dionysius: Romam legatus missus Traiano imperatore. VIII. 3. forte nepos Dionysii senioris, Isidori comitis in II.

Eudaemon: Alexandriae archidicastes. VII B. 55.
Eulalus: III. II. 3 (?), 26.
Eutychus: cubicularius seu atriensis Maximi praefecti. VII A. 84.

Flaccus: A. Avillius Flaccus, Aegypti praefectus. II. 25, 35, 40, 42–3, 55 (?).

Gaius: Imperator Gaius Caligula. III. II. 11, III. 24, 27.

Heliodorus: XI B. I. 7–8, 9.
Heraclianus: pater Appiani Alexandriae gymnasiarchi. XI A. II. 15.
Heraclitus: Aurelius Septimius Heraclitus, Aegypti praefectus tempore Caracallae. XVIII. I. 4, 8, et passim.
Heraeus: rhetor forte Alexandrinus. VII B. 38, 48. idem forte ac Heraeus in X. 58.
Herarchus: XVIII. I. 19, et passim.
Hermaiscus: reus Alexandrinus coram Traiano imperatore. VIII. 41, 44, 45, 47, 50.
Hermias: VI. 6.
Himerus (?): XX. 2, nomen Graecum vel Iudaicum.

Isidorus: Alexandrinus gymnasiarchus factionis dux. II. 27, 43 (?), 49 (?), 54 (?), 59, 62–3 (?): III. III. 33–4 (?); IV A. II. 2, 9 (*bis*), III. 2, 4, 5, 8 (*bis*), 14, 17, IV B. 4, 17, 29 (?), 39–40, 42, 49 (*bis*); IV C. 17; XI B. IV. 6.
Italicus: Alexandrinus pontifex imperatore Caracalla. XVIII. I. 23.
Iacob: legatus Alexandriae Iudaicus sub Traiano. VIII. 14–15.
Iulius Phanias: legatus Alexandriae Graecus sub Traiano. VIII. 6.
Iulius Salvius: legatus Alexandriae Graecus sub Traiano. VIII. 5.

Kolon: legatus Alexandriae Iudaicus sub Traiano. VIII. 14. hebraice forte Kolias.

Lampon: Alexandrinus quondam gymnasiarchus tempore Claudii. IV A. III. 2, 13, 17; XI B IV. 6–7.
Lupus: M. Rutilius Lupus, Aegypti praefectus. IX A. IV. 3. I. 5.

Maximus: C. Vibius Maximus, Aegypti praefectus. VII A. 15, 131 (?), 142; VII B. 56–7; XXII. 6 (?).
Modestus (?): (M. Mettius?) Modestus, praefectus, dubie memoratus in XVI. 15s.

Naevius: Naevius Sertorius Macro. IV B. 14 (?).
Nero: Imperator Nero. V A. 2, 4.

Onias: legatus Alexandriae Iudaicus sub Traiano. VIII. 14. forte ex familia pontificia: cf. Sirach 50. 1.

Pasion: legatus Alexandriae Graecus sub Traiano. VIII. 6.
Pastor: legatus Alexandriae sub Traiano. VIII. 6.
Paulus: rhetor Tyrius, advocatus legatorum Graecorum sub Traiano. VIII. 9.
Paulus: reus Alexandrinus coram Hadriano imperatore. IX A. I. 1 et passim.
Phanias: *vide* Iulius Phanias.
Philoxenus: gymnasiarchus designatus Alexandriae et legatus sub Traiano. VIII. 7.
Plotina: Pompeia Plotina, Traiani uxor. VIII. 26, 32.

Rammius: Q. Rammius Martialis, Aegypti praefectus. IX A. V. 3 (?).
Rubrius: forte P. Rubrius Barbarus, Aegypti praefectus. XVI. 4.

Salome: IV A. III. 11; forte Herodis Magni soror.
Salvius: *vide* Iulius Salvius.
Salvius: alter legatus Alexandriae Graecus sub Traiano. VIII. 5 (*nam legendum hic:* Salvius, Iulius Salvius, Timagenes).
Simon: legatus Alexandriae Iudaicus sub Traiano. VIII. 13. e familia forte pontificia: cf. Sirach 50. 1.
Sopatros (*vel forte* Sopater): rhetor Antiochenus Iudaeorum advocatus sub Traiano. VIII. 15.
Sotion: gymnasiarchus Alexandrinus et legatus sub Traiano. VIII. 8.

Tarquinius: senator Romanus e consilio Claudi. IV A. I. 1. erroneo forte scriptum loco Tarquitii; forte M. Tarquitius Priscus.
Theon: exegetes Alexandrinus. IV A. II. 19; IV B. 13, 40 (?).
Theon: legatus Alexandriae Graecus sub Traiano. VIII. 7.
Theon: litterarum lector in cognitione Pauli; rhetor forte Alexandrinus. IX A. IV. 2, I. 3, II. 13.
Theon: filius Eudaemonis archidicastae. VII B. 60—61.
Theudes (*vel* Theudas): legatus Alexandriae Iudaicus sub Traiano. VIII. 14.
Tiberius: Ti. Iulius Alexander, Aegypti praefectus tempore Vespasiani. V B. 2 (?), 17, 18.
Tiberius Caesar: forte Tiberius imperator (et non, uti von Premerstein placeat, Tiberius Gemellus). III. I. 7, II. 8.
Timagenes: legatus Alexandriae Graecus sub Traiano. VIII. 5. *vide sub* Salvius.
Tision: cubicularius Tiberii Caesaris. III. II. 7 (?).
Titus: Titus imperator. VI. 8, 11 (?); XVII. 10 (?).
Traianus: imperator. VIII. 30, 52; cf. et X. 28ss.; IX C. IV. 4 (?).

Valerius: *vide* Callinicus.
Vespasianus: imperator. V B. 20, 21 (?).
Vestinus: forte L. Iulius Vestinus, Aegypti praefectus. VI. 13.

Personae sine nomine citati

ὁ γεραιός: gerusiastes forte Alexandrinus. II. 31, 34.
ἑκατόνταρχος: centurio. XVIII. I. 5.
ὁ ἠβοκᾶτος: evocatus Augusti apud palatium Commodi. XI B. III. 10–11.
ὁ κατήγορος: III. I. 10, II. 27 (?), III. 24–5.
ὁ προκαθήμενος: II. 46–7.
ὁ ῥήτωρ: advocatus pro Isidoro. IV B. 36.
σπεκουλάτωρ: speculator apud palatium Commodi. XI A. II. 12.
ὁ ὕπατος: consul tempore Commodi. XI B. III. 15.
—: mulier Alexandrina in XXII. 45–6.

INDEX I: NOMINA PROPRIA

Ἀθηναῖος, X. 14.
Αἰγύπτιος, IV C. 26; XVI. 10.
Αἴγυπτος, ἡ, IV B. 14; VII A. 124s.
Ἀλεξάνδρεια, I. 23; IV A. iii. 10s; IV B. 43; VI. 2; IX A. iii. 4, vi. 1; XVIII. ii. 10.
Ἀλεξανδρεύς, I. 5 (-είων); III. i. 12, ii. 34s, iii. 27s; IV A. ii. 3 (?); IV C. 14, 25 (?); VIII. 18, 24s, 27, 33; IX A. ii. 11, 22 (= IX B. 4, 6), 25, iii. 18, 19; IX B. 8; XI B. iii. 11, iv. 1; XII. 10.
Ἄμμων, V B. 16.

Δακικός, IX A. i. 13; X. 31.

Ἕλλην, III. iii. 9 (?); IX A. iii. 26.
Ἑλληνικός, IV B. 35; XVI. 18s (?).

Ἰουδαῖος, IV A. iii. 12; IV B. 18; VIII. 11, 16, 28, 29, 37, 39, 43, 47, 48, 50; IX A. ii. 1, iii. 14, 16, vi. 14, vii. 8, 14 (?); XV. 4.

Καῖσαρ, I. 21; III. i. 12, ii. 26, iii. 24, v. 1; IV A. i. 2 (?), 19 (?), ii. 2, 10, 16, iii. 3, 7, 16; IV B. 6 (?), 8, 11, 17, 19, 25s (?), 39, 48; V A. 21, 25; V B. 11, 19, 21, 25; VI. 3, 8; VIII. 30, 43, 46; IX A. iv. 1, ii. 1, 10 (?), iii. 16, vi. 6, 8, 28, v. 11; X. 4, 9, 12, 59; XI B. ii. 13, iii. 1; XIII. 5.
Κάνωβος XVIII. i. 7.

Μέμφις, VII A. 129s
Μουσεῖον, VII A. 144.

Ὀλύμπιος (de imperatore), IV B. 25.

Παχών, IV A. i. 20, ii. 1.
Πηλούσιον, VII A. 130.
Ποσειδῶν, IV C. 17 (?).

Ῥωμαῖος, plur., VII B. 71s (?); XI B. iii. 9, 13s.; XII. 10.
Ῥώμη, ἡ, IV B. 15; VIII. 23, 54. art. om., IV B. 41; XI B. iii. 8.

Σαραπεῖον, II. 25.
Σάραπις, II. 34, 48; V B. 15; VIII. 51; XVIII. i. 3.
Σεβαστεῖον, IV B. 45.
Σεβαστός, v. indicem II.

Φαμενώθ, XXI. 19 (?).

Ὠστία, Ostia, III. ii. 4.

INDEX II: VERBA GRAECA

Asterisco notantur verba *ἅπαξ λεγόμενα*.

ἀγαθός, IX A. ii. 20 (?); XVIII. ii. 26.
ἀγένειος, VII A. 108.
ἀγεννής, XI B. v. 5.
ἀγνοέω. VII A. 9.
ἀγοραῖος. VII A. 127.
ἄγω. X. 65 (?); XVIII. ii. 1.
ἀγωνιάω, XI B. i. 14.
ἀγωνίζομαι, IV A. i. 7 (?), 10 (?).
ἀδελφός, XIV. 21 (?).
ᾅδης. XI B. iv. 4.
ἀθλητής, V A. 5.
ἄθρεπτος, I. 6.
αἰάν = *ἐάν* (?), VIII. 74.
**αἰδέστατος*. IX A. vi. 22.
αἰσθάνομαι, VII B. 41 s (?).
αἰσχύνη. VII A. 78.
αἰτία, VII A. 41; VII B. 6 (?).
αἰφνίδιον, adv., VIII. 52.
αἰών, XI B. iii. 9 s.
ἀκέραιος, I. 5 (?).
ἀκοή, plur., V A. 46.
ἀκολουθέω, V A. 35, 62 (?).
ἀκόλουθος, V A. 59.
ἀκούω, III. ii. 22 (?); IV A. i. 18, ii. 2, 11, iii. 5; VIII. 26; IX A. vi. 6; X. 12; XI A. ii. 10; XI B. i. 11, ii. 9; XIV. 26; XVIII. i. 30 (?), ii. 12.
ἀκρίβεια, VII A. 13 s.
ἀκριβέστερον adv., IX A. iv. 12 s (?).
ἄκριτος, XXII. c. 3.
ἀλείφω (*exerceo*), VII B. 58 s.
ἀλήθεια, II. 56; IX A. vi. 5.
ἀληθῶς, IX A. vi. 9.
ἀλλά, II. 35, 61; III. v. 3 (?); IV A. iii. 10; V A. 18, 38, 49; VI. 3; VII A. 94; VII B. 61; VIII. 35, 37, 42; IX A. ii. 11; X. 7; XI B. ii. 6, iv. 15; XII. 9; XVIII. i. 10.
ἄλλος, III. v. 3 (?); IV A. ii. 17, iii. 14; IV B. 12; IV C. 4; V A. 7; VII A. 136; XVIII. ii. 11, 13; VII A. 149.
ἀλλότριος, IX A. vii. 9; X. 4 s, 6.
ἅμα, VII A. 141.
ἁμαρτάνω, IX A. iii. 24.
ἄμεινον, adv., VII A. 12.
ἄν, VII A. 4; X. 38; XVIII. ii. 8.
ἀμφότερος, VIII. 25.
ἀναβοάω, XI B. iii. 7 s.
ἀναγιγνώσκω, VII A. 5; IX A. iv. 2, i. 4; X. 59; XVIII. i. 1, 24, 25, ii. 5, 24.
ἀναγκαῖος, I. 2. -*ως*, XVIII. i. 22.
ἀναγορεύω, IX A. i. 3.
ἀνάγομαι (*vela dare*), VIII. 16 s.
ἀνάγωγος, I. 6.
ἀναιρέω, IV B. 13. 16 (?); IX A. viii. 5.
ἀναίσχυντος, VII A. 60, 61 s.
ἀναλαμβάνω (*publico*), VII A. 99 s.
ἀναμένω, VII A. 66.
ἀνάξιος, VIII. 73.
ἀναπίπτω, IX A. vi. 16.

ἀναπόγραφος, III. III. 22 (?).
ἀνατέλλω, V B. 13.
ἀνδρεία, X. 3.
ἀνεξικακία, X. 41s (?).
ἀνέρχομαι, II. 27.
ἀνήρ, I. I. 16; IV A. II. 15 (?); IV B. 10; V A. 6; IX A. I. 16, III. 15 (?), VII. 10.
ἄνθρωπος, I. 6, 8, 11; IV A. I. 9; IV B. 20; VII A. 95; VII B. 50; IX A. III. 1, V. 12; XII. 6s (?).
ἀνίημι, VII A. 86.
ἀνίστημι, IV A. I. 2.
ἀνόσιος, IX A. II. 13, VII. 12. de Iudaeis, VIII. 43, 49s; IX A. VI. 14.
ἄνοσμος, VII B. 41.
ἀντεῖπον, II. 38s.
ἀντέχω, XVIII. I. 4.
ἀντί, XXII. 70.
ἀντιβάλλω, X. 27.
ἀντικαθίστημι, IV C. 22.
ἀντικρύ, II. 33s ἄντικρυς, VII A. 81s.
ἀνωτέρω, V A. 50.
ἄξιος, VII B. 39; VIII. 35.
ἀξιόω, I. 14; VII A. 52, 151.
ἀπαγγέλλω (= *appello*), XI B. V. 2, 8.
ἀπάγω, XXII. 69 (?).
ἀπάγομαι (= *ducor*), XI A. II. 13; XI B. I. 8, II. 14, 15, III. 3s, 10.
ἀπαιδία (= *ἀπαιδεία?), XI B. II. 13.
ἀπαιτέω, IX A. IV. 6; XIII. 3 (?).
ἀπαλλάττω, VII A. 21s.
ἀπαντάω, VIII. 26, 34s (med.).
ἅπαξ, IV A. I. 11 (τοῦτο τὸ ἅ.). c. ptc., VII A. 55, 77.
ἄπαξις (*supplicium*), XI B. III. 15.
ἀπαρτάω, III. II. 30 (?).
ἀπαρτίζω, V B. 18 (?).
ἅπας, VII A. 82.
ἀπειλή, XII. 9 (?).
ἀπιστέω, VII A. 4.
ἀπό, III. I. 14; IV C. 3, 12; VII A. 144; IX A. IV. 11, I. 6, III. 4; XI B. III. 9; XII. 6 (?); XVI. 18.
ἀπόβλητος, IV A. III. 12 (?).
ἀποδείκνυμι, III. III. 23; VIII. 7; IX A. II. 5 (?).
ἀπόδειξις, IX A. VI. 25.
ἀποδημέω, VII A. 8s.
ἀποδημία, VII A. 134, 137; IX A. II. 7.
ἀποθαυμάζω, VIII. 53.
ἀποκεφαλίζω, III. IV. 24 (?); IX B, 9s (?).
ἀποκλάω, XXII. 33 (?).
ἀποκρίνομαι, VIII. 41, 44, 45s.
ἀποκτείνω, IV A. III. 4.
ἀπόλλυμι, V A. 34.
ἀπολογέομαι, VI. 7, 9.
ἀπολογία, III. V. 4 (?); VI. 11.
ἀπολύω, V A. 54.
ἀπονοέομαι, XI B. IV. 11, 14s.
ἄπονος, III. II. 7.
ἀποπνέω, V A. 36s.
ἀπόρρητος, XVIII. II. 23, 30s.
ἀποστέλλω, X. 57s (?).
ἀποστερέω, VII A. 1s.
ἀποστρέφω, V A. 31.
ἀποσφάττω, VII A. 158.
ἀποφαίνω, med., XI A. II. 12.
ἄπρακτος, XIX. 8.
ἅπτω, med., III. I. 11.
ἆρα, V A. 20 (?); XI B. IV. 7; XVIII. 23 (?).
ἀραβάρχης, XXII. 7.
ἀργύριον, V A. 54; VII B. 77.
ἀρετή, III. III. 35.
ἀριθμός, III. II. 18 (?); IX A. I. 16s (?); XVI. 18.
ἀρνέομαι, II. 40; IV B. 22.
ἁρπάζω, IX A. II. 8, III. 6, 7 (= IX B. 3, 12, 13).
ἄρτι, V A. 16.
ἀρχαῖον, τό, plur., VII A. 1.
ἀρχαιότης (= *antiquitas*?), V A. 48s.
ἀρχή, IX A. II. 2 (?).
ἀρχιδικαστής, VII A. 146; VII B. 55.

ἀρχιερεύς. XVIII. i. 27.
ἄρχω, VII A. 145; IX A. vii. 12. med., IV B. 5; IX A. ii. 3 (?).
ἄρχων, plur., IV C. 29; VI. 1.
ἀσεβέω, XXII. 20.
ἀσθενέω, I. 9.
ἀσθενής. I. 13 (del.).
ἀσπάζομαι, III. ii. 8s (?); VII A. 63s, 87s; VIII 29, 31, 33s.
ἀσπασμός (= *salutatio*). VII A. 67.
ἀσύνετος, VII A. 89.
ἀσφαλῶς, IV A. iii. 7.
αὐθάδως, VIII. 41, 44, 45.
αὐθαίρετος, VIII 10.
αὔριον, IV A. i. 18 (?).
αὐτοκρατορεύω, XI B. ii. 9.
αὐτοκράτωρ, III. i. 13; V B. 8; VIII. 46; IX A. ii. 14; IX B. 6; X. 29; XI A. i. 13s, ii. 6, 8, 10; XI B. ii. 2, 3, 6, iii. 5, 14, iv. 1, 9, v. 2 (?), 4; XIII. 8; XVIII. ii. 9; XX. 3 (?). c. art., IV A. ii. 12; VIII. 23, 29s; IX A. i. 8.
αὐτός, *idem*, X. 13. intens., V A. 39, forte 38; VIII. 31, 38; IX A. iii. 26. pron., II. 41, 52; III. i. 11 (?), ii. 9; IV A. i. 18; forte IV C. 10; V A. 19; V B. 14 (?); VII A. 12, 18, 67, 90, 93, 99, 155; VIII. 12, 22, 30s, 32; IX A. i. 5, 14 (?) 15 (?), 19 (?), ii. 16, iii. 11 (*bis*), 17 (?), vii. 7 (?); IX B. 10; X. 65; XI B. i. 5, ii. 3, 14; XVIII. i. 13, ii. 3, 15, 16; XXII. 43, 48.
ἀφίημι, IX A. vi. 28s (?).
ἀφιλάργυρος, XI B. ii. 11.
*ἀφιλοκαγαθία, XI B. ii. 13.
ἀφορμή, IX A. iv. 5s (?).
ἄχρειος, IX A. iii. 27 (ἀ. δοῦλοι).
βασανίζω, IX A. vii. 7s.
βασιλεία, XI B. v. 13.
βασιλεύς, IV A. ii. 4, iii. 5, 15; IX A. i. 1, 7. de imperatore, IV A. iii. 5, 15; XI B. ii. 6; XII. 10.
βαστάζω, VIII. 17s, 51.
βιάζω. XVIII. i. 2 (?). med., II. 34s.
βιβλίδιον (= *libellus*), X. 66.
βίος, V A. 43; XIII. 7.
βλάπτω, VII B. 47.
βλέμμα, VII A. 60.
βλέπω, VII B. 39; IX A. viii. 7 (?).
βοήθεια, I. 10.
βοηθέω, VIII. 28, 49.
βουλεύω, med., XVIII. ii. 28.
βουλή, I. 8s, 15, 17.
βραδύς, XIII. 4.
βραδύτης, VII B. 46.

γάρ, I. 2; III. iii. 21; IV A. iii. 14; IV B. 12; V A. 17, 33; VII A. 16, 21, 49, 54, 77, 141; VII B. 6, 12, 52; VIII. 74; IX A. iii. 23, 25, vi. 11, 23; X. 8 (?), 13, 16, 58, 73 (?); XI B. i. 5, ii. 7; XII. 3; XV. 2 (?); XVIII. i. 15, ii. 28.
γέ, XI B. i. 6.
γείτων, XIII. 1.
γελάω, VII A. 88.
γέλως, VII A. 85.
γένος, VIII. 9, 15, 45; XVI. 19.
γεραιός, II. 31, 34; III. ii. 11(?).
γέρων, plur., II. 36; III. i. 14; XIII. 3.
γίγνομαι (*seu* γίν-), I. 6, 15, 20; III. ii. 15, v. 5; V A. 3; VII A. 78; VII B. 61 (?); VIII. 4, 53s; IX A. i. 12, ii. 7, vi. 26s, vii. 10s, viii. 3; XI A. ii. 14; XVIII. i. 29; XX. 5 (?); XXII. 6.
γιγνώσκω, IX A. ii. 17 (?); X. 40s.

γλυκύτατος, XI B. i. 13.
γλῶττα, III. iii. 12 (?).
γογγύζω, XI B. iii. 14.
γόνυ, IV A. ii. 10; IV B. 6.
**γονυκλινής*, II. 31s.
γράμμα, XVIII. i. 5; plur., VII A. 4s.
γραμματεύς, I. 17; VII A. 34s (?).
γραφή, I. 4 (?); XVI. 9 (?).
γράφω, III. i. 6 (?), iii. 25; VII A. 10s; X. 40, 60; XVIII. ii. 15, 16 (?).
γυμνασιαρχέω, VII A. 39s (?).
γυμνασιαρχία, VII A. 29 (?), 35.
γυμνασίαρχος, IV A. ii. 3, iii. 11; IV B. 34 (?), 42s; VII A. 34, 37; VII B. 45; VIII. 6ss. (*ter*); XI B. iii. 10, v. 3s (?).
γυμνάσιον, V A. 4s (?), 10s (?).
γυνή, VII A. 98.

δάκρυ, IX A. iii. 2.
δανείζω, VII A. 91; XI B. v. 14.
δάνειον, VII A. 7s.
δασύς, VII A. 62 (?).
δέ, I. 6, 11; II. 27, 28, 29, 32, 38, 51; IV A. i. 8, iii. 11; IV B. 3; IV C. 24, 26, 30; VI. 5; VII A. 12, 38, 46, 59, 63, 88, 108, 145, 149; VIII. 26, 30, 34, 52; IX A. vi. 4, 29 (?); IX B. 12; X. 59; XI A. i. 4 (?).
δεῖ, II. 41; IV B. 38; IV C. 24; V A. 17, 32, 44; IX A. ii. 12, iii. 3 (= IX B. 11); XVIII. ii. 27. med., I. 11.
δείκνυμι, VII A. 75.
δειλιάζω, IX A. vi. 4s.
δεινός, XVIII. i. 5.
δειπνέω, VII A. 50s.
δέκα, III. i. 15.
δέκα ἕξ, IV A. ii. 7.
δεξιά, IV B. 36.
δεσπόζω, III. iii. 5 (?).
δεσπότης, voc., I. 20; II. 33.
δεύτερος, III. ii. 6 (?); IV A. ii. 1 (?); VII A. 102; XI B. iv. 3s. neut. ut adv., II. 39; VIII. 43; XI B. ii. 10 (*τὸ δ.*).
δέχομαι, IX A. vi. 19s.
δέω, IX A. vii. 1, 3 (?). med., IV B. 6f. (?).
δή, XIX. 10 (?).
δῆλος IX A. vi. 23.
δηλόω, VII A. 15; IX A. iii. 22; XVI. 17.
δήμιος, V A. 38.
δῆμος, XXII. 67.
δημόσιος, I. 4; X. 20 (?).
διά, c. acc., I. 10; III. ii. 3, 28; XVIII. ii. 4, 6; XXII. 49.
διάγνωσις, V A. 42.
διαδέχομαι, III. v. 6 (?).
διάδοχος, VII A. 27s.
διακρίνω, VI. 4.
διαλαμβάνω, I. 22.
διαπομπή, plur., VII A. 61.
διαπράττω, I. 16.
διασείω, I. 8.
διάσημος, IV A. iii. 10.
διασῴζω, IX A. iii. 9s (?) = IX B. 14.
διάταγμα, IX A. i. 4, iii. 21s (?); XXI. 9 (?).
διατάττω, VII A. 28s (-σσ-); IX A. vi. 13.
διαφορέω, I. 11.
διδασκαλεῖον, plur., VII A. 113.
διδάσκω, VIII. 46; XI B. v. 11.
δίδωμι, I. 16, 19; II. 56 (?); IV A. iii. 15; VII A. 48; IX A. iii. 1s (?); X. 42s (?); XI A. i. 1, ii. 6; XIV. 3; XXII. d. 9.
δίκαιος, III. iii. 23s (?); IV A. i. 7; XII. 8. adv., XIII. 7; XXII. 52. comp., VII A. 115s. (?)
δικαστής, V A. 21.
διό, IV A. i. 10, iii. 12; VII A. 2 (?).
διότι, IX A. iii. 31 (?).
διπλοῦς, V A. 55.

διώκω, XI B. II. 1.
δοκέω, VII B. 57; XVII. 13 (?).
δόξα, X. 21.
δοῦλος, IV A. III. 9; IX A. III. 24 (?). 27; IX B. 8 (?); XVIII. II. 4.
δραπέτης. XVIII. II. 6. 7.
δράω, III. II. 9 (?); XXII. 11.
δύναμαι, I. 10; VII B. 9 (?); IX A. III. 17.
δυνατός, V A. 37.
δύο, IV A. II. 18; IX A. V. 5.
δώδεκα, V A. 20; XVIII. I. 6.
δωρεά, VII A. 43.

ἐάν, VII A. 94; VIII. 74 (?); XIV. 27 (κἄν); XIX. 3, 7.
ἑαυτοῦ, II. 31; VII B. 75 (?).
ἐάω, IV B. 46; IX A. V. 5 (?); XVIII. I. 13 (?)
ἔγγυον, IX A. I. 25 (?).
ἐγγύς VII B. 7.
ἐγδ-, *vide* ἐκδ-.
ἐγκαλέω, IV C. 22 (?); V A. 44.
ἔγκειμαι, XI B. II. 12.
ἔγκλημα, V A. 55.
ἔθνος, Iudaeorum, IV C. 13; VIII. 12.
ἔθος, VII A. 77 (ἐν ἔθει γίγνομαι c. gen., *soleo*).
ἔθω, XI B. IV. 9s.
εἰ = ἤ *vide* ἤ.
εἰ, I. 6, 11; II. 40; IV A. I. 14; V A. 33, 37, 47, 49; VII B. 47; IX A. III. 3 (= IX B. 11), VI. 11; XIV. 25 (?); XVIII. II. 15, 27; XIX. 10 (?); XXII. 68.
εἰκός, IX A. III. 25.
εἴκοσι, IV A. II. 6; V A. 8.
εἰκοστός, VII A. 38s (?).
εἰκών, XVIII. I. 6, 7, 8.
εἰμί, I. 14; II. 41, 44; III. II. 5, 31, 35; IV A. I. 7, II. 8, 9, 15, III. 8, 9; IV B. 10, 20; IV C. 25, 27; V A. 37; VI. 10. VII A. 8, 37 (?), 88, 90, 131; VII B. 7, 39, 51; VIII. 48, 75, 77; IX A. III. 15, 18, 23, VI. 7, 11, 22, VII. 11, VIII. 20 (?); IX B. 7; X. 5, 6, 17, 33, 58; XI A. II. 7; XI B. I. 12, II. 10, V. 5; XVIII. I. 7, 14, II. 18; XIX. 10.
εἶμι, II. 42.
εἶπον, I. 2, 21; II. 43; III. I. 11, 16. II. 1, 10, 33, III. 20, 21; IV B. 12, 31, 38, 50; V A. 26; VIII. 35, 41, 43, 45, 46; IX A. I. 9, VI. 5; XI A. I. 12 (?), II. 6, 8, 14; XI B. I. 7, 9, II. 3, 15, IV. 3; XIV 24; XVIII. I. 8, 11 (*bis*), 12 (*bis*), 15, 16, 18 (?), 30, II. 4 (?), 6, 11, 13, 30.
εἰς, I. 23; II. 25, 52; III. II. 4, 16; V A. 10, 42; VII A. 30, 107, 126; VII B. 65 (?); VIII. 23 (?), 55; IX A. III. 8 (= IX B. 13), VI. 20, V. 2; X. 43; XI A. II. 4; XII. 7; XVIII. I. 6; XIX. 9; XXII. 19, c. 3. us. praeg. VIII. 54; XI A. II. 15.
εἷς, V B. 12; IX A. VI. 10; XI B. III. 9 (ἀπ' αἰῶνος).
εἰσέρχομαι, II. 29; III. II. 14 (?); VIII. 28s, 32s; XI B. III. 3; XVIII. II. 30.
εἰσηγέομαι, IV C. 21 (?).
εἰσκαλέω, III. III. 10; IV C. 11.
εἴσοδος, XIII. 2
εἶτα, VII A. 22 (?).
ἐκ, IV A. III. 8, 11; VII A. 72; VII B. 73; IX A. I. 7, VI. 21; XI B. II. 2; XVI. 1 (?), 6.
ἕκαστος, IV C. 24; VII A. 52; VIII. 17 (= ἑκάτερος).
ἑκατόνταρχος, XVIII. I. 5, 31 (?), 32 (?).
ἐκβάλλω, IX A. III. 3s (?).
*ἐκβασιλίζω, VII A. 54s.
ἐκβοάω, VIII. 54s.
ἐκδικέω, V A. 17, 33s; XVIII. II. 29 (ἐγδ-).

ἐκεῖ, IX A. I. 15 (?); XXII. 1.
ἐκεῖθεν, III. II. 4; V A. 31 (= ἐκεῖ).
ἐκεῖνος, III. III. 7; IV B. 21; V A. 39. 49; XXII. 12. 34
ἐκπηδάω, XXII. 44.
ἐκπλέω, XXII. a 3.
ἐκπορεύομαι, I. 13.
ἐλαττόω, I. 5 (-σσ-).
ἐλάττων, VII A. 45.
ἔλεγξις, VII B. 43.
ἐλέγχω, X. 39.
ἐλευθερίως, II. 42 (?).
ἐμαυτοῦ, II. 53; XI B. IV. 15.
ἐμός, IV A. II. 17; IV B. 50; VI. 5; X. 41.
ἐμπειρία, VII A. 145.
ἐμπίπτω, III. IV. 21 (?).
ἐν, II. 26; IV A. II. 9; IV B. 47; VII A. 57, 77, 87, 101, 106, 110, 130; VII B. 40; VIII. 3; IX A. IV. 3, I. 11, 13, III. 21, VI. 1, VII. 15; XI B. III. 3; XVIII. I. 6, II. 10; XXII. 50, c 5.
ἐναντίος, IX A. V. 10; XI B. II. 12.
ἐναντίωσις, VII B. 44 (?), 48 (?).
ἔναρχος, XIV. 24.
ἔνατος, VII A. 38.
ἐνδέκατος VII B. 59s.
ἐνδότερος, XVIII. I. 10 (ἐντ-).
ἔνειμι, III. II. 32 (ἔνι ?); XVIII. I. 8.
ἔνθα, XVIII. I. 7.
ἐνιαυτός, I. 15; III. II. 17.
ἔνιος, VII A. 7; IX B. 16 (?).
ἐνίστημι, IX B. 2.
ἐνκ-, *vide ἐγκ-*.
ἐννεακαιδέκατος, VII A. 31.
ἐνπ-, *vide ἐμπ-*.
ἐντός, c. gen., II. 28.
ἐντότερος, *vide ἐνδο-*.
ἐντυγχάνω, VII A. 97.
ἐντυγχάνω, VII A. 97.
ἕξ, IV A. II. 7 (δέκα ἕξ).
ἐξαλωμης = ἐκ Σαλώμης, IV A. III. 11. app.
ἐξαπατάω, VII A. 42.
ἐξαριθμέω, II. 58 (?).
ἐξαρτάομαι, VII A. 83.
ἔξειμι, VII A. 73.
ἐξηγητής, IV A. II. 19.
ἑξήκοντα, IX B. 7 (?).
ἔξοδος, XIII. 2.
ἐξουσία, XVIII. I. 28.
ἐξυβρίζω, VII A. 81.
ἔξω, c. gen., XVIII. I. 7.
ἔξωθεν, V A. 31 (= ἔξω).
ἐπάγομαι, IV B. 34.
ἐπαρχία. VII A. 22.
ἔπαρχος, IV B. 14; IX A. III. 21.
ἐπεί, VII B. 57, 61.
ἐπείγω, IX A. VI. 13.
ἐπειδάν, VII A. 21.
ἐπεξέρχομαι, IX A. II. 12 = IX B. 5.
ἐπέρχομαι, II. 42.
ἐπί, I. 2, 4; III. II. 18; IV B. 40, 42; IV C. 32; V A. 1, 24. 45; VII A. 147; VII B. 58; VIII. 72; IX A. II. 5, VI. 3; XI B. III. 6, 7, IV. 12; XXII. 3, 13, 14 (*bis*)
ἐπιγινώσκω, IX A. VIII. 1f. (?).
ἐπίδειξις, VII A. 90.
ἐπιζάω, III. V. 1.
ἐπιζητέω, XVIII. I. 28 (?).
ἐπιμέλεια, VII A. 14.
ἐπίσταμαι, XI B. II. 5.
ἐπιστάτης, V A. 11 (?).
ἐπιστήμη, VII A. 156 (?).
ἐπιστολή, III. I. 6s (?), III. 25s (?); VII A. 11; IX A. VI. 12, 19; X. 26, 28 (?), 60.
ἐπισφραγίζω, VII A. 17s.
ἐπιτάττω, IV A. III. 6.
ἐπιτήδειος, I. 12.
ἐπιτηρητής, VII A. 30 (?).
ἐπιτροπή, VIII. 4 (?).
ἐπίτροπος I. 9.
ἕπομαι VII A. 128s (?).
ἑπτά, IV B. 45.

ἑπτακαιδεκαετής, VII A. 49, 128.
ἐραστής VII A. 62.
ἐργαστήριον, XVIII. I. 6, 7.
ἐργατεία, XVIII. I. 14.
ἐργολάβος, XVIII. I. 20.
ἔργον, XII. 4.
ἐρευνάω, V A. 11s (?).
ἐρημία, I. 10.
-έρχομαι, III. II. 4; XIII. 5.
ἐρῶ, IV B. 21 (? εἰρηκέναι).
ἔρως, VII A. 19.
ἐρωτάω III. II. 9; IV A. I. 10; IX A. IV. 10.
ἐσθής, plur., VII A. 101.
ἑστίασις, VII A. 53.
ἕτερος, XVIII. I. 15; XI A. II. 4 (= ἄλλος).
ἔτι, I. 11; VII A. 109; XVIII. II. 16.
ἑτοιμάζω, II. 26 (?).
ἕτοιμος, II. 44 (?); VI. 10.
ἔτος, I. 3; V A. 2, 20 (?); VII A. 32.
εὖ, IX A. VI. 17 (?); XVIII. II. 28.
εὐαγής, X. 58 (?).
εὐγένεια, XI B. III. 3 (*insignia*), IV. 15s, V. 7.
εὐγενής, X. 56; XI B. V. 3.
εὐεργέσιος, IX A. VI. 20.
εὐεργέτης, III. III. 1 (?); V B. 12 (?), 15.
εὐθετέω (*vel* εὐθετίζω?), II. 39.
εὔθετος, I. 13 (*bis*).
εὐθύνη, plur., I. 16.
εὐθύς, V A. 34; V B. 8 (?); XI B. III. 12.
εὐκαιρέω, V A. 41.
εὐκρασία, X. 17.
εὐμενέστατα, adv., VIII. 30.
εὔμορφος, VII A. 79, 109.
εὐοκᾶτος (evocatus), III. II. 25 (?).
εὐπαρόξυντος, V A. 23.
εὔπρακτος, XIX. 3 (?).
*εὐπροσώνυμος, IX A. VI. 17s.
εὑρίσκω, XVIII. II. 9.
εὐσέβεια, VII A. 141.
εὐσεβής, X. 47 (?).
εὐσχήμων, V A. 24s.
εὐτελής, VII A. 96.
εὐφυής, V A. 22.
εὐχαριστέω, V B. 17.
εὐχερής, X. 33.
εὔχομαι, IX A. III. 19 (?).
ἔφηβος, I. 3; XXII. 14, 40.
ἐφοράω, IV A. III. 2
ἔχω, II. 32; III. II. 10, III. 35; V A. 21, 29; VII B. 53; IX A. IV. 5, 6, I. 18, VI. 16, 25s; X. 18, 38; XI B. I. 10s, III. 4; XII. 4; (= δύναμαι), XXII. 42, 46. IV A. III. 14; XI B. I. 10.
ἕως, coni., cum ἄν, VII A. 4. praep., c. gen., VII B. 59.

ζάω, V A. 3, 44, 63; XVII. 3 (?).
ζημία, III. IV. 34 (?).
ζήτημα, XIII. 4.

ἤ, disi., I. 7 (*bis*); III. II. 16; IV C. 32; VII A. 43; IX A. III. 1 (= IX B. 10), 20; X. 67; XI B. IV. 8; XVIII. I. 9, II. 11. compar., IV A. III. 14; XII. 8; XXII. 56.
ἦ, II. 36 (?); VII A. 66 (?); IX A. VI. 11 (?).
ἠβοκᾶτος (*evocatus*), XI B. III. 10s (?).
ἡγεμονεύω, IV B. 15 (?).
ἡγεμονία, III. V. 6 (?).
ἡγεμών, III. V. 5 (?); XVIII. II. 8; XXI. 6.
ἡδέως, adv., V A. 22.
ἤδη, VIII. 31; XI B. IV. 3.
ἦθος, V A. 48, 53 (?).
ἡλικία, XXII. 15.
ἡμεῖς = ἐγώ, XI B. III. 1, IV. 10; forte VII A. 46.
ἡμέρα, IV A. II. 1, 13; VII A. 50, 63, 11; VIII. 25; IX A. V. 8, VI. 7, 10.

ἡμέτερος (de Alexandrinis), IX A. i. 10, iii. 8 = IX B. 13; XXII. 18. cf. *ἡμεῖς*, IX A. i. 8, XXII. 16.
ἡρωΐς V A. 41.
ἡσυχάζω, IV B. 23.
ἡσυχῇ, VII B. 65 (?).
ἧττον, IX A. iii. 5 = IX B. 12; XVI. 12 (-σσ-).

θάνατος, IV A. iii. 3, 17; VII A. 107 (?); VIII. 40, 82 (?); X. 82 (?).
θαυμάζω, VII A. 3; XVII. 12 (?).
θέα, XXII. 66.
θεάομαι, VIII. 52.
θέατρον, III. iii. 13 (?); VII A. 106; XXII. 64.
θέλω, IV A. iii. 6; IX A. iv. 7; XI B. iv. 12; XXII. 64.
θεός, IV C. 32; VIII. 18; XXI. 21 (= *divus*); VIII. 72 (Claudius); XI B. ii. 7 (M. Aurelius), de viventibus, V B. 19, 20 (Vespasianus).
θεοσεβής, IX A. viii. 17 (?).
θεωρέω, III. i. 8; XI B. iii. 9.
θλίβω, VII A. 20s (?).
θνήσκω, VIII. 40; XXII. 32.
**θρασυτολμία*, X. 34.
θρόνος, V A. 44 (?).
θρύπτω, VII A. 80.
θυραυλέω, VII A. 72.
θώραξ, XXII. 30.

ἴδε, III. iii. 2; IV C. 32; VIII. 43.
ἴδιος, VIII. 12, 18; IX B. 14; X. 7, 11. *Ἴδιος Λόγος*, I. 7.
ἰδού, II. 33.
ἱδρόω, VIII. 52.
ἱερόν, τό, II. 59.
ἱεροσυλία, XVIII. i. 29.
ἱμάτιον, IV B. 37. plur. (*vestimenta*), VII A. 96.
ἵνα, I. 2; V A. 31, 61; XI A. ii. 5; XVIII. i. 4, ii. 12.
ἱππόδρομος, V B. 10.
ἴσος, IV C. 27. -ως, V A. 17.
ἵστημι, IV C. 29.
ἰσχυρότερος, X. 16s.

κάθημαι, XI B. iii. 13.
καθιζάνω, II. 36 (?).
καθίζω, IV A. i. 16; VII A. 106.
καθίστημι, III. i. 3.
καί, emotivum, XI A et XI B *passim*; *κἀγώ*, XI B. i. 4s *κἀμοί*, VIII. 41. *κἄν* XIV. 27.
καίω, III. iii. 25; XVIII. i. 2.
κακοποιέω, XIX. 7.
κακός, II. 48.
καλέω, IV A. i. 16; VII A. 52; X. 10; XIV. 5.
καλός, I. 17; IV C. 19 (?); VII B. 52.
κατά, c. gen., IV A. ii. 4, 17; V A. 22; VIII. 27; IX A. v. 15, vi. 24, vii. 13, c. acc., I. 3, 15; II. 58s (?); IV C 24; IX A. vii. 2.
καταβαίνω, V A. 9s
καταβάλλω, III. ii. 6.
καταβαρέω, I. 7.
κατακρίνω, VII A. 5s; IX B. 7 = IX A. ii. 24f. (?); XXII 47.
καταλαμβάνω, III. iii. 21s (?); IV B. 51; IX A. vi. 3.
κατασπάω, XXII. 1s.
καταφεύγω, IX A. iii. 10s (?)
καταφρονέω, VIII. 40.
κατέρχομαι, II. 51.
κατηγορέω, III. ii. 21 (?), 31, v. 2s (?); IV A. iii. 7; VII B. 57; X. 81 (?).
κατηγορία, III. iii. 23.
κατήγορος, III. i. 10, ii. 27, iii. 24s.
κατηφής, VII A. 92s.
κεῖμαι, XVIII. i. 6.
κελεύω, II. 25f.; III. iii. 24; VII A. 100; VII B. 58 (?); IX A. i. 6, vii. 4; X. 63; XI

B. II. 13s, III. 2s; XVIII. I. 9, 27 (?).
κεφάλαιον, τό, XVIII. II. 11s (?).
κεφαλή, XI B. III. 6.
κῆπος, plur., IV A. II. 5 = IV B. 1.
κινέω, IX A. II. 6.
κλαίω, V A. 32; XXII. 33 (?).
κλέος, XI B. I. 12.
κοινός, VI. 3.
κοιτών, VII A. 73.
κοιτωνίτης, III. II. 8; VII A. 84s.
κολάζω, IX A. III. 12s (?) = IX B. 15 III. 30, 31, VII. 5s.
κολακεία, VII B. 42.
κόλασις, V A. 36.
κόσμος, III. II. 35.
κοῦφον, τό, VII B. 41.
κρατέω, III. V. 2; XI B. V. 13.
κραυγή, VIII. 54.
κρίνω, VII A. 154 (?); XVI. 16; XVIII. II. 8.
κρίσις, VII A. 135; XIX. 5 (?).
κριτήριον, VII A. 127.
κρυπτός, II. 26.
κυκλαμίς, X. 2.
κύκλος, XXII. 27.
κύριος, II. 48 (?); III. I. 13, II. 2, 9, 15, 25, 33; IV A. II. 10; IV B. 17; IV C. 19; V B. 11, 15 (?), 24; VI. 6; VII A. 2. 32, 65; VII B. 46, 74s (?); IX A. II. 5, III. 10, 14, VI. 8; X. 11; XI B. III. 1, 13 (*bis*); XV. 1 (?); XX. 3; XXII. 69.
κωλύω, VII A. 94; XVI. 14.
κωστωδία (*custodia*), IX A. II. 8 = IX B. 3.

λαλέω, V A. 27; XI B. I. 9, 10, II. 4, IV. 12, 12s.
λαμβάνω, III. IV. 23; VII A. 7, 47; XI A. II. 7; XI B. III. 5.
λαογραφέω, I. 3.
λέγω, II. 33; III. III. 34; IV A. III. 6; IV B. 5s (?); IV C. 19; VIII. 44, 50, 73; IX A. III. 14s (?), VI. 10; XI A. II. 15; XI B. I. 6, II. 7, III. 13, V. 13s (?); XVIII. II. 3, 6 (?); XIX. 5; XXII. 51, 53 (?).
λευκός, VII A. 101.
λήγω, VIII. 22.
λῄσταρχος, XI B. IV. 8.
λιμήν, XII. 6.
λογιώτατος, X. 37.
λόγος, I. 7; IV B. 5; VIII. 22; IX A. VI. 23; XI A. II. 12. Ἴδιος Λ. I. 7.
λοιδορέω, V A. 43; XVIII. I. 2 (?).
λοιπόν (= ἤδη?), II. 45.
λόφος, VIII. 55 (?).
λυπέομαι, VIII. 42; VII B. 36 (?).
λύω, XXII. 44.

μά, IX A. VI. 9.
μαθητής, X. 58s (?).
μαίνομαι, XI B. IV. 10s, 14.
μακρόθεν, V A. 30s.
μάλιστα, VI. 5; XXII. 25.
μᾶλλον, IX A. II. 16; XII. 8.
μανθάνω, VIII. 11. 23; IX A. II. 1; XVIII. II. 12. 27.
μαρτύρομαι, VII A. 64.
μάρτυς, V A. 15.
ματρῶνα (*matrona*), IV A. II. 8 = IV B. 3.
μέγας, XVIII. I. 8. μείζων, V A. 59. μέγιστος (*de imperatore*), VIII. 46.
μειράκιον, VII A. 20, 80, 109s, 125.
μείς, μηνός, III. II. 6.
μελετάω, VIII. 40.
μελλέφηβος, XXII. 46.
μέλλω, I. 3; VI. 15; IX A. VIII. 6; XVIII. II. 28s.
μέμφομαι, V A. 15, 16, 20, 25; VII A. 116.

μέν, II. 44; III. I. 7, II. 34; IV A. I. 6, III. 9; V A. 17, 49, 63 (?); VII A. 16, 30, 95; VII B. 39; VIII. 17, 73; IX A. II. 26 (= IX B. 8), III. 9; X. 41; XI B. v. 10 (?); XVIII. II. 28; XXI. 7.
μένω, V A. 38.
μερίζω, IV A. II. 12 = IV B. 8.
μέρος, VIII. 55.
μέσος, II. 59 (?); VII A. 87; XI B. III. 8. XXII. d. 2.
μετά, c. gen., VII A. 58. c. acc., VII B. 42; VIII. 32, 53; IX A. II. 6s (?), VI. 7, 10.
μεταβαίνω, VII B. 43.
μεταδίδωμι, VIII. 21 (?).
μετακαλέομαι, X. 61; XI B. II. 2s, IV. 7.
μεταλαμβάνω, VII A. 53.
μετανοέω, II. 37s.
μεταπέμπω, XI B. IV. 2.
μετατάττω, IV A. I. 17.
μεταφορά, XII. 5 (?).
μέχρι, c. gen., V A. 35.
μή, I. 3, 9; II. 34, 39, 46; III. III. 34; IV A. I. 14; VII B. 47; VIII. 49; XI B. I. 10, 14, II. 7; XIV. 27; XXII. 31.
μηδείς, IV B. 11; IX A. VI. 25; IX B. 9; XVIII. II. 26.
μηδέποτε, II. 51.
μηδέπω, VII A. 6.
μηκέτι, IX A. VI. 7, 11.
μήν, VII A. 66, 126 (*οὐ μ.*).
μήτε, I. 13 (*bis*); III. III. 35 (?); IV B. 41 (*bis*); V A. 15, 16; XI B. I. 2.
μῖμος, IX A. I. 7.
μισθός, VII A. 47.
μισθόω, V A. 37.
μολύνω, I. 6.
μόνος, V A. 33, 35; VII A. 45, 59, 74; IX A. I. 17, VI. 2; XVI. 19.
μουσική, *ἡ*, IV A. III. 8, 9.
μυριάς, III. I. 15.
μύριοι, III. II. 5.

ναυτικόν, *τό*, XII. 5.
νεανίας, VII A. 114 (?).
νεκρόπολις, XIV. 2 (?).
νεκρός, XI A. II. 13s (*bis*).
νέος, II. 41.
νεώς, II. 29.
νή, XI B. IV. 13.
νήπιος, XIII. 6.
νομίζω, IX A. VI. 28.
νόμος, I. 20; X. 13, 16; XVI. 7 (?).
νῦν, IV C. 4; V A. 19; XI B. II. 4, v. 9.

ξενικός, III. III. 21 (?).
ξύλον, IX A. VII. 6.

ὁ, *ἡ*, demonstr., II. 38; III. II. 13 (?), IV. 24 (?); VIII. 34. cum nom. propriis, II, *passim*; IV A. II. 2, III. 14, 17; IV B. 40; VIII. 32.
ὅδε, III. I. 16; XVI. 17.
οἶδα IV A. II. 15 = IV B. 10; X. 32; XI B. II. 4, v. 6, 9, 10s (?).
οἰκουμένη, *ἡ*, IV C. 23.
οἶμαι, VII A. 3.
οἶνος, VII B. 41.
οἷος, IV B. 10; IX A. v. 2 (?).
ὀκτώ, III. I. 15.
ὀλίγος, VIII. 53; IX A. II. 4, 20s (?).
ὅλος, II. 57 (?); IV A. I. 3; IV C. 23; V B. 10; VII A. 124.
ὁμιλέω, IV B. 3.
ὁμιλία, VII A. 76s.
ὄμνυμι, II. 49s; IX A. VII. 8 (?).
ὁμοιοπαθής, IV C. 26.
ὁμολογέω, VII A. 46.
ὄνομα, XXII. 66.
ὅπλον, IX A. IV. 4; XVII. 6 (?).
ὅποι (= *ὅπου*), VII A. 131 (*ὁ. ποτε*).
ὁποῖος. IV A. II. 15.
ὅπως, c. subi., XI A. II. 2.

ὁπωσδήποτε. V A. 24.
ὁράω, II. 43 (?); V A. 36; VII A. 57. 59, 74; XI A. I. 10 (?), II. 13; XI B. I. 7. *vide* ἴδε.
ὀργίζω, V A. 21 s.
ὁρμίζομαι, VIII. 23.
ὅς. pron., II. 53; IV A. III. 16; IV C. 21; VII A. 92; VIII. 51; IX A. IV. 10, II. 5, 15, 18, VI. 2, 21; XI A. II. 6; XIV. 26 (?); XVIII. II. 16, 27; XXII. 53. adj., VII A. 6; IX A. III. 21. adv., οὗ, IX A. VI. 15.
ὁσάκις. VII A. 52.
ὅσος. IX A. III. 9. 15; XI B. IV. 12.
ὀστέον, IX A. VII. 7.
ὅστις, XI A. II. 3 (?).
ὅτε, VIII. 25 (?).
ὅτι, III. II. 21; IV C. 3; V B. 11, 19; VII B. 39; VIII. 24, 42, 47; IX A. II. 6, VI. 23; XI B. I. 1, V. 9; XVIII. II. 12, 15.
οὔ, resp. neg., XI A. II. 9; XI B. II. 6 (?). ἢ οὔ, XVIII. I. 9.
οὐδέ, II. 54; IV A. III. 9; V A. 47; VII A. 54; IX A. III. 5, 15; X. 56 (?); XXII. 48.
οὐδείς, IV C. 30; V A. 27 (?); IX A. VI. 19; IX B. 11 s (?); XI B. I. 8.
οὐδέπω, XXII. 50.
οὐκέτι, V A. 46; VII A. 112; XII. 9.
οὔκουν, VIII. 48.
οὖν, II. 25, 47; VII A. 92, 129; VIII. 17, 49; XVIII. I. 9, II. 27; XIX. 3 (?).
οὐσία, VII A. 97
οὔτε, XXII. 49.
οὗτος, adi., I. 19; IV A. I. 11; IV B. 16; V A. 42; VII A. 10, 103; IX A. VII. 9; XI A. II. 11. XXII. 19, 45. subst., I. 2, 12, 22; II. 58; III. I. 11 (?), II. 31; IV A. I. 14; IV C. 30; V A. 18, 29, 45; VI. 14; VII A. 10, 12, 13, 40, 51, 76, 90, 98, 117; VIII. 11; IX A. I. 4, 11, II. 7, III. 7 (= IX B. 13), 29, VI. 3, 18. 24, VIII. 1; X. 46, forte 74, XI A. II. 9; XI B. I. 6, II. 7, 12, 15, V. 10. XXII. 2, 11, 12, 43, 48, 68. οὕτως, V A. 12; IX A. I. 8, VI. 6; XVIII. II. 8.
ὀφείλω, VII B. 56; VIII. 48 s; XI A. II. 11; XVIII. I. 31.
ὄχλος, IV C. 25; V B. 9.
ὄψις, VIII. 76.

πάθος, XII. 4.
παιδαγωγέω, VII A. 117 s.
παιδεία, VII A. 147.
παῖς, VII A. 50, 56, 74; XXII. d. 6.
πάλι, VIII. 49.
παμπληθής, VIII. 54 (πανπ-).
παρά, c. dat., VII A. 51; X. 56; XII. 2 (?); XVIII. II. 27. c. acc., I. 7; forte V A. 7.
παραβόλως, IX A. VI. 15 (οὐ π. ἔχειν).
παραγίγνομαι, VIII. 27.
παραδίδωμι, VII A. 107.
παράταξις, IX A. I. 11 s.
παρατίθημι, med. (*refero*), XI B. III. 12.
παραφρονέω, IV A. III. 14 s.
πάρειμι, IV A. II. 7 (?); V A. 30; VIII. 24; IX A. VII. 3, X. 11; XIV. 22; XX. 1.
παροξύνω, XII. 7.
πᾶς, III. V. 4; IV A. II. 14; V A. 29; VI. 4; VII A. 24, 50, 63, 111, 133, 136; VIII. 55; IX A. II. 10, III. 1 (= IX B. 10), 25; X. 15 f.; XVIII. II. 17; XX. 1; XXII. 9.
πάσχω, V A. 29, 40 (?).
πατήρ, VII A. 58, 118; XI B. I. 1, II. 8.
πατρίς, I. 14; III. I. 4 s; IV A. I. 5, III. 1; IV B. 7 s (?); VII B. 10 (?); XI B. I. 13 s.

παύομαι, IX B. 1 (?).
πείθω, VIII. 44. pass. (*certum esse*), XI A. ii. 9, 11.
πέμπω, I. 11s; VII A. 112; IX A. v. 9 (?), vi. 12; X, 67; XI A, i. 11 (?), ii. 4,
πένης, VII A, 95,
πέντε, II, 57,
περί, c. gen., I. 22; III. i. 17; VII A. 3, 10; IX A. iv. 11, i. 1, 4, ii. 4, 18, iii. 28, vi. 18, 22; X. 74; XI B. iii. 14, 15; XVI. 14. c. acc., IV B. 53; VII A. 13, 99; IX A. ii. 15.
περίειμι, XXII. 29.
περιίστημι, VII A. 133, 136s (?).
περίκειμαι, XXII. 71
πέριξ, X. 2.
περιπατέω, VII A. 124.
περιττῶς, VII B. 56.
πηλίκος, IV C. 32 (?).
πῆμα, IX A. vi. 27 (?).
πίμπλημι, VIII. 42.
πιστεύω, V A. 18s; IX A. ii. 17 (?); XVIII. i. 5.
πλανάω, XXII. 17.
πλέω, III. ii. 1, 2; V A. 30.
πλήν, VI. 16.
πλήρης, VII A. 104.
πληρόω, XVIII. i. 16, ii. 28, 29.
πλοῖον, XIX. 9.
πλούσιος, V A. 23; VII A. 79.
ποιέω, II. 48s; IV A. i. 4; VI. 12; VIII. 47; IX A. ii. 11s, iii. 20, 30, vi. 24; XXII. 53.
ποῖος, IX A. iv. 5.
πολεμέω, IX A. vi. 16s.
πόλεμος, IX A. i. 13, ii. 3.
πόλις, IV A. ii. 3, iii. 10; IV C. 10; V B. 8; VIII. 18; IX A. vi. 18; X. 1, 6s, 8, 66; XI A. ii. 4 (?); XVII. 8 (?).
πολιτεία, III. iii. 22.
πολίτευμα, I. 5.
πολλάκις, IX A. v, 13; IX B. 5.
πολύς, III. iv. 22; IV A. iii. 4 (?); VII A. 86; VIII. 4; IX B. 7 (?). adv. πολύ, IV A. i. 13.
πονέω (*aut* πονόεις?), IV A. ii. 11 = IV B. 7.
πορεύομαι, II. 36s; VIII. 37; IX A. vi. 4.
πορθέω, XII. 3.
πόσος, interrog., VII A. 115; IX A. iii. 29.
ποσός, indef., I. 2.
ποταπός. VII B. 40.
ποτέ, VII A. 131.
ποῦ, III. ii. 12.
πούς, XI B. iii. 7.
πρᾶγμα, IV C. 20.
πραιτωριανός, IX A. iv. 9 (?).
πραιτώριον (*praetorium*), III. ii. 24 (?); VII A. 110.
πράκτωρ, I. 8.
πράττω, I. 7 (*de vectigalibus*); VII A. 92.
πρέπει, XI B. ii. 8.
πρεσβεία, I. 11; VII B. 40; XVIII. ii. 17, 23, 31.
πρεσβευτής, X. 5, 7; XI B. iii. 11.
πρεσβεύω, VII B. 50; X. 36; XVI. 15; XVIII. ii. 14, 18.
πρέσβυς, IV A. i. 17 (?), iii. 1; VIII. 13, 24, 33, 51s; IX A. vii. 10.
πρό, V A. 19; XI A. ii. 10; XI B. iv. 5; XX. 4.
προάγω, IX A. i. 2, 5.
προδίδωμι, XIV. 25.
προκαθήμενος, II. 46s.
προκελεύω, IV A. iii. 16.
*προπαρίστημι, IX A. iii. 11s (?) = IX B. 15 (?).
προπείθω, VIII. 31s.
προπέμπω, IX A. iii. 2 (?) = IX B. 10s (?).
πρός, I. 9, 11; II. 35; IV A. ii. 6 (?); IV C. 21; V A. 4; VII A. 19, 76, 90; IX A. i. 9, iii. 10 (= IX B. 14); vi. 26, vii. 4, 10, XVI. 15; XVIII. ii. 1 (*bis*); XX. 2.
πρόσειμι, III. ii. 24.
προσέρχομαι, XVIII. i. 26; XXII. 45.

προσήκω, part., IV A. i. 13; VII A. 113s; XI B. v. 7s(?).
*προσκατοικέω, IX A. vi. 14s
προσκυνέω, II. 30; XI B. iv. 4.
πρόσοδος, I. 4.
προσορίζω, I. 18.
προσπηδάω, IX A. vii. 1 (?).
προσπίπτω, XXII. 21.
προστίθημι, VII A. 2; XVIII. i. 15 (?).
προστυγχάνω, V A. 50.
πρότερος, XXII. 31.
προτίθημι, II. 58 (?).
προτομή, VIII. 51.
προχειρίζομαι, XI. 12; VIII. 12s.
πρῶτος, IV A. ii. 9; VIII. 28. adv., IV B. 5; V A. 60, 61; XI B. ii. 10.
πυνθάνομαι, X. 75 (?); XVIII. ii. 26.
πῦρ, VII B. 82 (?).
πυρός, XI A. ii. 3 (?).
πωλέω, XI A. ii. 5.
πώποτε, VII A. 33.
πῶς, XI B. v. 2; XVIII. i. 2.

ῥᾴδιος, XXII. 55. adv. VII A. 54.
ῥήτωρ, IV B. 36
ῥίπτω, II. 31; IV B. 37.
ῥώννυμι, X. 56s (?).

σαφέστερον, VII A. 12s.
σεαυτοῦ, VIII. 45, 49.
σεβαστός, IV A. i. 17; IV B. 33; IV C. 19; V B. 15, 21; IX A. vii. 4, 17 (?); X. 30; XVIII. i. 11, 12, 13, 17, 30, 32, ii. 5, 13; XX. 6 (?).
σελήνη, II. 41 (?).
σήμερον, XVIII. ii. 10.
σιγάω, VII A. 41s (?).
σιωπάω, IX B. 1 (?).
σιωπή, V A. 19.
σκηνή, IX A. iv. 11, i. 7.
σκοπέω, IV C. 25 (?); VII A. 142.
σκύλαξ, XXII. 9.
σός, I. i. 22, 9; II. 50; IV C. 20; V A. 43 (*bis*); VII A. 65, 157 (?); IX A. iv. 9; XI B. iv. 13; XIV. 21.
σπεκουλάτωρ (*speculator*), XI A. ii. 12.
σπουδή, VII A. 18 (?).
στασιάζω, XVIII. ii. 14.
στέφανος, III. iii. 35.
στρατιώτης, IX A. iv. 8s (?).
στρέφω, XI B. i. 6.
στρόφειον (= στρόφιον), XI B. iii. 5.
συγγενής, X. 8.
συγγιγνώσκω (= *cognosco*?), IX A. ii. 10 = IX B. 4.
συγκάθημαι, IV A. ii. 5 = IV B. 1s (?); IV A. ii. 13s = IV B. 9.
συγκλητικός, IV A. i. 8s (?), ii. 14 (?), 6 = IV B. 2); VIII. 26s; X. 62.
σύγκλητος, ἡ, XI B. iv. 8.
συκοφαντία, IX A. iii. 8 (?).
σύμβολον, VII A. 75.
συμβούλιον, IV A. i. 15.
συμπαίζω, VII A. 82s.
συμπάρειμι, VII A. 132.
συμπλήρης, VII A. 103s.
συμπόσιον, VII A. 57s.
συμφέρω, VII A. 44.
συνγ-, συνκ-, *vide* συγγ-, συγκ-, *et loco* συνβ-, συνπ-, *vide* συμβ-, συμπ-.
σύν, II. 27, 35, 41; VIII. 21; XVII. 6.
συναντάω, III. ii. 7.
συνδρομή, VIII. 53.
συνεγγράφω, I. 4.
συνέδριον, VIII. 42, 47.
συνεπινεύω, IV A. ii. 13 = IV B. 9 (?).
συνεπισχύω, I. 9.
συνέρχομαι, I. 8; XXII. 65.
συνηγορέω, VIII. 50.
συνήγορος, VIII. 10, 16.
σύνθημα, XXII. 28.

συντρέχω, XI B. III. 8s.
σχε[ν]διάζω, IX A. I. 9.
σχῆμα, IV B. 47 (?).
σῴζω, XI A. II. 5; XI B. v. 11s (?).
σῶμα, VII A. 150.
σωτήρ, III. III. 1 (?); V B. 12.
σωφρονίζω, XI B. IV. 11.

τάλαντον, II. 57.
ταράττω, IV C. 24 (?) (-σσ-).
τάττω, VIII. 25.
τάφος, IX A. VI. 1.
τε, VII A. 134; VIII. 54; XI B. IV. 6.
τέκνον, II. 38; X. 19 (?); XI B. I. 11; XXII. 15, 69.
τελευταῖος, VII A. 16.
τελευτάω, III. v. 3 (?); XI B. I. 12, 14, IV. 5.
τελέω, IV C. 15 (?), 27.
τελέως, IX A. III. 9.
τέλος, III. II. 10.
τέρμα, XIII. 7 (τοῦ βίου τ.).
τετραπλοῦς, XI A. II. 5.
τηλικοῦτος, IV A. I. 12; VIII. 70; XVIII. I. 29; XXII. 8 (?), 20 (?), d. 5.
τηρέω, I. 10; VII A. 111.
τίθημι, IX A. v. 3f. (?); XI B III. 6, 7.
τιμάω, V A. 46.
τίμιον, τό, XVI. 13.
τις, indef., I. 3, 7, 8, 13 (*ter*); IV C. 4; VII A. 2, 143 (?); IX A. IV. 10, I. 18, III. 3 (= IX B. 11); X. 10; XI B. v. 14; forte XVIII. II. 11. otiosum, ἵνα μή τι, I. 3; εἰ μή τι, VII A. 47.
τίς, interrog., II. 36, forte 44; III. II. 9, 15, 28; IV A. III. 6, 14; IV B. 17, 19; forte IV C. 12; V A. 26; VII A. 8, 41, 49 (?), 63, 92, 129; VIII. 45; XI A. II. 7; XI B. I. 10, II. 4, III. 2, 15, IV. 3; XVIII. II. 4, 6, forte 10; XXII. 49.
τοίνυν, VII A. 44s (?).
τοιοῦτος, III. III. 26; VII A. 56s, 152; VIII. 36; IX A. I. 11.
τόκος, II. 60; VII A. 5, 23, 102 (del.), 103.
τολμάω, VIII. 36s.
τόλμη, IV C. 32.
τόπος, IV A. III. 15; VI. 12 (?); VII B. 53.
τοσοῦτος, III. III. 5; VII A. 102 (?); IX A. VI. 11.
τότε, II. 31; III. II. 11 (?); IV A. III. 5; V A. 15, 39 (?); IX A. I. 23 (?); XVIII. II. 25, 30.
τραυματίζω, IX A. II. 9.
τρέχω, III. IV. 22 (?); XI B. I. 11, III. 12.
τριάκοντα, XVIII. II. 1.
τριβή, VII A. 115.
τρίτον, adv., XI B. II. 11.
τριωβολεῖος, IV B. 18
τρόπος, IV C. 26.
τυγχάνω, I. 10; V A. 61 (?); VIII. 35s; X. 79 (?).
τύπτω, IV B. 24.
τυραννία, XI B. II. 12s.
τύραννος, XI B. II. 5.
τύχη, III. II. 32; V A. 61 (?) (= *genius*). VII A. 65; IX A. VI. 9; XI B. IV. 13s.

ὕβρις, V A. 34.
ὑγιαίνω, V B. 11, 19.
υἱός, IV A. III. 10 (?), 12 (?); V B. 16.
ὕλη, XI A. I. 5
ὑμέτερος, XII. 7s.
ὑπάρχω, I. 5s.
ὑπατικός, IV A. II. 7 = IV B. 2s. (?).
ὕπατος, ὁ, XI B. III. 15.
ὑπέρ, II. 56; III. II. 29; IV A. I. 5, 6; IV B. 11 (?); VII A. 6; VIII. 10. 16; X. 35; XI B. I. 13, IV. 15. ὑπὲρ πατρίδος (Alexandria), III. II. 29; IV A. I. 5; XI B. I. 13.
*ὑπεραύστηρος, VII A. 93s.

ὑπηρεσία, I. 14.
ὑπό, I. 7. 10; III. v. 6; VIII. 32; IX A. III. 7. 11, VII. 6, v. 9; XXII. 44.
ὑπόθεσις, VII B. 54; X. 12.
ὑποκαίω, IX A. VII. 7 (?).
ὑπόμνημα, XVIII. I. 1, 19, II. 2.
ὑπομνηματισμός, VII A. 16s; IX A. IV. 3 (?).
ὕστερον adv., XVIII. II. 16.
ὑφίστημι, XVIII. II. 30.
ὑψηλός, VIII. 55.

φαικάσιον, XI B. III. 7.
φανερός, IX A. VI. 21, VII. 11, -*ῶς*, XXII. 6.
φείδομαι, V A. 47.
φεύγω, I. 14; VIII. 55.
φημί, I. 2; III. II. 11, 12; IV A. III. 13; IV C. 9; VII A. 8. 44. 48; IX B. 12; X. 65; XXII. 46, 50, 53.
φθείρω, V A. 18.
φθονέω (*aut φθόνος*), IX A. II. 19.
φιλάγαθος, XI B. II. 11.
φιλανθρωπία, X. 18, 43 (?).
φιλάνθρωπον, τό, XII. 8 (?); XVI. 13 (?).
φιλάργυρος, XI B. II. 11.
φιλέω, XVIII. I. 3.
φιλόλογος, VII A. 144 (?); X. 40.
φίλος, IV A. II. 18 (= IV B. 13), III. 4; IV B. 12, 50; X. 63. *φίλτατος*, XII. 2.
φιλόσοφος, XI B. II. 10.
φοβέω, XXII. 26.
φόρος, IV C. 27, 29.
φροντίζω, I. 2; IX A. VI. 2.
φυλάττω, V B. 14.
φύσις, IV B. 44.

χαιρετίζω, VIII. 35.
χαίρω, III. II. 25, 26, 33, III. 28 (?); VIII. 36.
χαλεπός, VIII. 36, 48.
χαρίζομαι, VII A. 56; XI B. III. 1.
χάρις, III. II. 34; IX A. II. 14.
χειμών (*hiems*), VIII. 22.
χείρ, VII A. 84; IX A. VI. 21.
χειροτονέω, VIII. 13.
χλαμύς, XXII. 70 (?).
χλευάζω, IX A. I. 6.
χράομαι, VII A. 150; X. 13s.
χρεία, XI B. I. 2.
χρῆμα, II. 26, 44 (?). plur., XI A. II. 7.
χρηστός (*de imperatore*), XIII. 8.
χρόνος, I. 18, 19; V A. 43 (?); VII A. 6s; IX A. II. 15.
χρυσός, II. 57.
χώρα, XI A. II. 15.
χωρίς, c. gen., XVIII. II. 2.

ψεύδομαι, V A. 45s; IX A. III. 14.
ψήφισμα, IX A. VII. 13 (?).
ψυχή, V A. 41.

ὦ, XI A. II. 14.
ὥρα, VII B. 59.
ὡραῖος, VII A. 108 (?).
ὡς, VII B. 40 (?); VIII. 35; IX A. I. 2, 5, II. 17, III. 6 (= IX B. 12), VI. 6, 10, 13; XI B. v. 3; XXII. 16, 18.
ὥσπερ, X. 35.
ὥστε, III. III. 23; VII A. 81, 89, 135; VIII. 41 (?); IX A. III. 3 (= IX B. 11); XXII. 32.
ὠφέλεια, VII B. 62 (?).
ὠφελέω, XIX. 6.
∟ (annus), III. II. 23.

INDEX III: RERVM NOTABILIVM

abolitio nominis, 23
actio de iniuriis, 33
de rebus repetundis, VIII, 23
de vi, 33, 36, 40
Actus Apostolorum, 32
allegoria, 34, 53, 54
Antiochenus advocatus, 32
aretalogia, 34
Athenienses legati, 47

calumnia, per notam K punita, 7; delatio calumniosa, 17
Chariton, fabularum scriptor, 48, 53
cognitio extra ordinem, VIII, 11, 33, 36
intra cubiculum principis, 22
collegia Alexandrina, IX. *vide* gerusia
concussio, 4, 23
Constitutio Antoniniana, IX
conventus praefecturalis, 27
convicia Alexandrina, 13, 18, 19, 23
crematio, 7, 40
cultus martyrum Alexandrinorum, IX, 52
Cynici, VII, 18, 19

delatio, 7, 12, 17, 33
depositio chlamydarum, 70

ephebi Alexandrini, 1, 30, 67. *vide* pueri Alexandrini

fabula Graeca, VIII, 4, 15, 18, 53, 57
faeneratio, 23
Favorinus, *De fuga*, 53

feminae Alexandrinae, 3, 66, 67
figurae rhetoricae, 48, 52, 53

gerusia Alexandrina, IX, 4, 6, 57
gloria civitatis Alexandriae, VIII, 38, 54. *vide* allegoria, leges, miraculum Sarapidis, ornamenta gymnasiarchi

Heliodorus, *Aethiopica*, 15, 48, 53
honestiores, 52
humanitas, Graeca, 48; Romana, 57
humiliores, 13. *vide* honestiores

ingressus triumphalis Germanici, 21; Vespasiani, 20—21
Iosephus Flavius, 11, 32
Iudaei, VII, IX, 1, 4, 12, 20, 22, 24, 32, 36, 55, 65
Iuvenalis, 26

Laudatio Turiae, 67
leges Graecae, 48
libelli Caesari missi, 4, 23, 33; cf. 41
libelli de legionibus, VIII, 1
de mortibus inlustrium virorum, VIII
Lydus, *De ostentis*, 34

maiestatis laesae crimen, 12, 13, 17, 19, 33, 36, 40, 52, 55, 61
Martialis, praefecti Maximi amicus, 23
mimi Alexandrini, VIII, 40, 52
miraculum Sarapidis, VIII, 34
Museum, 30, 47, 49, 65. *vide* philologi

Neo-Pythagorei, 48

Olympius, Hadriani cognomen, 15
ornamenta gymnasiarchi, 54

passiones martyrum Christianorum, VII, VIII
pecunia nautica seu traiecticia, 4, 56, 64
perduellio, 53
Philo Iudaeus, 3, 20
philologi Musei, IX, 30, 47, 49, 65
Plinius Secundus, 23
Poseidon, 16
pueri Alexandrini, 23, 26, 30, 66, 67. *vide* ephebi

quaestio per ignem, 7, 40

rex personatus Iudaeorum, 40
Rostovtzev, theoria de Actis Alexandrinorum, VII. *vide* Cynici, Stoici

Sarapis, VIII, 3—4, 34, 61
senatus Alexandrinorum, IX, 1
Sirach, 32
Sophocles, *Oedipus Rex*, 57
Statius, Maximi amicus, 23
Stoici, 18, 30
Strabo, 16
stupri cum masculo crimen, 23, 26; cf. 66
Suetonius, 19

Tacitus, 19, 22
Tatius, fabularum scriptor, 48, 53
theatrum Alexandrinum, 70; cf. 9
theca Iudaicae legis (seu *Torah*), 32
Theon, *Progymnasmata*, 53
theophania Sarapidis, 34. *vide* aretalogia
Theophrastus, 47
theoria Rostovtzev de origine Cynica Actorum, VII
tumultus Alexandrinus, 7, 17, 36, 45—46, 61

Xenophon, *Ephesiaca*, 57